

WYROK

z dnia 25 stycznia 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodnicząca: Anna Packo
Członkowie: Anna Osiecka
Beata Pakulska – Banach

Protokolant: Marta Słoma

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 grudnia 2018 r. oraz 7, 14, 16, 17 i 23 stycznia 2019 r., w Warszawie, odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

w dniu 5 grudnia 2018 r. przez wykonawcę

T.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. Studio T.K., ul. Mariacka 7, 40-017 Katowice

w postępowaniu prowadzonym przez

Województwo Małopolskie, ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków i Gminę Miejską Kraków,

pl. Wszystkich Świętych 3-4, 31-004 Kraków, w których imieniu postępowanie prowadzi Województwo Małopolskie

przy udziale wykonawców:

A. Metra et Associates – Brigitte Metra, Avenue Paul Doumer 33, 75116 Paryż (Francja)

zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego,

B. Q-Arch Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Cystersów 13/4-5, 31-553 Kraków zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego,

C. WXCA Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Bracka 18/62, 00-028 Warszawa zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego,

D. wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia SBS Engineering Group Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, al. Kasztanowa 80, 30-238 Kraków, 3 TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata società per azioni, Lungotevere Vittorio

Gassman 22, 00146 Rzym (Włochy) zgłaszających przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. oddala odwołanie,
2. kosztami postępowania obciąża T.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. Studio T.K. i:
  - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez T.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. Studio T.K. tytułem wpisu od odwołania,
  - 2.2. zasądza od T.K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą K. Studio T.K. na rzecz Województwa Małopolskiego i Gminy Miejskiej Kraków solidarnie kwotę 3 600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1986 ze zm.) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Krakowie.

Przewodniczący: .....

Członkowie: .....

.....

Uzasadnienie

Zamawiający (organizator konkursu) – Województwo Małopolskie oraz Gmina Miejska Kraków, w imieniu i na rzecz których działa Województwo Małopolskie prowadzi urbanistyczno-architektoniczny jednoetapowy konkurs w rozumieniu art. 110 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 z późn. zm.) na opracowanie koncepcji urbanistyczno-architektonicznej Centrum Muzyki i Parku Miejskiego w Krakowie.

Ogłoszenie o konkursie zostało opublikowane 7 sierpnia 2018 r. w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej pod numerem 2018/S 150-345424. Wartość zamówienia jest większa niż kwoty określone na podstawie art. 11 ust. 8 ustawy Prawo zamówień publicznych.

I Stanowisko Odwołującego

Odwołujący – T.K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą K. Studio T.K. wniósł odwołanie zarzucając Zamawiającemu:

1. dokonanie ceny prac konkursowych niezgodnie z postanowieniami regulaminu konkursu, zwanego dalej „Regulaminem”,
2. wybór pracy konkursowej nr 001 złożonej przez uczestnika konkursu SBS Engineering Group oraz 3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A. i przyznanie I nagrody oraz zaproszenia do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na opracowanie dokumentacji projektowej będącej szczegółowym opracowaniem pracy,
3. naruszenie postanowień regulaminu konkursu określających jego cel, wymagania, przedmiot i zakres, tj. naruszenie:
  1. art. 116 w zw. z art. 122 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i punktu 2.1. i 5.2. regulaminu konkursu poprzez ocenę pracy konkursowej nr 001 z pominięciem spełnienia zasadniczych warunków i oczekiwań zapisanych w regulaminie i załączonych wytycznych marginalizując kluczowe dla Zamawiającego – organizatora konkursu aspekty, stanowiące priorytet dla jakości przyszłego kompleksu Centrum Muzyki, nadrzędnej roli rozwiązań funkcjonalnych oraz użytkowych, muzycznej, a szczególnie akustycznej rangi projektu,
  2. art. 7 ust. 1 w zw. z art. 116 oraz w zw. art. 122 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i ocenę pracy konkursowej 001 z pominięciem wielu aspektów, warunkujących prawidłowe funkcjonowanie Centrum Muzyki w pracy konkursowej 001 przy jednoczesnym dokonaniu rażąco nieprawidłowej oceny pracy konkursowej Odwołującego, wraz ze sformułowaniem pod jej kątem zarzutów, które nie zostały podniesione przy ocenie pracy

konkursowej 001, podczas gdy nie spełniała ona wielu wymagań konkursowych, co świadczy o nierównym traktowaniu uczestników konkursu i naruszeniu zasad uczciwej konkurencji, 3. art. 122 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez rozstrzygnięcie konkursu i wybór pracy nr 001, która nie może być uznana za najlepszą pracę konkursową, gdyż nie spełnia wymogów regulaminu.

Odwołujący wniósł o nakazanie Zamawiającemu:

1. unieważnienia czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej i przyznania I nagrody,
2. uznania, że praca konkursowa nr 001 złożona przez uczestnika konkursu SBS Engineering Group oraz 3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A. jest niezgodna z wymaganiami konkursu i nie spełnia podstawowych warunków i wytycznych.

Odwołujący wskazał, że posiada wymagany art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych interes w uzyskaniu I nagrody oraz zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na opracowanie dokumentacji projektowej będącej szczegółowym opracowaniem pracy, ponieważ jest przedsiębiorcą, którego przedmiotem działalności jest projektowanie architektoniczne, zaś posiadane przez niego doświadczenie zawodowe umożliwia mu należyte wykonanie prac projektowych, których zlecenie stanowi nagrodę w konkursie. Jednocześnie Odwołujący może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy poprzez nieosiągnięcie przychodów możliwych do uzyskania w toku wykonywania zamówienia udzielonego w wyniku wygranej w konkursie. Obecne rozstrzygnięcie dokonane z naruszeniem postanowień regulaminu oraz sprzecznie z przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych uniemożliwia Odwołującemu uzyskanie zamówienia w trybie z wolnej ręki, w sytuacji, gdy jest on zainteresowany udzieleniem mu zamówienia, którego przedmiotem będzie opracowanie dokumentacji projektowej. W wyniku naruszenia przepisów przez Zamawiającego Odwołujący utracił szansę na realizację zamówienia, w związku z czym poniósł szkodę poprzez utratę szansy na osiągnięcie zysku, który planował osiągnąć w wyniku realizacji owego zamówienia, co stanowi wystarczającą przesłankę do skorzystania przez Odwołującego ze środków ochrony prawnej.

W uzasadnieniu odwołania Odwołujący wskazał, że sąd konkursowy dokonał rozstrzygnięcia konkursu na jawnym posiedzeniu w 25 listopada 2018 r. i tego samego dnia poinformował o złożonych pracach i przyznanych nagrodach.

Celem konkursu był wybór najlepszego rozwiązania urbanistycznego, architektonicznego, funkcjonalnego i akustycznego dla nowego kompleksu budynków lub dla budynku Centrum Muzyki w Krakowie wraz z przyległym terenem i wewnętrznym układem komunikacyjnym oraz koncepcji programowo-przestrzennej Parku Miejskiego oraz, w efekcie, udzielenie zamówienia publicznego w trybie zamówienia z wolnej ręki.

Zgodnie z punktem 2.3.1. Regulaminu przedmiotem konkursu było wykonanie koncepcji budynku lub zespołu budynków Centrum Muzyki w Krakowie na terenie wyznaczonym dla inwestycji obejmującym wskazane działki gruntowe wraz z zagospodarowaniem terenu o łącznej powierzchni: 2,929 ha oraz Parku Miejskiego w Krakowie na terenie wyznaczonym dla inwestycji o powierzchni łącznej: 5,3239 ha.

W punkcie 2.3.2. Regulaminu wskazano, że koncepcja powinna spełniać założenia programowe, funkcjonalne, akustyczne oraz uwarunkowania urbanistyczne, przyrodnicze, kulturowe opisane w regulaminie oraz w załącznikach nr M5 – M19 do regulaminu.

Zgodnie z określonymi oczekiwaniami co do prac według załącznika nr M8 kluczowym aspektem jest oczekiwana jakość (akustyczna, funkcjonalna) głównego segmentu Centrum Muzyki dla działalności artystycznej, jakim będą sale koncertowe z zapleczem oraz sale prób, stanowiące o jakości całego zespołu oraz samego miejsca. Pod względem akustycznym ten segment zabudowy powinien reprezentować najwyższą jakość.

Wytyczne akustyczne zostały zawarte w załączniku nr M19. W części dotyczącej Centrum Muzyki odnosiły się do zaprojektowania optymalnych warunków dla działalności artystycznej, kulturalnej i edukacyjnej Filharmonii Krakowskiej, jej zespołów i orkiestr, Sinfonietty Cracovia i Capelli Cracoviensis, innych miejskich i regionalnych zespołów artystycznych, orkiestr, grup artystycznych, artystów, zespołów i orkiestr gościnnych z kraju i zagranicy. Od uczestników konkursu oczekiwano zaprojektowania rozwiązania urbanistyczno-architektonicznego, które będzie miało potencjał, aby stać się jednym z symboli Krakowa i Małopolski; uzyskania nowoczesnego, oryginalnego i funkcjonalnego charakteru obiektu/obiektów, odpowiadającego ich funkcji i randze; logicznego i ekonomicznego rozplanowania funkcji, przy czym kluczowe znaczenie miała jakość akustyczna i funkcjonalna sal koncertowych, sal prób, i ich zapleczy; harmonijnego powiązania funkcji dydaktycznych, kulturalnych, rekreacyjnych i społecznych Centrum Muzyki z Parkiem Miejskim.

Podstawowe funkcje i parametry projektowanej inwestycji zostały wskazane w załączniku nr M8, następująco: zadaniem Uczestnika konkursu będzie stworzenie takiego budynku/budynków, które zapewnią optymalne warunki dla Filharmonii, Sinfonietty Cracovia, Capelli Cracoviensis – zarówno dla pracy i aktywności artystycznej (działalności podstawowej), jak również dla realizacji działalności z zakresu edukacji artystycznej, promocji, administracji i obsługi. Budynki/budynek Centrum Muzyki wraz z otoczeniem powinny/powinien być tak zaprojektowany, aby: - zapewnić publiczności dostęp do stref ogólnodostępnych, przeznaczonych zarówno dla działalności artystycznej (wszystkie sale koncertowe), jak i funkcji obsługowych (kasy, szatnie, węzły higieniczno-sanitarne, obsługa widowni) oraz uzupełniających (gastronomia, sale edukacyjne); - kasa biletowa kilkustanowiskowa dla koncertów i innych wydarzeń realizowanych we wszystkich salach/przestrzeniach zespołu była dostępna ze wspólnego foyer; - szatnie były dostępne

bezpośrednio z foyer, przy czym Organizator dopuszcza, by kolejne mniejsze szatnie znajdowały się na różnych piętrach; - wydzielić segment ogólnodostępny od części przeznaczonych dla działalności administracyjnej tak, aby funkcje te nie kolidowały ze sobą; - zoptymalizowane koszty utrzymania i eksploatacji były w łatwy i przejrzysty sposób możliwe do wzajemnego rozliczenia przez instytucje miejskie (Sinfonietta Cracovia, Capella Cracoviensis) i instytucję wojewódzką (Filharmonia Krakowska); - umożliwić wykorzystywanie obiektu/obiektów nie tylko przez Filharmonię Krakowską, Sinfonietę Cracovia, Capellę Cracoviensis, ale także przez inne, publiczne i prywatne zespoły artystyczne (muzyczne, taneczne, performance) i artystów indywidualnych, a także zespoły i orkiestry gościnne; - zapewnić możliwość realizacji w budynku/budynkach co najmniej dwóch koncertów/wydarzeń jednocześnie; - zapewniona była komunikacja z projektowanym w sąsiedztwie kompleksem dydaktycznym Akademii Muzycznej zarówno w sensie użytkowym, jak przestrzennym i widokowym; - powiązania obiektu/obiektów Centrum Muzyki z przestrzenią Parku Miejskiego realizowane były poprzez wykreowanie stosownych osi kompozycyjnych, - zapewnić odpowiednie drogi dostaw (dostosowane do obsługi samochodów ciężarowych o masie przekraczającej 12 ton) dla sal koncertowych i sal prób (drogi zewnętrzne, trakty komunikacyjne w budynku / budynkach, windy towarowe itp.); - w miarę możliwości dążyć do maskowania dróg zewnętrznych, tak, by nie były elementem dominującym w przestrzeniach publicznych; - zapewnić odpowiednią ilość miejsc postojowych dla samochodów i rowerów zgodnie zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP), możliwych do wykorzystania także przez podmioty zewnętrzne poza godzinami eksploatacji sal koncertowych, sal prób i pomieszczeń biurowych, z uwzględnieniem zalecenia sytuowania wjazdów i wyjazdów w rejonie ulicy Zieleniewskiego; - zapewnić odpowiednią powierzchnię dla urządzeń i powierzchni technicznych;

Z opisu przedmiotu konkursu, opisu lokalizacji inwestycji, wynikały założenia i wytyczne funkcjonalno-użytkowe, zgodnie z którymi należało: - dostosować toalety do potrzeb rodziców z dziećmi oraz osób niepełnosprawnych; - zachować proporcję toalet damskich do toalet męskich; - zapewnić pomieszczenia na potrzeby rodziców z dziećmi; - zapewnić, aby ciągi komunikacyjne oraz widownie sal koncertowych i prób były zaprojektowane w sposób umożliwiający dostęp osobom niepełnosprawnym; - zapewnić, aby ciągi komunikacyjne zaplecza (kulis) sceny były na tyle przestronne, aby umożliwić swobodny transport fortepianów, harf, skrzyń z kontrabasami, elementów scenografii itp. – szerokość korytarzy powinna uwzględniać możliwość usytuowania pod ich ścianami skrzyń orkiestr gościnnych (kontrabasy, harfy, fraki), przy zachowaniu pełnej przepustowości niezbędnej do transportu instrumentów wielkowymiarowych (kontrabasy, klawesyn, pozytyw etc.); - zaprojektować strefę gastronomiczną (na którą składa się restauracja i kawiarnia), tak, aby posiadała

otwartą strukturę i była umieszczona w bliskim sąsiedztwie Sali Filharmonicznej i Miejskiej oraz sal prób, tworząc przestrzeń spotkań artystów i publiczności; - zaprojektować wejście do strefy gastronomicznej było możliwe od strony Parku; - uwzględnić, aby restauracja posiadała taras, dostępny także dla użytkowników Parku oraz oddzielne wejście, aby umożliwić jej działanie niezależnie od godzin funkcjonowania Centrum Muzyki; - usytuować bufety cateringowe na różnych piętrach w pobliżu wejść do sal koncertowych; - zaprojektować taras widokowy z widokiem na okolice.

W odniesieniu do pomieszczeń takich jak sale koncertowe, sala recitalowa, sale prób oraz pozostałe pomieszczenia związane z funkcją artystyczną (muzyczną) Centrum Muzyki wskazano, że powinny być zaprojektowane i wykonane zgodnie z „Wytycznymi akustycznymi” (załącznik nr M19). W szczególności zgodnie z:

- pkt 2.3.3. Regulaminu od prac konkursowych wymaga się:

a) w zakresie urbanistyki: dobrej jakości rozwiązań urbanistycznych, w tym: wykreowania nowej przestrzeni publicznej, wewnętrznych rozwiązań komunikacyjnych zapewniających dostępność oraz powiązania Centrum Muzyki z terenami Akademii Muzycznej i Parkiem Miejskim, uwzględnienia kontekstu: charakteru, wielkości i skali zabudowy i zagospodarowania na terenach sąsiednich; b) w zakresie architektury: dobrych i oryginalnych rozwiązań estetycznych, przyjaznych dla użytkowników, zastosowania materiałów konstrukcyjnych i wykończeniowych adekwatnych do funkcji i miejsca, utrzymania optymalnej skali i zastosowania właściwych proporcji poszczególnych fragmentów przestrzeni budynków odpowiednio do funkcji i charakteru użytkowego, nowatorstwa rozwiązań architektonicznych oraz uwzględnienia stosownych zaleceń konserwatorskich; c) w zakresie akustyki: najwyższej jakości rozwiązań akustycznych dla sal koncertowych i sal prób oraz wszystkich przestrzeni dedykowanych działalności muzycznej, zgodności z „Wytycznymi akustycznymi” oczekuje się rozwiązań zapewniających najwyższą jakość przestrzenności brzmienia, siły dźwięku i jego przejrzystości; d) w zakresie rozwiązań programowych i funkcjonalno-użytkowych: optymalnych rozwiązań (z punktu widzenia użytkowników – orkiestr i publiczności) dla celów i funkcji programowych (kulturalnych, artystycznych – przede wszystkim muzycznych i społecznych) oraz uzupełniających, zgodności z wytycznymi zamieszczonymi w regulaminie konkursu, atrakcyjności rozwiązań z punktu widzenia programu użytkowego.

Zgodnie z punktem 2.3.5. Regulaminu praca konkursowa, w części dotyczącej Parku Miejskiego, powinna spełniać m.in. następujące założenia i wytyczne: - dla części terenu objętego strefą ochrony konserwatorskiej dla relikwów XIX-wiecznego fortu nr 17 Luneta Grzegórzecka ujętego w gminnej ewidencji zabytków – uwzględnienie nakazów i dopuszczeń określonych szczegółowo w MPZP, w tym w szczególności: zachowanie kompozycji

przestrzennej, obiektów fortecznych, ochrona i uczytelnienie reliktyw fortu, ochrona budynków wskazanych do ochrony w MPZP.

Zgodnie z punktem 2.5.1. Regulaminu uczestnik konkursu mógł zaproponować dodatkowe powierzchnie o przeznaczeniu ogólnym (funkcje towarzyszące nieobligatoryjne), możliwe do uzyskania ponad wymagany program, w przypadku, gdy będzie to zasadne uwzględniając charakter przedmiotu konkursu, dostępny teren inwestycji oraz zakładane przez organizatora koszty realizacji inwestycji.

W „Wytycznych Akustycznych” wskazano:

- pkt 1. Wprowadzenie: z akustycznego punktu widzenia, dwie duże sale koncertowe – Filharmoniczna Sala Koncertowa mogąca pomieścić 1400 słuchaczy oraz Miejska Sala Koncertowa mieszcząca 650-800 słuchaczy – są bezsprzecznie najważniejszymi elementami projektu, a uzyskanie w nich najwyższego poziomu komfortu akustycznego jest bezwzględnie konieczne;

- pkt 2. Ogólne Wytyczne Akustyczne: w obu salach koncertowych, Filharmonicznej Sali Koncertowej oraz w Miejskiej Sali Koncertowej, doskonałość akustyczna może być zapewniona tylko w przypadku, jeśli kubatura i ogólny kształt, jak i geometria i wybrane materiały poszczególnych powierzchni są określone na podstawie uważnej analizy akustycznych cech, wliczając w to głębokie zrozumienie potrzeb muzyków oraz słuchaczy, jak i wiedzę fizyczną o emisji dźwięku instrumentów oraz, jak dźwięk ten rozchodzi się w pomieszczeniach;

- pkt 3. Szczegółowe Wytyczne Akustyczne dla pomieszczeń i stref w części należącej do Filharmonii Krakowskiej im. Karola Szymanowskiego”

- pkt 3.1.1 Kubatura i czas pogłosu;

- pkt 3.1.2 Powierzchnia sceny: obszar sceny przed lub za jej frontem powinien być dostępny jako albo płaszczyzna sceny, albo jako widownia, w zależności od decyzji użytkownika. Ten obszar powinien być również możliwy do wykorzystania jako otwarta fosa orkiestrowa, przeznaczona dla zredukowanego składu orkiestrowego dla innych rodzajów występów, czy też tańca na scenie. Dla wyznaczenia pożądanej powierzchni fosy orkiestrowej należy stosować wskaźnik większy niż 1,5 m² na muzyka w fosie, aby zagwarantować komfortowe warunki akustyczne dla muzyków. Obszary krzeseł widowni w obszarze fosy powinny umożliwiać łatwy i szybki demontaż i składowanie w przestrzeni pod powierzchnią widowni. Ważnym elementem projektu sceny i komfortu wykonawców jest właściwa wentylacja obszaru sceny;

- pkt 3.1.4 Hałas i izolacyjność akustyczna: w czasie nienagłaśnianych koncertów muzyki poważnej, brak hałasu jest jednym z podstawowych elementów jakości akustycznej pomieszczenia. Poziom tła akustycznego w Filharmonicznej Sali Koncertowej powinien być niski, i możliwie bliski progowi słyszalności, zarówno dla koncertów z widownią jak i podczas

nagrań. Projekt urządzeń instalacyjnych (w tym wentylacji i oświetlenia), jak i koncepcja izolacyjności akustycznej, powinny bazować w każdym przypadku na wymaganych wartościach dopuszczalnego poziomu tła akustycznego podanych powyżej;

- pkt 3.1.5 Szczegółowe wymagania Zamawiającego;
- pkt 3.2 Sala Recitalowa;
- pkt 3.3 Sala prób sekcyjnych chóru;
- pkt 3.4 Sala Multimedialna (studio nagrań): wiodącą funkcją Sali Multimedialnej będzie funkcja studia nagrań i rejestracja nagłaśnianych koncertów niewielkich zespołów i grup instrumentów. Głównym założeniem tej sali będzie możliwość wynajmowania jej dla zewnętrznych podmiotów, co należy uwzględnić przy lokalizacji tego pomieszczenia w budynku. Wymagania izolacyjności akustycznej powodują konieczność zastosowania we wszystkich pomieszczeniach nagrań i odsłuchu konstrukcji typu „pływające pudełko” albo izolowanych elementów wykończenia wnętrza. Skutkiem tego efektywna grubość ścian/stropów musi zostać uwzględniona podczas rozmieszczania powierzchni;
- pkt 3.5 Pozostałe sale prób;
- pkt 4. Szczegółowe wytyczne akustyczne dla pomieszczeń i stref w części należącej do orkiestr Capella Cracoviensis i Sinfonietta Cracovia;
- pkt 4.1 Miejska Sala Koncertowa;
- pkt 4.1.1 Kubatura i czas pogłosu;
- pkt 4.1.2 Powierzchnia sceny: Życzeniem obu orkiestr jest możliwość posiadania otwartej fosy orkiestrowej, tworzonej przez szybki demontaż kilku pierwszych rzędów widowni, i schowanie ich w przestrzeni pod salą. Wielkość fosy orkiestrowej powinna z punktu widzenia orkiestry Capella Cracoviensis umożliwiać umieszczenie tam do 30 muzyków, natomiast z punktu widzenia orkiestry Sinfonietta Cracovia umożliwiać umieszczenie tam od 25 do 70 muzyków. Ważnym elementem projektu sceny i komfortu wykonawców jest właściwa wentylacja obszaru sceny. Wentylacja sceny nie może powodować przeciągów ani szkodzić muzykom i ich instrumentom. W tym celu sugeruje się, aby powietrze było nawiewane z małą prędkością ($<0,5\text{m}^2$) spod sceny przez dyfuzory zlokalizowane po jej obwodzie. Niedopuszczalne jest stosowanie dysz nawiewnych albo wysokowydajnych wentylatorów;
- pkt 4.1.3 Powierzchnia widowni;
- pkt 4.1.4 Hałas i izolacyjność akustyczna;
- pkt 4.1.5 Szczegółowe wymagania Klienta: Miejska Sala Koncertowa powinna posiadać najwyższej jakości koncertowe parametry akustyczne, odpowiadające potrzebom zarówno orkiestry smyczkowej, kameralnej, jak i symfonicznej, z możliwością ewentualnego poszerzenia składu o solistów – w tym solistów pianistów i chór. Miejska Sala Koncertowa musi być wyposażona w kanał orkiestrowy uzyskiwany (opcjonalnie) po usunięciu

pierwszych rzędów krzeseł i otwarciu podłogi (rozwiązane niezbędne do realizacji przedsięwzięć scenicznych Sinfonietty Cracovii i Capelli Cracoviensis, takich jak własne kameralne produkcje operowe, widowiska muzyczne i baletowe oraz produkcje z elementami tańca współczesnego). W bezpośrednim sąsiedztwie wejścia na estradę powinno znajdować się pomieszczenie inspicjenta/operatora koncertu, wyposażone w monitory podglądu widowni i estrady, system sterowania komunikacją oraz Judasza (lustro weneckie) umożliwiającego wgląd na estradę oraz pomieszczenie realizatora nagrań (production/recording room). Należy zaprojektować rozwiązanie umożliwiające łatwe prowadzenie kabli z pomieszczenia realizatora nagrań na scenę. Ciągi komunikacyjne zaplecza (kulis) sceny powinny być na tyle przestronne, aby umożliwić swobodny transport fortepianów, harf, skrzyń z kontrabasami, elementów scenografii etc.; szerokość korytarzy powinna uwzględniać możliwość usytuowania pod jego ścianami skrzyń orkiestr gościnnych (kontrabasy, harfy, fraki) przy zachowaniu pełnej przepustowości niezbędnej do transportu instrumentów wielkowymiarowych (kontrabasy, klawesyn, pozytyw etc.). Fosa orkiestrowa powinna składać się optymalnie z dwóch fragmentów, o szerokości równej szerokości frontu sceny, z czego pierwszy pas (bezpośrednio przy scenie) o szerokości ok. 4,5 m oraz drugi, kolejiny pas o szerokości ok. 2,5 m. Fosa orkiestrowa powinna być typu otwartego i nie może zabierać przestrzeni sceny ani wchodzić pod jej nawis. Pierwszy pas powinien służyć również możliwemu zwiększeniu powierzchni sceny o dodatkowe ok. 80-90 m²;

- pkt 4.2 Sala prób orkiestry Capella Cracoviensis: będzie wykorzystywana jako główna sala prób przez 30-osobową orkiestrę i 30-osobowy chór. Należy przewidzieć możliwość umieszczenia 75 demontowanych foteli/krzeseł we wnętrzu sali. Powierzchnia podłogi sali prób orkiestry Capella Cracoviensis wynosi 250 m². Podłoga powinna być płaska, z ręcznie ustawianymi podestami dla orkiestry i chóru. Pomieszczenie nie powinno być kwadratowe i powinno mieć nierównoległe albo rozpraszające dźwięk ściany/sufit. Średnia wysokość pomieszczenia powinna wynosić minimum 10 m, a kubatura minimum 2500 m³. Wokół sali, z trzech lub czterech stron powinien zostać zaprojektowany płytki balkon. Sugestią orkiestry Capella Cracoviensis jest, aby sala prób orkiestry posiadała duże panoramiczne okno (preferowany widok na przyległy park).

- pkt 4.3 Sala prób orkiestry Sinfonietta Cracovia: będzie wykorzystywana jako główna sala prób dla do 110 osobowej orkiestry, do 90 osobowego chóru, 4 solistów lub 2 fortepianów koncertowych. Należy przewidzieć możliwość umieszczenia na balkonie 80 demontowanych foteli/krzeseł dla słuchaczy/chóru. Sala prób może też służyć jako przestrzeń na koncerty dziecięce i inne wykonywane w obsadzie kameralnej przy widowni max 200-300 osób, oraz projekty edukacyjne. Powierzchnia podłogi sali prób orkiestry Sinfonietta Cracovia powinna wynosić 350 m². Podłoga powinna być wyposażona w stałe lub ustawiane ręcznie podesty dla orkiestry, w układzie zbliżonym do zastosowanego na scenie Miejskiej Sali Koncertowej.

Pomieszczenie nie powinno być kwadratowe i powinno mieć nierównoległe lub rozpraszające dźwięk ściany/sufit. Minimalna wysokość pomieszczenia powinna wynosić ok. 9-10 m, a minimalna kubatura 3000 m³. Wokół Sali, z trzech lub czterech stron powinien być zaprojektowany płytki balkon dostępny dla gości i słuchaczy. Kiedy sala prób będzie wykorzystywana na koncerty, akceptowalnym rozwiązaniem jest, że widownia i orkiestra zamieniają się miejscami i słuchacze w liczbie 200-300 osób siedzą na podestach dla orkiestry;

- pkt 4.4 Pozostałe sale prób: sale przeznaczone do prób sekcyjnych (Perkusyjna, Fortepianów, Kontrabasów, Klawesynowa i Prób Sekcyjnych) powinny mieć wysokość nie niższą niż 4,5 m (5,0 dla Sali Klawesynowej);

- pkt 5. Szczegółowe wytyczne akustyczne dla pozostałych pomieszczeń i stref w budynku.

Integralną częścią dokumentacji konkursu były udzielone przez Zamawiającego odpowiedzi na pytania uczestników, w szczególności odpowiedź nr 29 z 18 października 2018 r. w sprawie ochrony Fortu Luneta Grzegórzecka o nielokalizowaniu zabudowy na tym terenie zgodnie z wytycznymi konserwatora: „budynek powinien być zlokalizowany poza tym obrysem”.

W konkursie określono kryteria dopuszczenia do udziału w konkursie, w szczególności w punkcie 3.2 Warunki, jakie powinien spełnić uczestnik konkursu:

- 3.2.1 każdy uczestnik ubiegający się o dopuszczenie do udziału w konkursie nie może podlegać wykluczeniu na podstawie art. 24 ust. 1, oraz ust. 5 pkt 1, 5 ,6 i 8 ustawy Prawo zamówień publicznych;

- 3.2.2 uczestnik ubiegający się o dopuszczenie do udziału w konkursie zobowiązany jest spełnić warunki wskazane w art. 22 ust. 1, 1b ustawy Prawo zamówień publicznych, tj.:

3.2.2.1 posiadać uprawnienia do wykonywania określonej działalności zawodowej, o ile wynika to z odrębnych przepisów; 3.2.2.2 posiadać kompetencje umożliwiające wykonanie zamówienia, o którego zakresie i terminach realizacji jest mowa w pkt. 6.2 regulaminu;

3.2.2.3 dysponować odpowiednim potencjałem technicznym oraz zawodowym do wykonania zamówienia, o którym mowa w pkt. 6.2. regulaminu; 3.2.2.4 być w sytuacji ekonomicznej i finansowej umożliwiającej wykonanie zamówienia, o którym mowa w pkt. 6.2 regulaminu;

3.2.3 w przypadku, gdy uczestnicy wspólnie biorą udział w Konkursie, warunki, o których mowa w pkt. 3.2.1. i 3.2.2. będą spełnione, gdy spełnią je łącznie wszyscy uczestnicy występujący wspólnie. 3.2.4. w zakresie warunków wymienionych w pkt. 3.2.2. organizator wymaga, aby uczestnik konkursu wykazał, że (...)

W Regulaminie określono również sposób prezentacji prac konkursowych, polegający w szczególności na tym, aby praca konkursowa w sposób klarowny i jednoznaczny

wskazywała na zaproponowaną przez uczestnika Konkursu idee przyjętych rozwiązań, architektonicznych, programowych, funkcjonalno-użytkowych i materiałowych oraz relacji z otoczeniem bliższym i dalszym. W pracy konkursowej powinno być czytelnie pokazane zastosowanie się do wytycznych stanowiących załączniki do regulaminu. Pod względem graficznym pracę konkursową powinna cechować czytelność informacji tekstowej oraz rysunkowej – punkt 4.1.1. Regulaminu. Ponadto szczegółowo opisano wymaganą zawartość, sposób i formę opracowania, prezentacji i składania prac konkursowych – punkty od 4.2.1. do 4.2.7. Regulaminu.

Punkt 5.2. Regulaminu opisywał obowiązujące kryteria oceny prac. Wskazano, że sąd konkursowy będzie oceniał zarówno oryginalność, jak i trafność koncepcji zagospodarowania terenu ze szczególnym uwzględnieniem powiązań funkcjonalno-przestrzennych z otoczeniem oraz istniejącym i realizowanym obecnie układem komunikacyjnym, wartość estetyczną przyjętych rozwiązań architektoniczno-urbanistycznych, walory przyrodniczo-krajobrazowe – ze szczególnym uwzględnieniem spójnego kształtowania najwyższej jakości rozwiązań przestrzennych całego założenia uwzględniającego Centrum Muzyki i Park Miejski w powiązaniu z projektowanymi budynkami Akademii Muzycznej w Krakowie.

W punkcie 5.2.5. Regulaminu wskazano, że elementami ocenianymi pod względem akustycznym w poszczególnych pracach będą w szczególności: geometria pomieszczeń (kształt, kubatura, wymiary, sposób rozproszenia dźwięku, rodzaj materiałów wykończeniowych); czas pogłosu i możliwości jego zmiany; dla Sal Koncertowych – metoda i jej skuteczność dla zapewnienia wczesnych odbić i wczesnych bocznych odbić dźwięku w kierunku widowni, scena i jej otoczenia, w tym warunki dla muzyków i dostosowalność sceny do przewidzianych funkcji, kształt widowni, w tym układ i rozmieszczenie miejsc w sali oraz maksymalna odległość do sceny.

Pracy konkursowej nr 001 jest niezgodna z wymaganiami postawionymi w konkursie – Odwołujący wskazał następujące błędy i braki rozwiązań względem wymogów regulaminowych, warunkujące prawidłowe funkcjonowanie budynku i uzyskanie oczekiwanych, określonych w regulaminie konkursu parametrów akustycznych.

1. W zakresie wymogów akustycznych:

- nie podano istoty rozwiązań projektowych dotyczących akustyki budowlanej i ochrony przed hałasem;
- rysunki i opis wskazuje, że kształt sal odbiega od zalecanego kształtu prostopadłościennego (shoe box);
- brak opisu proponowanych rozwiązań lub rozwiązania te są bardzo ogólnikowe i polegają jedynie na powtarzaniu treści wytycznych konkursowych;

- podany wynik analizy akustycznej (diagram „analizy akustyczne” umieszczony na planszy pracy konkursowej) ograniczony jest do charakterystyki częstotliwościowej czasu pogłosu T30. Pokazane dane obejmują zakres częstotliwości od 125 Hz do 16 kHz, który nie ma zastosowania w projektowaniu akustycznym sal. W oktawach powyżej 4 kHz nie ma istotnych informacji dla kształtowania brzmienia dźwięku w salach koncertowych. W tym zakresie częstotliwości parametry akustyczne ustrojów dźwiękochłonnych nie są badane, wobec czego nie ma podstawy do symulacyjnych obliczeń czasu pogłosu;

- na wykresie pokazany jest znaczny rozrzut wartości czasu pogłosu T30. Sugeruje to dużą nierównomierność rozkładu pola akustycznego lub błędnie wybrane parametry analizy akustycznej w modelowaniu zjawiska pogłosowego. Podawanie wartości średnich czasu pogłosu z precyzją dwóch miejsc po przecinku nie ma sensu w tego typu oszacowaniach. W sumie prezentowane wyniki wskazują, że wykonana analiza jest nieadekwatna i nie powinna być uzasadnieniem walorów akustycznych projektowanego wnętrza;

- nie wykazano, że parametry projektowanych sal koncertowych spełniają wymagania akustyczne zawarte w „Wytycznych akustycznych”;

2. Błędne umieszczenie kondygnacji garażowej z miejscami parkingowymi bezpośrednio pod estradą i widownią Sali Filharmonicznej, a także Sali Miejskiej jest niedopuszczalne i uniemożliwia zarówno prawidłowe posadowienie sali, jak i rozwiązania techniczne związane z izolacją akustyczną, wentylacją, mechaniką ruchomych podestów estrady, a nadto wymaganym w Regulaminie i „Wytycznych akustycznych” fosy orkiestrowej dla kilkudziesięciu muzyków wraz z jej dostępnością (schody, windy osobowe i towarowe) strefą oczekiwania i niezbędnym zapleczem. Tych rozwiązań brak. („Wytyczne akustyczne” pkt 3);

3. Wprowadzenie koniecznych rozwiązań związanych z wymaganiami dla sal koncertowych wyeliminuje garaż z kondygnacji -1, tym samym wymusi inne, zupełnie nowe rozwiązanie, co będzie skutkowało inną koncepcją budynku w zakresie funkcjonalności, gabarytów, powierzchni użytkowej i kosztów inwestycji;

4. Błędna dostępność balkonów w Sali Filharmonicznej, wyłącznie przez wewnętrzne, otwarte klatki schodowe jest niedopuszczalne zarówno ze względów ochrony p.poż, jak i dostępności osób niepełnosprawnych. Wyeliminowanie tego rozwiązania wymusi istotną ingerencję w przedstawioną koncepcję Sali Koncertowej i funkcjonalności budynku.

5. Błędna lokalizacja i rozwiązanie sal prób Capelli Cracoviensis i Simfoniety Cracovii pozbawione oczekiwanej funkcjonalności; ich nieprawidłowy kształt, proporcje przeczą przeznaczeniu: ich funkcji i koniecznym, akustycznym walorom, brak w ich wnętrzach amfiteatralnego kształtu estrady sali koncertowej z podestami, brak prawidłowej dostępności balkonów dla publiczności wyłącznie przez wewnętrzne i otwarte klatki schodowe – rozwiązanie niedopuszczalne zarówno ze względów ochrony p.poż, jak i dostępności osób niepełnosprawnych, brak oczekiwanego dostępu światła dziennego z widokiem na park.

- Błędnie zlokalizowane wejścia dla muzyków do sal bezpośrednio przy doku rozładowniczym. Przechodzenie muzyków i transport instrumentów z sali prób na salę Miejską przez dok rozładowniczy jest niedopuszczalne (niezgodnie z Regulaminem, załącznikiem nr M8 pkt 2 Przedmiot Konkursu str. 5, „Wytycznymi akustycznymi” punkty 4.2 i 4.3);
6. Błędna lokalizacja Sali Multimedialnej i Studia Nagrań na poziomie +2 nad restauracją i przestrzenią edukacyjną w strefie publicznej wyklucza oczekiwaną, wygodną obsługę i dostępność z zewnątrz, uniemożliwiając tym samym wynajem i korzystanie przez zewnętrznych użytkowników. Sala nie spełnia wymagań konkursowych w zakresie minimalnej wysokości (niezgodnie z „Wytycznymi Akustycznymi” pkt 3.6);
  7. Brak wejść dla muzyków dla FK i SC/CC z wygodną recepcją, foyer dla muzyków, brak bufetu dla muzyków (niezgodność z załącznikiem M17);
  8. Błędna lokalizacja przestrzeni edukacyjnej nad restauracją na poziom +1 pozbawiona właściwej dostępności i światła dziennego, brak prawidłowej i koniecznej ewakuacji;
  9. Brak prawidłowej dostępności Biblioteki naukowej, pozbawionej światła dziennego;
  10. Błędna lokalizacja restauracji z zapleczem wewnątrz gmachu uniemożliwia jej niezależne funkcjonowanie w tym konieczne dostawy (niezgodne z odpowiedzią na pytanie nr 21 z 18 października 2018 r.);
  11. wejścia dla publiczności, poziom głównego foyer zlokalizowane na tym samym poziomie +1 co estrady, rozładunek instrumentów i ich wewnętrzny transport – co w tym przypadku powoduje szereg kolizji, których rozwiązanie zostało pominięte zarówno w prezentacji graficznej jak i opisie (niezgodność z Regulaminem pkt 4.1.1);
  12. Błędna koncentracja i krzyżowanie się funkcji dla muzyków, dostępności do wszystkich estrad, składowania i transportu instrumentów z doku rozładowniczego do wszystkich pomieszczeń i estrad, obsługi technicznej koncertów wzdłuż jednego, amfiladowego ciągu komunikacyjnego, z którego korzystają dwa niezależne podmioty. Takie rozwiązanie wymusza niekontrolowane kolizje funkcji, które powinny działać niezależnie ze względu na ich specyfikę co stanowi niedopuszczalny konflikt w użytkowaniu (niezgodnie z „Wytycznymi akustycznymi”, pkt 4.1.5.);
  13. Błędnie rozwiązane wjazdy do parkingu na poziomie +1 przecinają amfiladowy układ łączący zaplecza wszystkich estrad oraz likwidują część pomieszczeń zlokalizowanych w północnej strefie budynku. Ten fakt pominięto na rysunkach poziomu +1 oraz przekrojach;
  14. Brak poprawnych rozwiązań dla ewakuacji publiczności w budynku, szczególnie w strefie publiczności;
  15. Brak wind towarowych umożliwiającej transport dużych instrumentów do każdej części budynku z funkcjami muzycznymi;
  16. Brak czytelnego podziału przestrzeni w budynku użytkowanym przez dwa podmioty: Filharmonię Krakowską i Simfonię Cracovię wraz z Capellą Cracoviensis. Wspólna strefa

dostaw powoduje krzyżowanie się funkcji, uciążliwą logistykę w trakcie obsługi koncertów i wyklucza niezależne zarządzane obiektem (niezgodnie z „Wytycznymi akustycznymi” pkt 4.1.5.);

17. Brak czytelnej segregacji ruchu i oddzielenia stref publiczności i muzyków – dotyczy studia nagrań, restauracji i pomieszczenia edukacji;

18. Poszczególne rzuty budynku w dużych fragmentach nie pokrywają się w zasadniczej strukturze. Taka sytuacja wymusi istotne zmiany lub nieracjonalny wzrost kosztów;

19. Brak oznaczeń wielu pomieszczeń, ich wielkości i przeznaczenia zarówno na rysunkach, jak i w tabelach powierzchniowych uniemożliwia ich klasyfikację oraz weryfikację projektu pod kątem funkcjonalności, spełnienia wymogów i kosztów realizacji;

20. Niezapewnienie dodatkowych miejsc postojowych dla rowerów (niespełnienie zapisów MPZP § 13.6.6. oraz załącznika M17 poz. 7.28-7.29);

21. Niedopuszczalna zabudowa budynku z foyer na terenie zabytkowego fortu Luneta Grzegórzecka (niezgodnie z Regulaminem i odpowiedzią nr 29 z 18 października 2018 r.);

22. W pracy brak opisu szeregu pomieszczeń, brak szeregu rozwiązań funkcjonalnych, co czyni ją niezgodną z obowiązującym Regulaminem (niezgodność z załącznikiem M17 poz. 3.28-3.31, 4.19-4.23, 5.14, 6.14, 7.19.-7.24, 7.27- 7.29. oraz „Wytycznymi akustycznymi” pkt 3.1.5 – brak pomieszczenia na turbinę dla organów);

23. Brak wymaganych w MPZP min. 10% terenu biologicznie czynnego (uchwała nr LXXIX/1939/17 Rady Miasta Krakowa z lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Grzegórzki – Rejon ulicy Skrzatów” § 17.3 pkt. 1.);

24. W budynku znajduje się 9 wind – rozwiązanie nieracjonalne z punktu widzenia budżetu inwestycji.

Co do zarzutu naruszenia zasady równego traktowania uczestników konkursu i zachowania uczciwej konkurencji Odwołujący stwierdził, że w kontekście pominięcia wielu aspektów warunkujących prawidłowe funkcjonowanie Centrum Muzyki w pracy konkursowej 001, nagrodzonej pierwszą nagrodą, oraz niespełnienia szeregu wymogów priorytetowej funkcji muzycznej, rażą zarzuty formułowane wobec innych prac. Werdykt świadczy o wybiórczym stosowaniu kryteriów do oceny poszczególnych prac, co stanowi o naruszeniu podstawowej zasady zamówień publicznych polegającej na równym traktowaniu uczestników konkursu.

W opinii do pracy konkursowej nr 002 przedstawionej przez Odwołującego wskazano:

1. „najwięcej wątpliwości budzi ogólna dyspozycja funkcjonalno-przestrzenna oraz przytłaczająca, introwertyczna w swoim wyrazie architektura”. Brak jednak konkretnych zarzutów, które mogłyby podważać poprawność pracy czynią uwagę nieuzasadnioną. Niezrozumiałą jest zarzut ogólnej dyspozycji funkcjonalno-przestrzennej.

2. „Obiekt nie oferuje powiązań z otaczającym go terenem parkowym, wręcz się przed nim zamyka”, co jest oceną niezgodną z załącznikiem nr M8 – podstawowe funkcje i parametry projektowanej inwestycji). Ilość powiązań, kompozycyjnych, funkcjonalnych, z otoczeniem przeczy temu zarzutowi, przy czym wskazać należy na co najmniej: - szereg powiązań komunikacyjnych i kompozycyjnych jak chodniki, schody, pochylnie wpisane w tektonikę parku, wodospad podkreślający wejście itd.; amfiteatr, podkreślający kompozycję wynikającą z lokalizacji fortu; - kierunki i otwarcia widokowe wynikające z układu fortu; - wejścia od strony parku do strefy parkingu dla rowerów; - otwarcia przestrzenne i widokowe w bryle budynku na park: 3-kondygnacyjne okno z głównego foyer na park, taras widokowy z restauracji; - taras widokowy z ogrodem i labiryntem na dachu; - okna panoramiczne z sal prób orkiestr z widokiem na park.

3. „To wrażenie pogłębione jest decyzją o zlokalizowaniu głównego wejścia na wysoko wyniesionym ponad poziom terenu tarasie 1 piętra, na który prowadzą monumentalne schody”, która to ocena jest niezgodna z załącznikiem nr M8 do Regulaminu – podstawowe funkcje i parametry projektowanej inwestycji, gdyż wyniesienie strefy wejściowej dla publiczności powyżej poziomu terenu determinuje spełnienie wymogów funkcjonalnych budynku, a przede wszystkim sal koncertowych: - czytelne i funkcjonalne oddzielenie strefy publiczności od strefy muzyków; - konieczność zlokalizowania estrad na jednym poziomie ze względu na komfort i dostępność dla muzyków, z segregacją dróg dla ekip technicznych, transportu i rozładunku instrumentów na poziomie terenu; - równomierne napełnianie widowni rozmieszczonej na 4 poziomach zapewniające proporcjonalną dostępność z wielokondygnacyjnego foyer, w konsekwencji zapewniające relatywnie krótki czas dojścia do właściwego miejsca i doskonałą widoczność w sali; - zapewnienie odpowiedniej przestrzeni technicznej i orkiestronu pod salami koncertowymi, co zupełnie pomija praca nagrodzona pierwszą nagrodą; - znaczenie ma również bliska lokalizacja Wisły, zalewowy charakter terenu i poziom wód gruntowych – ocena jest zatem niezgodna z załącznikiem nr M8 do Regulaminu – podstawowe funkcje i parametry projektowanej inwestycji oraz „Wytycznymi akustycznymi”;

4. „Negatywnie należy ocenić decyzję o budowie dwóch kondygnacji podziemnych, która skutkować będzie gwałtownym wzrostem kosztów budowy obiektu” – zważywszy na braki funkcjonalne i błędy w rozmieszczeniu funkcji pracy 001 postawiony zarzut jest nieuzasadniony. Zapewnienie przestrzeni technicznej oraz konieczności umieszczenia orkiestronów pod salami koncertowymi wraz z zapleczem użytkowym i komunikacją wymusza rozwiązanie, które jest poprawne dla spełnienia celu konkursu. W przypadku decyzji zamawiającego rezygnacja z jednej kondygnacji parkingu podziemnego jest bezproblemowa.

Opisane zastrzeżenia można skorygować nieporównywalnie łatwiej niż spełnić podstawowe wymogi związane z brakami w muzycznej funkcji budynku, które w sposób zasadniczy wymuszają zmiany wysoko ocenionej architektury gmachu w pracy 001 (ocena niezgodna z załącznikiem nr M8 – podstawowe funkcje i parametry projektowanej inwestycji oraz „Wytycznymi akustycznymi”).

5. „W kontekście wskaźników techniczno-ekonomicznych razi też bardzo duża powierzchnia i kubatura obiektu, znacznie przekraczająca wymagania funkcjonalne” – propozycja funkcjonalna mieści się w dopuszczalnych zapisach regulaminu oraz idzie w ślad za wymaganiami, jakie powinien spełniać obiekt o takim przeznaczeniu i standardzie. Powierzchnie obliczono zgodnie z normą PN-ISO 9836:1997. Powierzchnia użytkowa – część powierzchni kondygnacji netto, która odpowiada celom i przeznaczeniu budynku. Do powierzchni użytkowej nie zalicza się powierzchni ruchu oraz powierzchni usługowej, są to wg ww. normy odrębne rodzaje powierzchni. W pracy konkursowej nr 002 podano błędnie powierzchnię użytkową: 29.550,22 m², po poprawnym podliczeniu wynosi 28.833,82 m². Powierzchnia użytkowa w prac 001 wynosi 26.692 m², jednak nie zawiera szeregu pomieszczeń wymaganych przez Zamawiającego, a także pomieszczeń pokazanych na rzucie budynku, ale nie opisanych, co czyni zarzut do pracy 002 stroniczym i bezpodstawnym (ocena niezgodnie z załącznikiem nr M8 do Regulaminu – podstawowe funkcje i parametry projektowanej inwestycji oraz „Wytycznymi akustycznymi”);

6. „wyróżnić należy bardzo dobre – wzorcowe wręcz – rozwiązania funkcjonalne sal koncertowych i ich zaplecza. Najlepszy i najbardziej przemyślany spośród wszystkich prac układ komunikacyjny, zarówno z punktu widzenia muzyków, transportu instrumentów, organizacji dostaw, jak i wzajemnej lokalizacji pomieszczeń. Akustyka sal nie budzi większych zastrzeżeń, obie oferują potencjalnie bardzo dobrą jakość akustyczną. Zastosowano w nich „pływające” balkony z trwale sprzężoną kubaturą, przy zachowaniu zasady sal pudełkowych („shoe box”). Wnętrza sal są bardzo efektowne”;

7. „niepokoi formalne podobieństwo ich wystroju do Sali NOSPR” – co jest zarzutem niezrozumiałym, gdyż pewne rozwiązania mają charakter uniwersalny i są sprawdzone dla tego typu sal. Dotyczy to podobieństw również w pozostałych pracach do już zrealizowanych obiektów. Przy głębszej analizie rozwiązań akustycznych, kształtu poszczególnych komponentów, kolorystyki i wyposażenia można dostrzec niepowtarzalność koncepcji;

8. Kolejna praca (005) i zapisane w werdykcie atuty – w przeciwieństwie do pracy nagrodzonej pierwszą nagrodą – pozytywnie odnoszą się do spełnienia najważniejszego celu konkursu. W opinii do pracy nr 005 wskazano: „Najsilniejszą stroną pracy jest przyjęcie dobrych rozwiązań dotyczących typologii, kształtu i proporcji sal koncertowych, realizujących założenia konkursowe. Rozwiązania w zakresie ich akustyki zostały najwyżej ocenione przez zespół ekspertów. Pozytywnie skomentowano także kompozycje obiektu o skali

odpowiadającej zastanemu kontekstowi przestrzennemu: cztery wyższe, oddzielne bryły o rzeźbiarskim charakterze pozostawiają pomiędzy sobą wolne przestrzenie umożliwiające wglądy w stronę parku z budynków sąsiednich, znajdujących się po stronie północnej. W tych czterech bryłach umiejscowiono poszczególne sale koncertowe i sale prób, które obudowane zostały funkcjami uzupełniającymi i połączone od strony południowej niższym foyer, którego atrakcyjna przestrzeń przenika się z otaczającym go założeniem parkowym. (...) Dach nad foyer został umiejętnie wykorzystany jako ogólnodostępny taras widokowy, przez co poszerzona została powierzchnia rekreacyjno-parkowa.” Natomiast analogiczny atut został pominięty w ocenie pracy nr 002 złożonej przez Odwołującego.

Powyższe zarzuty świadczą o tym, iż Zamawiający nie traktował równo uczestników konkursu, a jego ocena była niejednoznaczna w odniesieniu do określonych kryteriów. Te same zagadnienia były odmiennie i różnie interpretowane przez sąd konkursowy.

9. Praca nr 001 nie spełnia szeregu oczekiwań zapisanych w regulaminie konkursu, załącznikach oraz odpowiedziach na pytania uczestników, co potwierdza opinia jury do tej pracy: „Pomimo koniecznych dalszych korekt niektórych parametrów sal, a w szczególności sal miejskich, zarówno pod kątem korekt akustycznych, jak i uszczegółowień funkcjonalnych, są one w ramach założonej idei możliwe.” Jednak wykazane błędy i braki w pracy 001 nie mieszczą się w kategoriach „korekt” i „uszczegółowień funkcjonalnych”, stanowią natomiast niespełnienie wymagań, które określał regulamin konkursu. Brak spełnienia tego warunku na etapie weryfikacji prac stanowi naruszenie przepisów ustawy, gdyż sąd konkursowy dokonał analizy prac i ich oceny, które nie zostały przeprowadzona rzetelnie, a przede wszystkim wbrew postanowieniom Regulaminu. W uzasadnieniu wyboru pracy nr 001 wskazano, iż „praca jest jedną z czterech najwyżej ocenionych z grona nadesłanych przez konsultantów ds. akustyki”, co oznacza, że konsultanci nagrodzoną pracą 001 sklasyfikowali na odległym, czwartym miejscu.

Wskazano również, że: „sposób prezentacji tych sal, choć dobry w założeniach, jest we fragmentach zbyt szkicowy”. W Regulaminie, załącznikach i wytycznych akustycznych określono nadrzędny charakter przestrzeni muzycznych, w szczególności najwyższy standard sal koncertowych i sal prób oraz oczekiwania względem przyjętych rozwiązań i ich prezentacji (w szczególności pkt 4.1.1. Regulaminu i pkt 4.1, 4.2 i 4.3 „Wytycznych akustycznych”). Zbyt szkicowy sposób prezentacji jest niezgodny z Regulaminem i wyklucza prawidłową ocenę przyjętych założeń. Zważywszy na realizacyjny charakter konkursu, spełnienie wymagań określonych w ww. dokumentach ma charakter obligatoryjny. W przeciwieństwie do konkursu studialnego czy ideowego Zamawiający oczekiwał jednoznacznego przedstawienia przyjętych rozwiązań. Szczegółowe wymagania dotyczące zakresu merytorycznego i graficznego prezentacji prac konkursowych nakładały na wszystkich uczestników konkursu obowiązek czytelnego i precyzyjnego opracowania prac

konkursowych. Taki warunek miał gwarantować trafny wybór najlepszej pracy, jakość przyszłej realizacji i wykluczyć ryzyko niespełnienia określonych w konkursie podstawowych oczekiwań odnośnie muzycznej funkcji budynku i akustyki najważniejszych pomieszczeń. Praca 001 nagrodzona pierwszą nagrodą pomija szereg kluczowych zagadnień funkcjonalnych i akustycznych, tym samym nie spełnia wymogów Regulaminu Konkursu.

W uzasadnieniu wyboru wskazano, że „do pracy zostaną sformułowane szczegółowe wytyczne i zalecenia dotyczące funkcjonalności i szczegółowej estetyki, związane z potrzebami użytkownika”. Jednak podstawowe wymagania i szczegółowe wytyczne zostały zawarte w Regulaminie i wszystkich załącznikach. Ich spełnienie powinno być sprawdzone przez Sąd Konkursowy i warunkować dalszą ocenę prac. Od sposobu ich rozwiązania powinien być uzależniony wynik. Brak spełnienia szeregu podstawowych wymagań i wytycznych regulaminowych przez pracę 001 powinien stanowić o innym werdykcie sądu konkursowego. Błędy i niedociągnięcia w pracy konkursowej nie mogą bazować w tak kluczowej kwestii, jak specjalistyczne i unikalne przeznaczenie budynku, na ewentualnym spełnieniu pokonkursowych wytycznych i zaleceń.

Kolejnym, urbanistyczno- architektonicznym „walorem” pracy, podkreślonym w werdykcie jest: „decyzja o obniżeniu wysokości obiektu (w stosunku do możliwych 25 m jest tu 18 m.) zmniejsza ewentualną uciążliwość budynku dla sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej, nie generując ruchu wzdłuż całej północnej elewacji, a koncentrując go przy planowanym rondzie. Ograniczona przez projektantów wysokość obiektu, choć lokalnie będzie musiała nieco wzrosnąć ze względu na korekty akustyczne i konstrukcyjne, w ramach idei płynnie podnosząc się i opadając sprzyja utrzymaniu widoku na rzekę dla mieszkańców górnych pięter budynków”. Odwołujący podkreślił, że wysokość sal koncertowych została określona w regulaminie konkursu. Wysokość sali Filharmonicznej powinna wynosić $\geq 16-18\text{m}$ do płaszczyzny sufitu, a Miejskiej Sali Koncertowej $\geq 14-16\text{m}$ do płaszczyzny sufitu. Uwzględniając niezbędną przestrzeń techniczną nad salami, obudowę akustyczną oraz konstrukcję dachu dla dużych rozpiętości sal koncertowych nie będzie możliwe zachowanie przyjętej w pracy konkursowej wysokości budynku, tym samym zmieni się proporcja całej bryły, kubatura budynku, wielkości fasad w tym szklanej, południowej elewacji itd. Wszystkie te zabiegi, trudne do przewidzenia na tym etapie wymuszą nowe rozwiązania oraz nieprzewidywalny wzrost kosztów, co zasadniczo zmieni lub wręcz wyeliminuje podnoszony w uzasadnieniu do wyboru pracy walor obniżonej wysokości obiektu.

W odpowiedzi na zarzuty Zamawiającego i Przystępującego SBS dotyczące braku interesu we wniesieniu odwołania, Odwołujący w piśmie procesowym przedstawił następującą argumentację.

Zamawiający zarzuca Odwołującemu brak interesu w uzyskaniu zamówienia, wymaganego mocą art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych do skutecznego korzystania ze środków ochrony prawnej. Zarzut ten jest uzasadniany okolicznością odtajnienia autorstwa prac konkursowych, która uniemożliwia powtórzenie czynności oceny prac w ramach konkursu i przyznania nagród jego uczestnikom.

Zamawiający jednak błędnie przypisuje Odwołującemu domaganie się powtórzenia czynności oceny prac w ramach konkursu i przyznania nagród jego uczestnikom. Żądanie odwołania jest jednoznacznie nakierowane na zakwestionowanie czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej i przyznania I nagrody.

Zgodnie z wyjaśnieniami Urzędu Zamówień Publicznych w odpowiedzi na pytanie, czy wykonawca wnoszący odwołanie na wybór najkorzystniejszej oferty, który został sklasyfikowany na 4 pozycji, musi kwestionować ocenę wykonawców sklasyfikowanych na pozycji 2 i 3 wskazano, że „możliwe będzie złożenie odwołania na wybór najkorzystniejszej oferty przez wykonawcę sklasyfikowanego np. na 4. pozycji rankingowej bez kwestionowania ofert sklasyfikowanych na pozycji nr 2 i 3, z uwagi na to, że oferty te nie zostały ostatecznie (i może w ogóle do tego nie dojść) zweryfikowane przez zamawiającego na podstawie dokumentów potwierdzających spełnianie warunków udziału w postępowaniu i brak podstaw do wykluczenia. (...) prawo do kwestionowania wyboru oferty najkorzystniejszej powinno być gwarantowane każdemu wykonawcy, gdyż jest podstawowym uprawnieniem do kontroli najważniejszej czynności zamawiającego podejmowanej w postępowaniu, wynikającym z regulacji dyrektyw odwoławczych. Taki wykonawca (kwestionujący czynność wyboru oferty najkorzystniejszej) będzie miał potencjalnie możliwość uzyskania zamówienia, jeżeli jego oferta będzie ważna i sam nie będzie podlegał wykluczeniu z postępowania, poprzez czynność ponownej oceny ofert.”

Powyższe rozważania nadają się do przeniesienia na grunt konkursów, w toku których hierarchia prac nie jest ustalana w oparciu o dające się przełożyć na rachunek arytmetyczny kryteria oceny ofert, lecz zależna jest od uznania członków sądu konkursowego. Jednak obowiązkiem sądu konkursowego jest poszanowanie zapisów regulaminu konkursu, w szczególności tych, które określają oczekiwania i wymagania wobec przedmiotu pracy konkursowej. W sytuacji, w której sąd konkursowy pomija lub narusza w swym rozstrzygnięciu szereg jednoznacznych oczekiwań Zamawiającego względem przyszłego obiektu, zawartych w rozlicznych załącznikach merytorycznych do regulaminu konkursu i przyznaje pierwszą nagrodę pracy niespełniającej tych oczekiwań, po stronie Odwołującego pojawia się prawo do kwestionowania tak zapadłego rozstrzygnięcia konkursu, zatwierdzonego przez Zamawiającego. Nie może mieć przy tym znaczenia pozycja samego Odwołującego w hierarchii prac ustalonej przez sąd konkursowy, ponieważ jest ona

wynikiem całościowo błędnego rozstrzygnięcia konkursu, naruszającego zasady równego traktowania wykonawców.

Przyjęcie przeciwnego założenia i pozostanie przy konstatacji, że wskutek odkodowania prac i ujawnienia ich poszczególnych autorów ponowna ich ocena jest niemożliwa, pozbawiałoby w praktyce Odwołującego i innych uczestników konkursu prawa do korzystania ze środków ochrony prawnej w zakresie rozstrzygnięcia konkursu.

Nie jest przy tym rzeczą Odwołującego uwzględniać leżącego po stronie Zamawiającego ryzyka konieczności unieważnienia konkursu w przypadku stanięcia przed perspektywą dokonania ponownej oceny prac, która wedle Odwołującego byłaby nie do przeprowadzenia w zgodzie z zasadą anonimowości prac wynikającą z art. 121 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych. Unieważnienie całego konkursu nie mieści się w zakresie żądań sformułowanego przez Odwołującego i nie jest zasadne zarzucanie mu na tej podstawie braku interesu w rozumieniu art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

II Stanowisko Zamawiającego

W odpowiedzi na odwołanie Zamawiający wniósł o jego odrzucenie, ewentualnie oddalenie w całości i zasądzenie na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania odwoławczego.

Co do niedopuszczalności odwołania ze względu na brak zastosowania przepisów ustawy Zamawiający wskazał, że odwołanie dotyczy konkursu architektonicznego, który zgodnie z art. 110 ustawy Prawo zamówień publicznych jest przyrzeczeniem publicznym, w którym przez publiczne ogłoszenie zamawiający przyrzeka nagrodę za wykonanie i przeniesienie prawa do wybranej przez sąd konkursowy pracy konkursowej. Zgodnie z pkt 2.1. regulaminu konkursu celem Konkursu jest wybór, zgodnie z kryteriami oceny, najlepszego rozwiązania urbanistycznego, architektonicznego, funkcjonalnego i akustycznego dla nowego kompleksu budynków/dla budynku Centrum Muzyki w Krakowie wraz z przyległym terenem i wewnętrznym układem komunikacyjnym oraz koncepcji programowo-przestrzennej Parku Miejskiego oraz, w efekcie, udzielenie zamówienia publicznego w trybie zamówienia z wolnej ręki.

Organizatorem konkursu jest zamawiający, natomiast zgodnie z art. 112 ustawy Prawo zamówień publicznych kierownik zamawiającego powołuje sąd konkursowy, który jest zespołem pomocniczym kierownika zamawiającego powołanym do oceny spełniania przez uczestników konkursu wymagań określonych w regulaminie konkursu, oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac konkursowych. Członkami sądu konkursowego są wyłącznie osoby posiadające kwalifikacje umożliwiające ocenę zgłoszonych prac konkursowych. Oznacza to, iż do składu sądu konkursowego zamawiający musi powołać

wyłącznie osoby o odpowiednich predyspozycjach zawodowych, których wiedza, doświadczenie, oraz posiadane uprawnienia umożliwiają dokonanie właściwej oceny prac konkursowych z punktu widzenia spełniania wymagań określonych w regulaminie konkursu. Sąd konkursowy działa na podstawie regulaminu pracy sądu konkursowego i jest niezależny w wykonywaniu swoich czynności.

Zgodnie z dyspozycją art. 113 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych to sąd konkursowy dokonuje oceny i wyboru najlepszej pracy konkursowej. Sąd też, jako składający się z osób posiadających kwalifikacje umożliwiające ocenę zgłoszonych prac konkursowych, jest w swych decyzjach i ocenach niezależny od kogokolwiek, w tym od kierownika zamawiającego, który pomimo swej odpowiedzialności za prowadzenie konkursu nie jest władny do nakazania sądowi jakiegokolwiek rozstrzygnięcia w zakresie wykonywania kompetencji własnych. Kontrola podlega wyłącznie respektowanie przez sąd postanowień ustaw i regulaminu konkursu. Oznacza to, że żaden podmiot nie jest uprawniony do żądania zmiany rozstrzygnięcia konkursu, którego dokonał sąd, czy też do próby narzucenia mu innej oceny, niż wynikałaby z wiedzy i doświadczenia członków sądu konkursowego. Do wyłącznych kompetencji sądu konkursowego należy merytoryczna ocena prac konkursowych oraz ocena spełniania wymagań warunkujących udział w konkursie. Organ powyższy jest w tym zakresie niezależny od kogokolwiek. Niezależność sądu konkursowego przejawia się również w tym, że wobec jego rozstrzygnięć środki ochrony prawnej w zakresie oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac nie przysługują, co znajduje także uzasadnienie w aktualnym orzecznictwie Krajowej Izby Odwoławczej, która wskazuje, że jej rolą w ramach rozpatrywanego środka ochrony prawnej jest ocena procedury, w tym przypadku procedury postępowania konkursowego, nie zaś ocena merytoryczna pracy konkursowej. W kognicji Izby nie leży ani ocena pracy konkursowej, ani tym bardziej ocena pracy sądu konkursowego, w tym wydawanie temu gremium jakichkolwiek wiążących wytycznych w zakresie oceny prac konkursowych. Istotą oceny pracy konkursowej w postaci koncepcji architektonicznej lub urbanistycznej jest istnienie subiektywnych ze swej natury przekonań poszczególnych członków sądu, co do jej watorów, wad, czy też adekwatności zaproponowanych rozwiązań do przyjętych w regulaminie konkursu założeń i wytycznych. Sam fakt istnienia tych subiektywnych elementów odbiera prawo ich podważenia przez organ nie posiadający kompetencji do oceny samej pracy konkursowej. Nadto profesjonalizacja organu, jakim jest sąd konkursowy, wskutek dysponowania przez jego członków adekwatnych do powierzonych zadań atrybutów (wykształcenia, doświadczenia, tytułów zawodowych) predestynuje go do posiadania i wyrażenia własnej wizji opracowania danego problemu, który materializuje się w złożonej w ramach konkursu pracy. W wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z 26 listopada 2009 r., sygn. IX Ga 233/09 wskazano, że kontroli podlega wyłącznie respektowanie przez sąd postanowień ustaw i regulaminu

konkursu. Niezależność sądu konkursowego oznacza również, że wobec jego rozstrzygnięć środki ochrony prawnej w zakresie oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac w ogóle nie przysługują. Dokonana ocena sądu nie może być więc skutecznie wprost zaskarżona. Także w piśmiennictwie wskazuje się, że konkursu nie można traktować analogicznie jak postępowania o zamówienie publiczne i nie można bezpośrednio przenosić interpretacji interesu prawnego z postępowań o udzielenie zamówienia publicznego na grunt konkursu. Wykonawca nie może bowiem w konkursie skutecznie domagać się zmiany oceny jego pracy dokonanej przez sąd konkursowy.

Kierownik Zamawiającego, w ramach swoich kompetencji i obowiązków, podjął wszelkie niezbędne czynności zmierzające do wypełniania ciężących na nim zobowiązań ustawowych, w szczególności: powołał wysoko kompetentny sąd konkursowy, zapewnił anonimowość złożonych prac do czasu rozstrzygnięcia konkursu i anonimowość wszystkich uczestników, którzy złożyli wnioski o dopuszczenie do udziału w konkursie, zatwierdził rozstrzygnięcie konkursu, niezwłocznie po ustaleniu wyników zawiadomił wszystkich uczestników o wynikach konkursu, a także przekazał ogłoszenie o jego wynikach Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej. Odwołujący nie podniósł żadnego zarzutu wobec czynności podjętej lub zaniechanej przez Zamawiającego ani nie wykazał, że Zamawiający podejmował czynności niezgodne z przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych lub z opracowanym na jej podstawie regulaminie konkursu. Podniesiony w odwołaniu zarzut nie jest zarzutem poprawnie skierowanym wobec podmiotu odpowiedzialnego za przebieg konkursu, a więc Zamawiającego.

W związku z powyższym Zamawiający wniósł o odrzucenie odwołania na podstawie art. 189 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, jako że w sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy.

Wskazał, że zgodnie art. 180 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych odwołanie przysługuje wyłącznie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy. We wniesionym odwołaniu zaś kwestionowana jest nie czynność Zamawiającego, lecz wyłącznie ocena prac dokonana przez niezależny od Zamawiającego sąd konkursowy, nie podlegająca kognicji Izby.

Zamawiający, w celu zapewnienia najwyższego poziomu prowadzenia konkursu oraz oceny złożonych prac, powołał w skład sądu konkursowego wysoko kompetentne osoby – reprezentantów świata architektury, sztuki, kultury, polityki oraz przedstawicieli głównych użytkowników planowanego do budowy obiektu (Sinfonietta Cracovia, Capella Cracoviensis oraz Filharmonia Krakowska). Tak dobrany skład sądu konkursowego jednoznacznie wskazuje, że Zamawiający dołożył wszelkich starań w celu zapewnienia udziału w pracach

sądu konkursowego wysokiej klasy specjalistów zdolnych do rzeczowej i merytorycznej oceny złożonych w konkursie prac.

Sąd konkursowy oceniał złożone prace według kryteriów oceny wskazanych w regulaminie konkursu, którymi były, zgodnie z punktem 5.2:

1. Kryteria pierwszorzędne tj.: rozwiązania urbanistyczne, rozwiązania architektoniczne, rozwiązania funkcjonalno-użytkowe, rozwiązania akustyczne. Sąd konkursowy oceniał zarówno oryginalność, jak i trafność koncepcji zagospodarowania terenu ze szczególnym uwzględnieniem powiązań funkcjonalno-przestrzennych z otoczeniem oraz istniejącym i realizowanym obecnie układem komunikacyjnym. W tym zakresie sąd konkursowy szczególnie zwracał uwagę na: oryginalność, atrakcyjność i jednocześnie realność proponowanych rozwiązań urbanistycznych oraz racjonalność zaproponowanych rozwiązań komunikacyjnych. Sąd konkursowy oceniał wartość estetyczną przyjętych rozwiązań architektoniczno-urbanistycznych i w tym zakresie zwracał uwagę na: oryginalność i atrakcyjność proponowanych rozwiązań architektonicznych oraz racjonalność zaproponowanych rozwiązań architektonicznych. Ponadto Sąd konkursowy oceniał walory przyrodniczo-krajobrazowe – ze szczególnym uwzględnieniem spójnego kształtowania najwyższej jakości rozwiązań przestrzennych całego założenia uwzględniającego Centrum Muzyki i Park Miejski w powiązaniu z projektowanymi budynkami Akademii Muzycznej w Krakowie. Elementami ocenianymi pod względem akustycznym w poszczególnych pracach były w szczególności: geometria pomieszczeń (kształt, kubatura, wymiary, sposób rozproszenia dźwięku, rodzaj materiałów wykończeniowych); czas pogłosu i możliwości jego zmiany; dla Sal Koncertowych – metoda i jej skuteczność dla zapewnienia wczesnych odbić i wczesnych bocznych odbić dźwięku w kierunku widowni; dla Sal Koncertowych – scena i jej otoczenia, w tym warunki dla muzyków i dostosowalność sceny do przewidzianych funkcji; dla Sal Koncertowych – kształt widowni, w tym układ i rozmieszczenie miejsc w sali oraz maksymalna odległość do sceny;

2. Kryteria drugorzędne, tj.: rozwiązania innowacyjne i energooszczędne, w tym obniżające koszty eksploatacji budynku/budynków; sposób nawiązania do kontekstów dalekich i bliskich. Sąd konkursowy zwracał uwagę na racjonalność przyjętych rozwiązań projektowych pod kątem: kosztów rozwiązań technicznych i materiałowych zarówno dla części realizacyjnej, jak studialnej, kosztów realizacji projektowanych rozwiązań innowacyjnych i energooszczędnych, kosztów budowy zarówno dla części realizacyjnej jak studialnej, a także kosztów użytkowania i utrzymania obiektów. '

Kierownik Zamawiającego, jako organ sprawujący nad sądem konkursowym nadzór w zakresie zgodności konkursu z przepisami ustawy oraz regulaminem konkursu potwierdza, że ocena prac przeprowadzona przez sąd konkursowy była prowadzona zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie, a podczas przygotowania i prowadzenia konkursu,

w tym podczas oceny prac konkursowych nie zostały złamane żadne przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych. Jednocześnie na każdym zamawiającym, bez względu na zastosowany tryb udzielenia zamówienia publicznego, w tym również konkurs, ciąży obowiązek wynikający z ustawy Prawo zamówień publicznych, jasnego i precyzyjnego określenia kryteriów oceny w sposób jednoznaczny i zrozumiały. Zamawiający na etapie prowadzenia konkursu, tj. od momentu publikacji ogłoszenia, poprzez złożenie i ocenę wniosków o dopuszczenie do udziału w konkursie oraz zaproszenie do składania prac konkursowych aż do momentu ich złożenia przez Uczestników nie otrzymał żadnych pytań odnośnie wskazanych w regulaminie kryteriów oceny prac, z czego można wnioskować, że kryteria te opisane zostały w sposób jasny, jednoznaczny i zrozumiały dla uczestników konkursu.

Ponadto, w celu wsparcia prac członków sądu konkursowego, powołał dodatkowego eksperta, którego zadaniem był w szczególności udział w obradach sądu konkursowego, bez prawa głosu, wsparcie sądu konkursowego z głosem doradczym w zakresie ogólnej oceny pod kątem walorów architektonicznych, akustycznych i użytkowych każdej pracy konkursowej, a także sformułowanie dodatkowych wyjaśnień i uzasadnień swojej oceny oraz sformułowanie zaleceń do zwycięskiej pracy konkursowej oraz do pracy, która uzyskała drugą w kolejności punktację, których celem jest wskazanie tych elementów z obszaru architektury i akustyki, które w zwycięskiej pracy należy poprawić w fazie uszczegółowienia pracy konkursowej. Zamawiający zapewnił również udział profesjonalnych ekspertów ds. akustyki, którzy opracowali wytyczne akustyczne na etapie przygotowania konkursu, poddali analizie pod kątem walorów akustycznych wszystkie złożone prace oraz sformułowali ogólną i szczegółową ocenę wszystkich prac i pisemne wytyczne w zakresie akustyki dla wszystkich uczestników konkursu, którzy złożyli prace. Konkurs odbył się pod patronatem Stowarzyszenia Architektów Polskich, które dysponuje największym doświadczeniem w organizacji konkursów architektonicznych i profesjonalną kadrą.

Zgodnie z brzmieniem art. 121 ust. 4 ustawy Prawo zamówień publicznych do momentu rozstrzygnięcia konkursu niemożliwe było zidentyfikowanie autorów prac konkursowych.

W zakresie posiadania przez Odwołującego interesu we wniesieniu odwołania Zamawiający wskazał, że zgodnie z zatwierdzoną przez Zamawiającego decyzją sądu konkursowego przyznano następujące nagrody i wyróżnienia: I nagrodę w wysokości 150.000 zł oraz, zgodnie z art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo zamówień publicznych, zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki na opracowanie dokumentacji projektowej będącej szczegółowym opracowaniem pracy konkursowej, którą otrzymała praca konkursowa o numerze 001 uczestnika SBS Engineering Group oraz 3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A.

II nagrodę w wysokości 75.000 zł otrzymała praca konkursowa o numerze 005 uczestnika Metra et Associates – Brigitte Metra.

Sąd Konkursowy przyznał również trzy wyróżnienie równorzędne, zgodnie z punktem 1.5 Regulaminu, w wysokości 25.000 złotych każda: pracy konkursowej o numerze 002 uczestnika K. Studio T.K., pracy konkursowej o numerze 006 uczestnika Plus3 Architekci Sp. z o.o., pracy konkursowej o numerze 007 uczestnika WXCA Sp. z o.o.

Prace konkursowe złożyli również: Q- Arch Sp. z o.o. – praca nr 003, Heinle, Wischer und Partner Architekci Sp. z o.o. – praca nr 004, Pracownia Architektoniczna KD K. Design – praca nr 008, Sound & Space sp. z o.o. – praca nr 009.

W związku z ogłoszeniem wyników konkursu i podaniem do publicznej wiadomości, imion i nazwisk wszystkich autorów złożonych prac konkursowych, nie ma możliwości ponownej oceny złożonych prac. Próba ponownej oceny prac konkursowych spowodowałaby konieczność wykluczenia wszystkich uczestników konkursu, którzy te prace złożyli, a w konsekwencji spowodowałaby konieczność unieważnienia konkursu.

Zgodnie z punktem 1.5.12 regulaminu konkursu organizator może zaprosić do negocjacji szczegółowego opracowania pracy konkursowej, autora (autorów) pracy, której przyznana będzie II nagroda – w następujących przypadkach:

1. wykluczenie z konkursu uczestnika, którego praca zostanie przez sąd konkursowy uznana za najlepszą, w wyniku złożenia przez niego fałszywych oświadczeń we wniosku o dopuszczenie do udziału w konkursie, złamanie przez niego zasad dotyczących anonimowości, w tym szczególnie anonimowości uczestników wobec sądu konkursowego, określonych niniejszym regulaminem,
2. odmowa przystąpienia do negocjacji umowy w trybie zamówienia z wolnej ręki na zasadach wynikających z regulaminu oraz ustawy Prawo zamówień publicznych przez uczestnika konkursu, którego praca zostanie przez sąd konkursowy uznana za najlepszą,
3. odstąpienie uczestnika konkursu, którego praca zostanie przez sąd konkursowy uznana za najlepszą od zobowiązania do przeniesienia autorskich praw majątkowych na zasadach określonych w załączniku nr F7 (wzór umowy) do części studialnej koncepcji w zakresie Parku Miejskiego na rzecz Gminy Miejskiej Kraków reprezentowanej w przedmiotowym zakresie przez Zarząd Zieleni Miejskiej,
4. śmierć lub likwidacja uczestnika konkursu, którego praca zostanie przez sąd konkursowy uznana za najlepszą, przy braku możliwości kontynuacji pracy przez biuro projektowe,
5. w przypadku nierozstrzygnięcia negocjacji z przyczyn leżących po stronie uczestnika konkursu, którego praca zostanie przez sąd konkursowy uznana za najlepszą, w terminie 9 miesięcy od dnia skierowania do uczestnika zaproszenia do negocjacji. Przez przyczyny leżące po stronie uczestnika konkursu rozumie się zakwestionowanie postanowień wzoru

umowy nie podlegających negocjacom lub brak zgody na zawarcie umowy, która została wynegocjowana z organizatorem.

Zamawiający przewidział możliwość negocjacji zamówienia z wolnej ręki wyłącznie z uczestnikiem konkursu, który otrzymał I nagrodę lub ewentualnie, w wypadku wystąpienia którejkolwiek z powyższych okoliczności, z uczestnikiem, który otrzymał II nagrodę. Uczestnik, którego praca została wyróżniona lub który nie otrzymał żadnej nagrody/wyróżnienia, nie ma szans na otrzymanie zaproszenia do negocjacji zamówienia w trybie z wolnej ręki, a tym samym pozyskania zamówienia do realizacji, co – jak wskazuje treść odwołania – jest celem Odwołującego. W wypadku wykluczenia autora pracy o nr 001 z konkursu, zaproszenie do negocjacji zamówienia z wolnej ręki otrzyma autor pracy konkursowej, która otrzymała II nagrodę, a nie Odwołujący. Fakt ten przeczy posiadaniu interesu w złożeniu odwołania przez Odwołującego. Jednocześnie praca o nr 001 jest zgodna z wymogami konkursu i spełnia jego wymagania i wytyczne, o czym świadczy werdykt sądu konkursowego. W tej sytuacji Odwołujący nie ma interesu ani prawnego, ani faktycznego w rozstrzygnięciu odwołania na jego korzyść, gdyż jedynym efektem uwzględnienia przez Izbę odwołania może być zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki autora pracy konkursowej, który otrzymał II nagrodę, a nie Odwołującego. Odwołujący otrzymał wyróżnienie równorzędne z dwoma innymi uczestnikami konkursu, więc nie ma żadnych przesłanek, aby Zamawiający zaprosił właśnie Odwołującego do negocjacji zamówienia z wolnej ręki.

Ponadto nie można mówić o interesie Odwołującego w uzyskaniu zamówienia, jeżeli efektem jego żądań jest unieważnienie postępowania. Interes wykonawcy musi być związany z uzyskaniem danego zamówienia, a nie doprowadzeniem do jego unieważnienia. W takim wypadku bowiem odwołujący nie posiada interesu w uzyskaniu zamówienia, co zgodnie z art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych jest warunkiem wniesienia odwołania. W licznych wyrokach KIO stwierdzano, że interes ten winien dotyczyć tego konkretnego postępowania, w którym składany jest środek ochrony prawnej, a nie podlegać realizacji, np. poprzez hipotetyczny udział w kolejnym postępowaniu ogłoszonym przez zamawiającego, a żądając unieważnienia postępowania wykonawca pozbawia się szansy na uzyskanie zamówienia w niniejszym postępowaniu, co pozbawia go również legitymacji do wniesienia odwołania. Ponadto, doprowadzając do unieważnienia konkursu, Odwołujący nie tylko pozbawia możliwości realizacji zamówienia autora pracy konkursowej, która uzyskała I nagrodę, ale również uczestnika, który otrzymał II nagrodę. Niemożliwe jest też powtórzenie procedury konkursu w przypadku jego unieważnienia, gdyż uczestnicy, którzy posiadli już szerszą wiedzę o przedmiocie konkursu niż inni potencjalni uczestnicy, nie mogliby złożyć ponownie tych samych prac, gdyż te są już publicznie zaprezentowane, a nazwiska ich autorów zostały ujawnione i podane do publicznej wiadomości,

Co do zarzutów odwołania Zamawiający wskazał.

1. Zarzut: W zakresie wymogów akustycznych w pracy konkursowej nr 001 nie podano istoty rozwiązań projektowych dotyczących akustyki budowlanej i ochrony przed hałasem.

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

2. Zarzut: W zakresie wymogów akustycznych w pracy konkursowej nr 001 rysunki i opis wskazują, że kształt sal odbiega od zalecanego kształtu prostopadłościennego (shoe box).

Odpowiedź: Potrzebę wyrównania kształtu w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych. Zaprojektowane sale należą do typu shoe box, w którym dopuszczalne są krzywizny (regulamin konkursu załącznik M19, pkt 2 str. 4).

3. Zarzut: W zakresie wymogów akustycznych w pracy konkursowej nr 001 brak opisu proponowanych rozwiązań lub rozwiązania te są bardzo ogólne i polegają jedynie na powtarzaniu treści wytycznych konkursowych.

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

4. Zarzut: W zakresie wymogów akustycznych w pracy konkursowej nr 001 podany wynik analizy akustycznej (diagram „analizy akustyczne” umieszczony na planszy pracy konkursowej) ograniczony jest do charakterystyki częstotliwościowej czasu pogłosu T30. Pokazane dane obejmują zakres częstotliwości od 125 Hz do 16 kHz, który nie ma zastosowania w projektowaniu akustycznym sal. W oktawach powyżej 4 kHz nie ma istotnych informacji dla kształtowania brzmienia dźwięku w salach koncertowych. W tym zakresie częstotliwości parametry akustyczne ustrojów dźwiękochłonnych nie są badane, wobec czego nie ma podstawy do symulacyjnych obliczeń czasu pogłosu.

Odpowiedź: W „Wytycznych akustycznych” do konkursu nie stawiano wymogu prezentacji żadnych obliczeń akustycznych na etapie konkursu. Pokazany w pracy 001 wykres czasu pogłosu nie był brany pod uwagę przy ocenie.

5. Zarzut: W zakresie wymogów akustycznych w pracy konkursowej nr 001 na wykresie pokazany jest znaczny rozrzut wartości czasu pogłosu T30. Sugeruje to dużą nierównomierność rozkładu pola akustycznego lub błędnie wybrane parametry analizy akustycznej w modelowaniu zjawiska pogłosowego. Podawanie wartości średnich czasu pogłosu z precyzją dwóch miejsc po przecinku nie ma sensu w tego typu oszacowaniach. W sumie prezentowane wyniki wskazują, że wykonana analiza jest nieadekwatna i nie powinna być uzasadnieniem walorów akustycznych projektowanego wnętrza.

Odpowiedź: W „Wytycznych akustycznych” nie stawiano wymogu prezentacji żadnych obliczeń akustycznych na etapie konkursu. Pokazany w pracy 001 wykres czasu pogłosu nie był brany pod uwagę przy ocenie.

6. Zarzut: W pracy konkursowej nr 001 nie wykazano, że parametry projektowanych sal koncertowych spełniają wymagania akustyczne zawarte w „Wytycznych akustycznych”.

Odpowiedź: W Wytycznych Akustycznych do Konkursu nie stawiano wymogu prezentacji żadnych obliczeń akustycznych na etapie konkursu. W żadnej z ocenianych prac nie brano przy ocenie pod uwagę zapewnień autorów o „spełnieniu wymagań akustycznych”. Załącznik M19 stwierdza wręcz „po zakończeniu konkursu a na etapie projektu konieczne jest wykonanie symulacji akustycznych z wykorzystaniem uznanych i dobrze udokumentowanych programów komputerowych” (str. 6).

7. Zarzut: Błędne umieszczenie kondygnacji garażowej z miejscami parkingowymi bezpośrednio pod estradą i widownią Sali Filharmonicznej, a także Sali Miejskiej jest niedopuszczalne i uniemożliwia zarówno prawidłowe posadowienie sali, jak i rozwiązania techniczne związane z izolacją akustyczną, wentylacją, mechaniką ruchomych podestów estrady, a nadto wymaganym w Regulaminie i „Wytycznych akustycznych” fosi orkiestrowej dla kilkudziesięciu muzyków wraz z jej dostępnością (schody, windy osobowe i towarowe) strefą oczekiwania i niezbędnym zapleczom. Tych rozwiązań brak („Wytyczne Akustyczne” pkt 3).

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia wprowadzenia fosi orkiestrowej oraz innych funkcji związanych z otoczeniem sceny wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

8. Zarzut: Wprowadzenie koniecznych rozwiązań związanych z wymaganiami dla sal koncertowych wyeliminuje garaż z kondygnacji -1, tym samym wymusi inne, zupełnie nowe rozwiązanie, co będzie skutkowało inną koncepcją budynku w zakresie funkcjonalności, gabarytów, powierzchni użytkowej i kosztów inwestycji.

Odpowiedź: Wprowadzenie koniecznych zmian rozwiązań związanych z wymaganiami dla sal koncertowych nie wymusza wyeliminowania garażu z kondygnacji -1, potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

9. Zarzut: Błędna dostępność balkonów w Sali Filharmonicznej, wyłącznie przez wewnętrzne, otwarte klatki schodowe jest niedopuszczalne zarówno ze względów ochrony p.poż., jak i dostępności osób niepełnosprawnych. Wyeliminowanie tego rozwiązania wymusi istotną ingerencję w przedstawioną koncepcję Sali Koncertowej i funkcjonalności budynku.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – z balkonów jest możliwa ewakuacja w kierunku wydzielonych klatek schodowych zaplecza

10. Zarzut: Błędna lokalizacja i rozwiązanie sal prób Capelli Cracoviensis i Simfoniety Cracovii pozbawione oczekiwanej funkcjonalności; ich nieprawidłowy kształt, proporcje przeczą przeznaczeniu: ich funkcji i koniecznym, akustycznym walorom, brak w ich wnętrzach amfiteatralnego kształtu estrady sali koncertowej z podestami, brak prawidłowej dostępności balkonów dla publiczności wyłącznie przez wewnętrzne i otwarte klatki schodowe – rozwiązanie niedopuszczalne zarówno ze względów ochronę p.poż., jak

i dostępności osób niepełnosprawnych, brak oczekiwanego dostępu światła dziennego z widokiem na park. Błędnie zlokalizowane wejścia dla muzyków do sal bezpośrednio przy doku rozładowniczym. Przechodzenie muzyków i transport instrumentów z sali prób na salę Miejską przez dok rozładowniczy jest niedopuszczalne (niezgodnie z Regulaminem, załącznikiem nr M8 pkt 2. Przedmiot Konkursu, str. 5, „Wytycznymi akustycznymi” pkt 4.2 i 4.3).

Odpowiedź: Wskazano potrzebę poprawy proporcji sali prób Sinfonietty Cracovia oraz ułożenia obu sal prób w zaleceniach pokonkursowych. Dostęp światła dziennego dla Sali Capella Cracoviensis był jedynie sugestią orkiestry, a nie wymaganiem „Wytycznych akustycznych”. Zarzut bezzasadny w zakresie ewakuacji z balkonów sal, która odbywa się przez parter sal, nie ma konieczności dostępu osób niepełnosprawnych na balkon.

11. Zarzut: Błędna lokalizacja Sali Multimedialnej i Studia Nagrań na poziomie +2 nad restauracją i przestrzenią edukacyjną w strefie publicznej wyklucza oczekiwaną, wygodną obsługę i dostępność z zewnątrz, uniemożliwiając tym samym wynajem i korzystanie przez zewnętrznych użytkowników. Sala nie spełnia wymagań konkursowych w zakresie minimalnej wysokości (niezgodnie z „Wytycznymi akustycznymi” pkt 3.6).

Odpowiedź: Lokalizacja na poziomie +2 jest dopuszczalna. Pomieszczenie ma być wynajmowane dla zewnętrznych podmiotów, zatem jego odseparowanie od reszty pomieszczeń może być traktowane też jako zaleta. Dostępność tej strefy z foyer pozwala na jej wydzielenie i korzystanie przez zewnętrznych użytkowników. Wskazano potrzebę uszczegółowienia przekrojów i weryfikacji wysokości pomieszczeń w zaleceniach pokonkursowych.

12. Zarzut: Brak wejść dla muzyków dla FK i SC/CC z wygodną recepcją, foyer dla muzyków, brak bufetu dla muzyków (niezgodność z załącznikiem M17).

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych

13. Zarzut: Błędna lokalizacja przestrzeni edukacyjnej nad restauracją na poziom +1 pozbawiona właściwej dostępności i światła dziennego, brak prawidłowej i koniecznej ewakuacji.

Odpowiedź: Taka dostępność pomieszczeń jest dopuszczalna, w projekcie zapewniono dwa kierunki ewakuacji, dostępność światła może być zapewniona w szczegółowym rozwiązaniu przegrody dzielącej pomieszczenie od foyer. Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

14. Zarzut: Brak prawidłowej dostępności Biblioteki naukowej, pozbawionej światła dziennego

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny: Biblioteka nutowa (a nie naukowa) nie wymaga światła dziennego – nie jest pomieszczeniem na pobyt ludzi.

15. Zarzut: Błędna lokalizacja restauracji z zapleczem wewnątrz gmachu uniemożliwia jej niezależne funkcjonowanie w tym konieczne dostawy (niezgodne z odpowiedzią na pytanie nr 21 z 18 października 2018 r.).

Odpowiedź: Wskazana lokalizacja restauracji nie uniemożliwia niezależnego funkcjonowania i dostaw, układ przestrzeni foyer umożliwia jej strefowanie.

16. Zarzut: Wejścia dla publiczności, poziom głównego foyer zlokalizowane na tym samym poziomie +1 co estrady, rozładunek instrumentów i ich wewnętrzny transport – co w tym przypadku powoduje szereg kolizji, których rozwiązanie zostało pominięte zarówno w prezentacji graficznej, jak i opisie (niezgodność z Regulaminem pkt 4.1.1).

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – wejścia dla publiczności są z poziomu niższego (o wysokość sceny) niż wejścia dla muzyków i poziom estrady.

17. Zarzut: Błędna koncentracja i krzyżowanie się funkcji dla muzyków, dostępności do wszystkich estrad, składowania i transportu instrumentów z doku rozładowczego do wszystkich pomieszczeń i estrad, obsługi technicznej koncertów wzdłuż jednego, amfiladowego ciągu komunikacyjnego, z którego korzystają dwa niezależne podmioty. Takie rozwiązanie wymusza niekontrolowane kolizje funkcji, które powinny działać niezależnie ze względu na ich specyfikę, co stanowi niedopuszczalny konflikt w użytkowaniu (niezgodnie z „Wytycznymi akustycznymi” pkt 4.1.5).

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – układ komunikacyjny jest prosty i logiczny, wszystkie sceny znajdują się na jednym poziomie, szerokość przejść jest wystarczająca. Lokalizacja rampy rozładowczej z jednej strony jest konsekwencją przyjętego w pracy układu architektoniczno-urbanistycznego.

18. Zarzut: Błędnie rozwiązane wjazdy do parkingu na poziomie +1 przecinają amfiladowy układ łączący zaplecza wszystkich estrad oraz likwidują część pomieszczeń zlokalizowanych w północnej strefie budynku. Ten fakt pominięto na rysunkach poziomu +1 oraz przekrojach.

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych, lokalizacja rampy możliwa poza obrębem rzutu poziomu +1.

19. Zarzut: Brak poprawnych rozwiązań dla ewakuacji publiczności w budynku, szczególnie w strefie publiczności.

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych, można wprowadzić odpowiednią ilość wyjść w zaprojektowanej ścianie osłonowej, ewakuacja publiczności możliwa przez strefę zaplecza, co uznaje się za dopuszczalne.

20. Zarzut: Brak wind towarowych umożliwiających transport dużych instrumentów do każdej części budynku z funkcjami muzycznymi.

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

21. Zarzut: Brak czytelnego podziału przestrzeni w budynku użytkowanym przez dwa podmioty: Filharmonię Krakowską i Simfonię Cracovię wraz z Capellą Cracoviensis. Wspólna strefa dostaw powoduje krzyżowanie się funkcji, uciążliwą logistykę w trakcie obsługi koncertów i wyklucza niezależne zarządzanie obiektem (niezgodnie z „Wytocznymi akustycznymi” pkt 4.1.5.).

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – w pracy jest wyraźny podział na strefy dwóch podmiotów, natomiast oba podmioty korzystają jedynie ze wspólnej strefy dostaw.

22. Zarzut: Brak czytelnej segregacji ruchu i oddzielenia stref publiczności i muzyków, dotyczy studia nagrań, restauracji i pomieszczenia edukacji.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – dostęp do pomieszczeń możliwy zarówno dla muzyków, jak i publiczności.

23. Zarzut: Poszczególne rzuty budynku w dużych fragmentach nie pokrywają się w zasadniczej strukturze. Taka sytuacja wymusi istotne zmiany lub nieracjonalny wzrost kosztów.

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

24. Zarzut: Brak oznaczeń wielu pomieszczeń, ich wielkości i przeznaczenia zarówno na rysunkach, jak i w tabelach powierzchniowych uniemożliwia ich klasyfikację oraz weryfikację projektu pod kątem funkcjonalności, spełnienia wymogów i kosztów realizacji.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – powyższe uchybienia utrudniają, lecz nie uniemożliwiają oceny projektu.

25. Zarzut: Niezapewnienie dodatkowych miejsc postojowych dla rowerów (niespełnienie zapisów MPZP §13.6.6. oraz załącznika M17 poz. 7.28-7.29).

Odpowiedź: Potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

26. Zarzut: Niedopuszczalna zabudowa budynku z foyer na terenie zabytkowego fortu Luneta Grzegórzecka (niezgodnie z Regulaminem i odpowiedzią nr 29).

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – zarówno MPZP, jak warunki konserwatora nie wykluczały możliwości zabudowy, lecz projekt „winien uwzględniać konieczność nawiązania do zarysu zapola fortu w nawierzchni lub na powierzchni budynku lub terenu”, projekt 001 wskazuje w projekcie takie właśnie nawiązanie.

27 Zarzut: Praca konkursowa nr 001 zawiera brak opisu szeregu pomieszczeń, brak szeregu rozwiązań funkcjonalnych, co czyni ją niezgodną z obowiązującym Regulaminem, niezgodność z załącznikiem M17 poz. 3.28-3.31, 4.19-4.23, 5.14, 6.14, 7.19.-7.24, 7.27-7.29. oraz „Wytocznymi akustycznymi” pkt. 3.1.5 – brak pomieszczenia na turbinę dla organów.

Odpowiedź: Zarzut niejasny, większą część wskazanych wyżej pomieszczeń można zidentyfikować na rzutach, brak opisu w tabeli nie dyskwalifikuje pracy, potrzebę uszczegółowienia w tym zakresie wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

28. Zarzut: Brak wymaganych w MPZP min. 10% terenu biologicznie czynnego.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – uczestnik obliczył i wskazał w odpowiedniej tabeli wymaganą powierzchnię biologicznie czynną.

29. Zarzut: W budynku znajduje się 9 wind – rozwiązanie kompletnie nieracjonalne z punktu widzenia budżetu inwestycji.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – w budynku muszą się znajdować w każdej ze stref windy: towarowe, dla publiczności, na zapleczu.

30. Zarzut: Naruszenie zasady równego traktowania uczestników konkursu i zachowania uczciwej konkurencji.

Odpowiedź: Sąd kierował się kryteriami zapisanymi w Regulaminie pkt 5.2, gdzie w każdym z podpunktów dotyczących rozwiązań urbanistycznych i architektonicznych (wraz z funkcjonalno-przestrzennymi i akustycznymi – były to pierwszorzędne kryteria) szczególnie zwracał uwagę na: oryginalność, atrakcyjność i jednocześnie realność proponowanych rozwiązań. Są to kryteria subiektywne i uznaniowe, niemniej jedyne w ocenie prac architektonicznych. Nagrodzone w konkursie prace posiadają rozbudowane opinie sądu konkursowego wskazujące z jednej strony na najważniejsze walory pracy, a z drugiej strony na najistotniejsze rozwiązania wymagające analiz i korekt podczas ewentualnych dalszych prac projektowych (szczegółowe wytyczne zawarto w zaleceniach pokonkursowych dla prac nagrodzonych). Natomiast prace wyróżnione posiadają opinie wskazujące na elementy pracy o szczególnych jednostkowych walorach, za które przyznano wyróżnienia. Wskazano również na wybrane elementy, które wzbudziły zastrzeżenia sądu. Nie miały charakteru kompletnych opinii.

31. Zarzut: Opinia do pracy Odwołującego: „najwięcej wątpliwości budzi ogólna dyspozycja funkcjonalno-przestrzenna oraz przytłaczająca, introwertyczna w swoim wyrazie architektura. Brak konkretnych zarzutów, które mogłyby podważać poprawność pracy czynią uwagę nieuzasadnioną. Niezrozumiałym jest zarzut ogólnej dyspozycji funkcjonalno-przestrzennej.

Odpowiedź: Nie są to zarzuty do pracy, lecz uwagi sądu oceniającego oryginalność, atrakcyjność, trafność koncepcji.

32. Zarzut: Opinia do pracy Odwołującego: „obiekt nie oferuje powiązań z otaczającym go terenem parkowym, wręcz się przed nim zamyka” – ocena niezgodna z załącznikiem nr M8. Ilość powiązań, kompozycyjnych, funkcjonalnych, z otoczeniem przeczy temu zarzutowi.

Odpowiedź: Nie są to zarzuty do pracy, lecz uwagi sądu oceniającego oryginalność, atrakcyjność, trafność koncepcji. Powiązania te sąd uznał za dalece niewystarczające, bryłę

za introwertyczną, opisaną w pracy jako relacja do skałek Twardowskiego, a więc metaforycznie nawiązującą do tworu przestrzennego zamkniętego – skał.

33. Zarzut: Opinia do pracy Odwołującego: „to wrażenie pogłębione jest decyzją o zlokalizowaniu głównego wejścia na wysoko wyniesionym ponad poziom terenu tarasie 1 piętra, na który prowadzą monumentalne schody” – ocena niezgodna z załącznikiem nr M8. Wyniesienie strefy wejściowej dla publiczności powyżej poziomu terenu determinuje spełnienie wymogów funkcjonalnych budynku a przede wszystkim sal koncertowych.

Odpowiedź: Nie są to zarzuty do pracy, lecz uwagi sądu oceniającego oryginalność, atrakcyjność, trafność koncepcji. W ocenie sądu decyzja o wyniesieniu poziomu wejścia i foyer nie jest trafna w odniesieniu do cech miejsca.

34. Zarzut: Opina do pracy Odwołującego: „negatywnie należy ocenić decyzję o budowie dwóch kondygnacji podziemnych, która skutkować będzie gwałtownym wzrostem kosztów budowy obiektu” – ocena niezgodnie z załącznikiem nr M8 do Regulaminu oraz „Wytycznymi akustycznymi”.

Odpowiedź: Sąd nie podzielił tej relatywizacji odwołującego. Decyzja o dwóch podziemnych kondygnacjach, zwłaszcza na terenie w pobliżu rzeki, uznana została za błąd.

35. Zarzut: Opina do pracy Odwołującego: „w kontekście wskaźników techniczno-ekonomicznych razi też bardzo duża powierzchnia i kubatura obiektu, znacznie przekraczająca wymagania funkcjonalne”. Propozycja funkcjonalna mieści się w dopuszczalnych zapisach regulaminu i idzie w ślad za wymaganiami, jakie powinien spełniać obiekt o takim przeznaczeniu i standardzie – ocena niezgodnie z załącznikiem nr M8 i „Wytycznymi akustycznymi”).

Odpowiedź: Sąd konkursowy w opinii o pracy numer 002 nie wskazał na niezgodność z regulaminem, tzn. przekroczenie dopuszczalnej powierzchni użytkowej. Sąd, oceniając prace według określonych regulaminem kryteriów, do których należała ekonomika rozwiązań i koszty eksploatacji, zwrócił uwagę na znaczną różnicę całej powierzchni budynku (będącą sumą wszystkich powierzchni: użytkowej, usługowej, ruchu) w poszczególnych rozwiązaniach. Praca numer 002 należała do grupy prac o najwyższych wskaźnikach powierzchniowych, co zostało uznane przez sąd za niekorzystne ze względów ekonomicznych.

36. Zarzut: W odniesieniu do pracy Odwołującego, w opinii jury zapisano: „wyróżnić należy bardzo dobre – wzorcowe wręcz – rozwiązania funkcjonalne sal koncertowych i ich zaplecza. Najlepszy i najbardziej przemyślany spośród wszystkich prac układ komunikacyjny, zarówno z punktu widzenia muzyków, transportu instrumentów, organizacji dostaw, jak i wzajemnej lokalizacji pomieszczeń. Akustyka sal nie budzi większych zastrzeżeń, obie oferują potencjalnie bardzo dobrą jakość akustyczną. Zastosowano w nich „pływające” balkony

z trwale sprzężoną kubaturą, przy zachowaniu zasady sal pudełkowych („shoe box”). Wnętrza sal są bardzo efektowne”.

Odpowiedź: Nagrodzone w konkursie prace posiadają rozbudowane opinie sądu konkursowego wskazujące z jednej strony na najważniejsze walory pracy, a z drugiej strony na najistotniejsze rozwiązania wymagające analiz i korekt podczas ewentualnych dalszych pracach projektowych (szczegółowe wytyczne zawarto w zaleceniach pokonkursowych dla prac nagrodzonych).

37. Zarzut: Niezrozumiałym jest sformułowany do pracy Odwołującego zarzut: „niepokoi formalne podobieństwo ich wystroju do Sali NOSPR” – pewne rozwiązania mają charakter uniwersalny i są sprawdzone dla tego typu sal. Dotyczy to podobieństw również w pozostałych pracach do już zrealizowanych obiektów. Przy głębszej analizie rozwiązań akustycznych, kształtu poszczególnych komponentów, kolorystyki i wyposażenia można dostrzec niepowtarzalność koncepcji.

Odpowiedź: To nie jest zarzut, lecz uwaga, że zauważone podobieństwo wpływa na oryginalność rozwiązania. Oryginalność propozycji była jednym z ocenianych przez sąd kryteriów.

38. Zarzut: Kolejna praca i zapisane w werdykcie atuty – w przeciwieństwie do pracy nagrodzonej pierwszą nagrodą – pozytywnie odnoszą się do spełnienia najważniejszego celu konkursu. W opinii do pracy nr 005 wskazano: „Najsilniejszą stroną pracy jest przyjęcie dobrych rozwiązań dotyczących typologii, kształtu i proporcji sal koncertowych, realizujących założenia konkursowe. Rozwiązania w zakresie ich akustyki zostały najwyżej ocenione przez zespół ekspertów. Pozytywnie skomentowano także kompozycje obiektu o skali odpowiadającej zastanemu kontekstowi przestrzennemu: cztery wyższe, oddzielne bryły o rzeźbiarskim charakterze, pozostawiają pomiędzy sobą wolne przestrzenie umożliwiające wglądy w stronę parku z budynków sąsiednich, znajdujących się po stronie północnej. W tych czterech bryłach umiejscowiono poszczególne sale koncertowe i sale prób, które obudowane zostały funkcjami uzupełniającymi i połączone od strony południowej niższym foyer, którego atrakcyjna przestrzeń przenika się z otaczającym go założeniem parkowym. Jak również: „Dach nad foyer został umiejętnie wykorzystany jako ogólnodostępny taras widokowy, przez co poszerzona została powierzchnia rekreacyjno-parkowa”. Analogiczny atut został pominięty w ocenie pracy nr 002 złożonej przez Odwołującego.

Odpowiedź: Nagrodzone w konkursie prace posiadają rozbudowane opinie sądu konkursowego wskazujące z jednej strony na najważniejsze walory pracy, a z drugiej strony na najistotniejsze rozwiązania wymagające analiz i korekt podczas ewentualnych dalszych pracach projektowych (szczegółowe wytyczne zawarto w zaleceniach pokonkursowych dla prac nagrodzonych). Natomiast prace wyróżnione posiadają opinie wskazujące na elementy pracy o szczególnych jednostkowych walorach, za które przyznano wyróżnienia. Wskazano

również na wybrane elementy, które wzbudziły zastrzeżenia sądu. Nie miały charakteru kompletnych opinii.

39. Zarzut: Powyższe zarzuty świadczą o tym, iż Zamawiający nie traktował równo uczestników konkursu, a jego ocena była niejednoznaczna w odniesieniu do określonych kryteriów. Te same zagadnienia były odmiennie i różnie interpretowane przez sąd konkursowy. Praca nr 001 nie spełnia szeregu oczekiwań zapisanych w regulaminie konkursu, załącznikach oraz odpowiedziach na pytania uczestników, co potwierdza opinia jury do tej pracy: „pomimo koniecznych dalszych korekt niektórych parametrów sal, a w szczególności sal miejskich, zarówno pod kątem korekt akustycznych, jak i uszczegółowień funkcjonalnych, są one w ramach założonej idei możliwe”. Wykazane błędy i braki w pracy 001, nagrodzonej pierwszą nagrodą realizacyjną nie mieszczą się w kategoriach „korekt” i „uszczegółowień funkcjonalnych”, stanowią natomiast niespełnienie wymagań, które określał Regulamin Konkursu. Brak spełnienia tego warunku na etapie weryfikacji prac stanowi naruszenie przepisów ustawy, gdyż sąd konkursowy dokonał analizy prac i ich oceny nie została przeprowadzona rzetelnie, a przede wszystkim wbrew postanowieniom Regulaminu.

Odpowiedź: Nagrodzone w konkursie prace posiadają rozbudowane opinie sądu konkursowego wskazujące z jednej strony na najważniejsze walory pracy, a z drugiej strony na najistotniejsze rozwiązania wymagające analiz i korekt podczas ewentualnych dalszych prac projektowych (szczegółowe wytyczne zawarto w zaleceniach pokonkursowych dla prac nagrodzonych). Natomiast prace wyróżnione posiadają opinie wskazujące na elementy pracy o szczególnych jednostkowych walorach, za które przyznano wyróżnienia. Wskazano również na wybrane elementy, które wzbudziły zastrzeżenia sądu. Nie miały charakteru kompletnych opinii. Praca konkursowa nie jest projektem budowlanym w rozumieniu przepisów ustawy Prawo budowlane, który ma powstać dopiero w następstwie udzielenia zamówienia publicznego w trybie z wolnej ręki. Bezpodstawne jest zatem stawianie zarzutów co do szczegółów, które będą opracowane dopiero na etapie tworzenia projektów. Szczegóły te mieszczą się w zakresie korekt normalnych w trakcie prowadzenia i kontynuacji dalszych faz opracowania projektowego i są w ramach wybranej nagrody możliwe.

40. Zarzut: W uzasadnieniu wyboru pracy nr 001 wskazano: „praca jest jedną z czterech najwyżej ocenionych z grona nadesłanych przez konsultantów ds. akustyki”, co można rozumieć, że konsultanci nagrodzoną pracę 001 sklasyfikowali na odległym, czwartym miejscu.

Odpowiedź: Na etapie konkursu jedyną formą oceny jakości akustycznej stanowi możliwy potencjał danej pracy. Pracę 001, podobnie jak prace pozostałe, za wyjątkiem pracy 007, charakteryzuje potencjał uzyskania bardzo dobrych warunków akustycznych i każda z tych prac umożliwiała wprowadzenie korekt na kolejnych etapach projektu.

41. Zarzut: Wskazano również, że „sposób prezentacji tych sal, choć dobry w założeniach, jest we fragmentach zbyt szkicowy”. W Regulaminie, załącznikach i „Wytycznych akustycznych” określono nadrzędny charakter przestrzeni muzycznych, w szczególności najwyższy standard sal koncertowych i sal prób oraz oczekiwania względem przyjętych rozwiązań i ich prezentacji (w szczególności pkt 4.1.1. Regulaminu i pkt 4.1, 4.2 i 4.3 „Wytycznych akustycznych”). Zbyt szkicowy sposób prezentacji jest niezgodny z Regulaminem i wyklucza prawidłową ocenę przyjętych założeń. Zważywszy na realizacyjny charakter konkursu, spełnienie wymagań określonych w ww. dokumentach ma charakter obligatoryjny. W przeciwieństwie do konkursu studialnego czy ideowego Zamawiający oczekiwał jednoznacznego przedstawienie przyjętych rozwiązań. Szczegółowe wymagania dotyczące zakresu merytorycznego i graficznego prezentacji prac konkursowych, nakładały na wszystkich uczestników konkursu obowiązek czytelnego i precyzyjnego opracowania prac konkursowych. Taki warunek miał gwarantować trafny wybór najlepszej pracy, jakoś przyszłej realizacji i wykluczyć ryzyko niespełnienia określonych w konkursie podstawowych oczekiwań odnośnie muzycznej funkcji budynku i akustyki najważniejszych pomieszczeń. Praca 001 nagrodzona pierwszą nagrodą pomija szereg kluczowych zagadnień funkcjonalnych i akustycznych, tym samym nie spełnia wymogów regulaminu konkursu.

Odpowiedź: Sąd konkursowy uznał szczegółowość opracowania wszystkich prac za wystarczającą do poddania ich ocenie.

42. Zarzut: Zamawiający wskazał w uzasadnieniu wyboru, że: „do pracy zostaną sformułowane szczegółowe wytyczne i zalecenia dotyczące funkcjonalności i szczegółowej estetyki, związane z potrzebami użytkownika.” Podstawowe wymagania i szczegółowe wytyczne zostały zawarte w Regulaminie i wszystkich załącznikach. Ich spełnienie powinno być sprawdzone przez sąd konkursowy i warunkować dalszą ocenę prac. Od sposobu ich rozwiązania powinien być uzależniony wynik. Brak spełnienia szeregu podstawowych wymagań i wytycznych regulaminowych przez pracę 001 powinien stanowić o innym werdykcie sądu konkursowego. Błędy i niedociągnięcia w pracy konkursowej nie mogą bazować w tak kluczowej kwestii, jak specjalistyczne i unikalne przeznaczenie budynku na ewentualnym spełnieniu pokonkursowych wytycznych i zaleceń.

Odpowiedź: Sąd sporządza zalecenia pokonkursowe dla prac, które uzyskały I i II nagrodę zgodnie z zapisami punktu 5.12.5. Regulaminu.

43. Zarzut: Walorem pracy podkreślonym w werdykcie jest „decyzja o obniżeniu wysokości obiektu (w stosunku do możliwych 25 m jest tu 18 m) zmniejsza ewentualną uciążliwość budynku dla sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej, nie generując ruchu wzdłuż całej północnej elewacji, a koncentrując go przy planowanym rondzie. Ograniczona przez projektantów wysokość obiektu, choć lokalnie będzie musiała nieco wzrosnąć ze względu na korekty akustyczne i konstrukcyjne, w ramach idei płynnie podnosząc się i opadając sprzyja

utrzymaniu widoku na rzekę dla mieszkańców górnych pięter budynków.” Wysokość sal koncertowych została określona w regulaminie konkursu. Uwzględniając niezbędną przestrzeń techniczną nad salami, obudowę akustyczną oraz konstrukcję dachu dla dużych rozpiętości sal koncertowych nie będzie możliwe zachowanie przyjętej w pracy konkursowej wysokości budynku, tym samym zmieni się proporcja całej bryły, kubatura budynku, wielkości fasad, w tym szklanej, południowej elewacji itd. Wszystkie te zabiegi, trudne do przewidzenia na tym etapie wymuszą nowe rozwiązania oraz nieprzewidywalny wzrost kosztów, co zasadniczo zmieni lub wręcz wyeliminuje podnoszony w uzasadnieniu do wyboru pracy walor obniżonej wysokości obiektu.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny – obiekt ma zapas wysokości w stosunku do możliwych 25 m. Korekta wysokości – jeśli będzie potrzebna – jest zatem możliwa. Ponadto, jeśli wysokość budynku nie może być zwiększona, rozwiązania konstrukcyjne dachu mogą być, pod warunkiem odpowiedniego zaprojektowania (np. transparentne dla dźwięku kratownice), umieszczone wewnątrz kubatury sali koncertowej, bez konieczności zwiększania wysokości obiektu.

Wskazane przez Odwołującego czynności dotyczą prac i decyzji sądu konkursowego, który w zakresie swoich decyzji jest niezależny i jako takie nie podlegają zaskarżeniu. Dokonana przez sąd konkursowy ocena prac konkursowych oraz wybór pracy konkursowej nr 001 jako najlepszej była całkowicie zgodna z postanowieniami regulaminu konkursu. Nie zostały naruszone żadne postanowienia regulaminu konkursu określające jego cel, wymagania, przedmiot i zakres. Zamawiający wykazał zgodność oceny prac z kryteriami wskazanymi w punkcie 5.2 regulaminu konkursu. Zarzut przeprowadzenia przez sąd konkursowy rażąco nieprawidłowej oceny pracy konkursowej Odwołującego jest bezzasadny, gdyż każda praca oceniania była według tych samych zasad i pod takim samym kątem, z uwzględnieniem z góry założonych dopuszczalnych odchyień. Opinia Odwołującego jest opinią subiektywną, nie znajdującą odzwierciedlenia w dokumentach z pracy sądu konkursowego. Praca o nr 001 jest zgodna z wymogami konkursu i spełnia jego wymagania i wytyczne o czym świadczy werdykt sądu konkursowego.

Zamawiający jednoznacznie i wyczerpująco wykazał, że wszystkie zarzuty odwołań są nieuzasadnione i w żadnym wypadku nie mogą zasługiwać na uwzględnienie. Większość zastrzeżeń wynika z nieprawidłowego rozumienia postanowień Regulaminu przez Odwołującego, co skłoniło go do sformułowania bezpodstawnych twierdzeń.

III Stanowisko Przystępującego SBS Engineering Group oraz 3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A.

Przystąpienie po stronie zamawiającego zgłosił uczestnik konkursu SBS Engineering Group oraz 3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A. Przystępujący poparł stanowisko Zamawiającego i wniósł o oddalenie odwołania.

Przystępujący podkreślił brak interesu Odwołującego w uzyskaniu zamówienia oraz brak możliwości poniesienia przez niego jakiegokolwiek szkody majątkowej. Wskazał, że środki ochrony prawnej przysługują uczestnikowi konkursu, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych. W niniejszej sprawie brak relewantnego prawnie interesu oraz szkody po stronie Odwołującego jest oczywisty, skoro, nawet gdyby miał rację, szanse uzyskania zamówienia z wolnej ręki mógł utracić, jak wynika z odwołania, wyłącznie wskutek czynności sądu konkursowego związanych z oceną merytoryczną jego pracy konkursowej oraz pracy, która konkurs wygrała, gdy ustawa wymaga, aby sprzeczne z prawem czynności były czynnościami zamawiającego, a nie innych podmiotów czy osób mających udział w organizowaniu i prowadzeniu konkursu.

Pomimo zmiany przepisów i niespójności orzecznictwa w tej mierze pojęcie interesu w uzyskaniu zamówienia należy w ten sposób wyklądać, że odwołujący musi mieć obiektywną, tj. wynikającą z rzeczywistej utraty możliwości uzyskania zamówienia lub ubiegania się o udzielenie zamówienia, potrzebę uzyskania określonego rozstrzygnięcia. Wskazuje się, że odwołujący musi mieć elementarną możliwość uzyskania zamówienia w wyniku odwołania. Sformułowanie przepisu o posiadaniu interesu w uzyskaniu „danego zamówienia” oznaczać musi zatem konkretne postępowanie konkursowe, a jeżeli miałyby to być inne, hipotetyczne postępowanie, to w odniesieniu do niniejszej sprawy w pojęciu tym mogłoby się mieścić jedynie przewidziane konkursem i stanowiące nagrodę dla wygrywającego uczestnika postępowanie o przyznanie zamówienia z wolnej ręki na wykonanie dokumentacji projektowej stanowiącej szczegółowe opracowanie koncepcji architektonicznej będącej przedmiotem konkursu.

Art. 111 ustawy Prawo zamówień publicznych stanowi, że nagrodami w konkursie mogą być: 1) nagroda pieniężna lub rzeczowa, 2) zaproszenie do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia co najmniej dwóch autorów wybranych prac konkursowych lub 3) zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki autora wybranej pracy konkursowej.

Konkurs przewidywał nagrody, o których mowa w punkcie 1 i 3. Skoro Zamawiający świadomie postanowił wybrać jednego zwycięzcę konkursu, to skoro Odwołujący nie otrzymał drugiej nagrody, tylko równorzędne wyróżnienie, to i tak nie może wygrać tego konkretnego konkursu (przed nim wyżej jest nie tylko zwycięska praca, która zajęła pierwsze miejsce, ale także jeszcze inna praca innego uczestnika, a na tym samym poziomie równorzędnie z jego pracą jeszcze prace konkursowe dwóch innych uczestników, które także zostały wyróżnione). Ewentualne twierdzenie, że dwie kolejne prace wyprzedzające

pracę Odwołującego mogłyby zostać pominięte, gdyby zostały negatywnie zweryfikowane oświadczenia uczestników, nie brało pod uwagę tego, że zgodnie z Regulaminem zaproszenie do przystąpienia do negocjacji w sprawie zamówienia z wolnej ręki może być złożone tylko w stosunku do uczestnika, który zajął I miejsce, zaś w szczególnych przypadkach zamiast niego do uczestnika który zajął II miejsce i do nikogo innego. W wypadku nieprzyznania pierwszego miejsca, a przyznania miejsca drugiego, jak też nieprzyznania pierwszego i drugiego miejsca, a przyznania dalszych miejsc i wyróżnień konkurs i tak jest skutecznie przeprowadzony. Skoro więc także i w takiej sytuacji dochodzi on do skutku, to brak jest jakichkolwiek realnych podstaw, aby przyjmować, że powinien być ponownie przeprowadzony oraz, że Odwołujący posiadał i posiada jakąkolwiek jeszcze realną szansę na uzyskanie zamówienia z wolnej ręki.

Dodatkowo w takim postępowaniu jak konkurs nie da się nakazać powtórzenia wyboru najlepszej pracy, bo naczelną zasadą konkursu jest anonimowość prac, a obecnie, po ogłoszeniu wyników, wszystkie prace zostały już ujawnione co do tożsamości ich autorów. Nie da się ponownie ocenić tych samych prac, więc wnioszek odwołania o unieważnienie czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej i przyznanie I miejsca w ogóle nie może mieć żadnego znaczenia dla sytuacji Odwołującego bez względu na to, czy jest wyprzedzany przez innych uczestników, czy też nie. Zamawiający nie ma żadnej formalnej możliwości zaproszenia go do negocjacji z wolnej ręki.

W postępowaniu konkursowym nie ma też zastosowania zasada automatycznego przesuwania się zwycięskich ofert, gdyż w odpowiednich przepisach regulujących jego przebieg takowa regulacja nie została przewidziana.

Przepis art. 192 ustawy Prawo zamówień publicznych przewidujący, że uwzględniając odwołanie Izba może nakazać wykonanie lub powtórzenie czynności zamawiającego lub nakazać unieważnienie czynności zamawiającego, mógłby być zastosowany jedynie w zakresie unieważnienia czynności zamawiającego (nie da się nakazać powtórzenia czynności), a w takim przypadku nie wiadomo, czy Zamawiający w ogóle powtórzy konkurs, a to już mogłoby stanowić o braku interesu w odwołaniu.

Opisane w art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych przesłanki materialnoprawne należy traktować w powiązaniu z sytuacją wykonawcy składającego środek ochrony prawnej i elementarną możliwością uzyskania przez niego danego zamówienia oraz poniesieniem lub możliwością poniesienia szkody w wyniku zarzucanych naruszeń prawa. Odmienne rozumienie tej regulacji oznaczałoby możliwość wnoszenia środka ochrony prawnej ze skutkiem jego merytorycznego rozpatrzenia, nawet jeśli podmiot, który zainicjuje postępowanie odwoławcze, pozostaje bez realnej możliwości udziału w postępowaniu i realizacji zamówienia w kształcie, jaki wynika z zakresu tego zamówienia, dokonanego opisu przedmiotu tego zamówienia itp. warunków postępowania. Art. 179 ust. 1 ustawy

Prawo zamówień publicznych nie nawiązuje do interesu rozumianego jako dążenia do uzyskania stanu ogólnej zgodności z prawem, ale do realizacji interesu konkretnego wykonawcy, w konkretnym postępowaniu, polegającego na uzyskaniu stanu, w którym dany wykonawca będzie mógł uzyskać dane zamówienie. Dane zamówienie – to konkretne zamówienie – konkretny przedmiot świadczenia opisany w części stanowiącej opis przedmiotu zamówienia, rodzaj i jakość świadczenia, czas i miejsce jego realizacji oraz inne elementy charakteryzujące świadczenie, do którego wykonania zobowiązuje się wykonawca. Podobnie stwierdził Sąd Okręgowy w Katowicach w wyroku z 3 maja 2010 r. o sygn. akt XIX Ga 148/10 wskazując, że przez interes wykonawcy należy rozumieć szanse na wygranę konkretnego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

Nie sposób zgodzić się z Odwołującym, że w wyniku uwzględnienia odwołania dojdzie do unieważnienia postępowania, co otworzy mu drogę do uczestnictwa w kolejnym postępowaniu. Słusznie w tym zakresie wskazywał Zamawiający, że po unieważnieniu danego postępowania wykonawcy nie przysługuje żadne roszczenie o wszczęcie kolejnego postępowania na ten sam przedmiot zamówienia. Nie ma żadnej pewności, że nowe postępowanie zostanie wszczęte na tych samych warunkach i zasadach.

Legitymacja do wniesienia środka ochrony prawnej służy takiemu podmiotowi, który wykaże interes w uzyskaniu zamówienia. Nie może ona zostać spełniona przez wykazanie posiadania interesu rozumianego jako zainteresowanie w rozstrzygnięciu, które nie może być poparte normą prawa materialnego. Odwołujący musi dowieść, iż posiada obiektywną, tj. wynikającą z rzeczywistej utraty możliwości uzyskania zamówienia lub ubiegania się o udzielenie zamówienia, potrzebę uzyskania określonego rozstrzygnięcia wniesionego środka ochrony prawnej, aby uzyskać dane zamówienie.

Szkoda musi być wynikiem naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, co oznacza, że wykazywana przez Odwołującego szkoda musi pozostawać w adekwatnym związku przyczynowym z naruszeniem przez Zamawiającego przepisów tej ustawy. Odwołujący musiałby zatem wykazać, że Zamawiający dokonał albo zaniechał dokonania określonej czynności wbrew przepisom ustawy Prawo zamówień publicznych, czego normalnym następstwem, w okolicznościach danej sprawy, jest poniesienie lub możliwość poniesienia szkody przez wnoszącego odwołanie. Takie okoliczności nie zostały przez Odwołującego w niniejszej sprawie wykazane.

Odwołujący wskazał na posiadanie interesu w uzyskaniu I nagrody oraz w uzyskaniu zaproszenia do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki uzasadniając to tym, że jest przedsiębiorcą, w którego przedmiocie działalności jest projektowanie architektoniczne, zaś posiadane przez niego doświadczenie zawodowe umożliwia mu wykonanie prac projektowych, których zlecenie stanowi nagrodę w konkursie. Tak sformułowany interes w uzyskaniu zamówienia polegać ma zatem na dążeniu przez uczestnika do zmiany

wyników konkursu w taki sposób, aby jego praca uzyskała pierwsze miejsce w konkursie i aby mógł zostać zaproszonym do negocjacji z wolnej ręki w sprawie opracowania dokumentacji projektowej opartej na jego zwycięskiej koncepcji architektonicznej. Uczestnik tym samym nie opiera swojego Interesu w uzyskaniu zamówienia na hipotetycznych możliwościach wszczęcia nowego postępowania konkursowego, a wprost widzi go w zmianie wyników konkursu, do jakiej ma jego odwołanie doprowadzić.

Odwołujący nie bierze pod uwagę możliwości unieważnienia całego postępowania konkursowego w wyniku uwzględnienia jego odwołania i utracenia przez siebie statusu jego wyróżnionego uczestnika, jak również przyznanej mu nagrody pieniężnej. Ponieważ tak zdefiniowany interes uczestnika pozostaje w sprzeczności z jego wnioskiem o unieważnienie czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej, któremu nie towarzyszy żądanie nakazania przez KIO dokonania ponownej oceny prac konkursowych, wydaje się, że odwołujący ma świadomość prawnej niemożności wygrania tego konkretnego konkursu z uwagi na niedopuszczalność ponownej oceny złożonych w jego toku prac i zmiany wyników ich oceny przez sąd konkursowy, przede wszystkim dlatego, że czynności te przynależą nie do Zamawiającego, lecz do sądu konkursowego i nie podlegają zaskarżeniu odwołaniem, po wtóre, w wypadku konkursu powtórna ocena prac nie jest możliwa z uwagi na to, że naruszona zostałaby w ten sposób gwarantowana przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych podstawowa zasada postępowania konkursowego polegająca na obowiązku orzekania przez sąd konkursowy co do oceny i wyboru prac konkursowych bez świadomości, kto jest autorem konkretnej ocenianej pracy. Wiedząc zatem, że nie może doprowadzić do ponownego oceniania prac i zmiany swojej pozycji w wynikach konkursowych, Odwołujący nie domaga się nawet przeprowadzenia takiej niedopuszczalnej prawnie czynności, ale powołuje się na nią jako na realną możliwość doprowadzenia przez siebie do tego rodzaju zmiany. Wykazany przez Odwołującego interes w uzyskaniu zamówienia pozostaje w sprzeczności z żądaniami (wnioskami) odwołania nie jest z jego strony interesem prawdziwym, lecz wyłącznie interesem przez niego deklarowanym. Przy takiej konstrukcji chodzić może jedynie o wykorzystanie instytucji odwołania do zaprezentowania argumentów, iż został w postępowaniu konkursowym pokrzywdzony wyborem innej pracy konkursowej, bądź o zaszkodzenie uczestnikowi, który uzyskał pierwsze miejsce, a także wszystkim pozostałym uczestnikom i sobie samemu przez doprowadzenie bez żadnych realnych korzyści do unieważnienia całego postępowania konkursowego. Taki interes uczestnika nie jest interesem w uzyskaniu zamówienia w rozumieniu ustawy, a ponieważ Odwołujący nie upatruje w możliwościach innych, hipotetycznych postępowań konkursowych, w jakich mógłby uczestniczyć, zbędne jest prowadzenie rozważań dotyczących koncepcji pojęcia interesu w uzyskaniu zamówienia na tle dokonanych zmian ustawy Prawo zamówień publicznych oraz orzecznictwa wynikających z orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości UE.

Z uwagi na to, że Odwołujący nie ma realnych możliwości uzyskania zamówienia z wolnej ręki, wykluczone jest także poniesienie przez niego jakiegokolwiek szkody związanej z przyznaniem w konkursie pierwszego miejsca Przystępującemu.

Ponadto Odwołujący wskazuje będące podstawą jego odwołania czynności lub zaniechania Zamawiającego, którym zarzuca niezgodność z przepisami ustawy.

Wymienione w zarzutach czynności oraz powołane przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych jednoznacznie przesądzają o tym, że wszystkie zarzuty dotyczą naruszeń Regulaminu, które mogłyby być dokonane jedynie przez sąd konkursowy, a nie przez Zamawiającego, bowiem to nie Zamawiający, lecz stanowiący jego organ pomocniczy sąd konkursowy dokonuje oceny prac konkursowych zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszenie o konkursie oraz rozstrzyga konkurs wybierając najlepszą pracę konkursową. Wszystkie zatem zawarte w odwołaniu zarzuty odnoszą się w rzeczywistości nie do Zamawiającego a do sądu konkursowego, a równocześnie brak jest w odwołaniu zarzutów skierowanych przeciwko rzeczywiście podejmowanym przez Zamawiającego czynnościom bądź zaniechaniom, których miałby się dopuścić w toku konkursu i które miałyby być sprzeczne z prawem. W konsekwencji Odwołujący w niedopuszczalny prawnie sposób zażądał, aby rozstrzygając sprawę Krajowa Izba Odwoławcza dokonała merytorycznej oceny konkurencyjnej pracy nr 001 stwierdzając w swoim wyroku, że praca ta jest niezgodna z wymaganiami konkursu i nie spełnia podstawowych warunków i wytycznych, jak również, aby nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej i przyznanie pierwszej nagrody.

Zdaniem Przystępującego zawarte w odwołaniu wnioski (żądania) są całkowicie niedopuszczalne z uwagi na to, że Krajowa Izba Odwoławcza nie jest uprawniona do merytorycznej pozaprawnej i pozaproceduralnej oceny prac konkursowych i zastępowania w tej mierze sądu konkursowego, jak też nie może nakazać Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej i przyznania pierwszej nagrody. Skoro wskazane przez Odwołującego czynności Zamawiającego nie są w istocie jego czynnościami, lecz czynnościami Sądu konkursowego, nie podlegają one żadnej weryfikacji w toku postępowania odwoławczego przed Krajową Izbą Odwoławczą.

W konsekwencji wadliwego przypisania czynności oceny i wyboru prac konkursowych w sprawie, Izba – zgodnie z przepisem art. 192 ust. 7 ustawy Prawo zamówień publicznych – nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. Izba nie może także rozszerzać samodzielnie podstawy faktycznej i prawnej orzekania. W świetle ograniczonych tylko do tych czynności zarzutów odwołania Zamawiający nie dokonał sprzecznej z przepisami ustawy oceny i wyboru prac konkursowych, gdyż takich czynności, nie leżących w jego kompetencjach, w ogóle nie podejmował. Odwołanie winno zostać oddalone bez potrzeby wnikania w zawarte w nim szczegółowe, merytoryczne uzasadnienie zarzutów.

Przystępujący poparł również wniosek Zamawiającego o odrzucenie odwołania.

Przystępujący stwierdził, że zdecydowana większość z zarzutów stanowi prywatną opinię Odwołującego i nie powołuje się na naruszenie żadnych konkretnych zapisów Regulaminu. Odwołujący nie jest uprawniony do subiektywnej oceny prac innych uczestników konkursu, jak też nie temu służą przewidziane ustawowo środki ochrony prawnej.

Zgodnie z punktem 5.1.2 regulaminu konkursu sąd konkursowy wskazuje pracę, która powinna być nagrodzona pierwszą nagrodą lub wskazuje na odstąpienie od przyznania nagrody, gdy wszystkie prace konkursowe w istotny sposób nie spełniają wymagań określonych w niniejszym regulaminie. Zgodnie z punktem 5.1.2.5. Regulaminu opracowuje zalecenia pokonkursowe dla prac, które uzyskały I i II nagrodę.

Z powyższego wynika, że celem konkursu jest wyłonienie koncepcji, poprzedzającej opracowanie koncepcji pokonkursowej, uwzględniającej zalecenia pokonkursowe, która w dalszej kolejności prowadzić będzie do opracowania projektu budowlanego i wykonawczego. Fakt ten przemawia za tym, aby pracy konkursowej nie przypisywać charakteru pełnego i ostatecznego, w tym co do zgodności z przepisami prawa budowlanego oraz zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Projekt konkursowy koncepcyjny nie zawiera wszystkich elementów, które są niezbędne na etapie projektu budowlanego lub wykonawczego. Brak uregulowań prawnych dotyczących projektu koncepcyjnego powoduje, że nie podlega on restrykcyjnym wymogom dotyczącym projektów architektoniczno-budowlanych.

Niemniej, w ocenie Przystępującego, twierdzenie Odwołującego o naruszeniu wymogów ustalonych w Regulaminie i MPZP jest bezpodstawne.

1. W zakresie wymogów akustycznych – nie podano istoty rozwiązań projektowych dotyczących akustyki budowlanej i ochrony przed hałasem.

Odpowiedź: Za rzut ogólny i nieprecyzyjny, stanowi prywatną opinię Odwołującego. Zarzut nie przywołuje żadnych zapisów regulaminu rodzących obowiązek podporządkowania się przez autorów projektu. Kwestia ochrony przed hałasem została przemyślana i zawarta w koncepcji architektonicznej – poszczególne sale koncertowe ulokowano w osobnych, oddzielonych od siebie kubaturach. Projekt przewiduje również, szczególnie w foyer, zastosowanie materiałów o zwiększonej chłonności akustycznej, co jest zawarte w opisie. Ponadto, sale koncertowe zaprojektowano w technologii „box inside box”, z zastosowaniem przedsiionków akustycznych. Stopień szczegółowości prezentacji i opisu został dostosowany do fazy projektu (opracowanie koncepcji na potrzeby konkursu). Wytyczne akustyczne Zamawiającego nie są dedykowane jedynie na potrzeby konkursu. Zostały bardzo szczegółowo opracowane celem ich stosowania na wszystkich etapach projektu (załącznik M19, pkt 1), określają wymagania dla „nowoprojektowanego Centrum Muzyki w Krakowie”.

2. Rysunki i opis wskazują, że kształt sal odbiega od zalecanego kształtu prostopadłościennego (shoe box).

Odpowiedź: Zarzut stanowi prywatną opinię Odwołującego. Wszystkie sale koncertowe zaprojektowano jako typ „shoe box”. w którym dopuszczalne są krzywizny (załącznik nr M19, pkt 2, str. 4). Kształt „shoe box” nie oznacza w dosłowny sposób równoległego prostopadłościannu, co znajduje odzwierciedlenie w większości prac pracach pozostałych uczestników konkursu, lecz odnosi się przede wszystkim do układu widowni, odmiennego od sal o typologii tzw. „winnicy”, w której publiczność rozmieszona jest na tarasach wokół sceny.

3. Brak opisu proponowanych rozwiązań lub rozwiązania te są bardzo ogólnikowe i polegają jedynie na powtarzaniu treści wytycznych konkursowych.

Odpowiedź: Zarzut stanowi prywatną opinię Odwołującego – nie powołuje się na żadne zapisy Regulaminu. Projekt zawiera część opisową akustyki, podzieloną na dedykowane paragrafy dla Filharmonicznej i Miejskiej Sali Koncertowej, Sali Recitalowej i Sal Prób oraz pozostałych przestrzeni budynku. Zarzut powtarzania treści wytycznych konkursowych jest nieprawdziwy, a na etapie koncepcji konkursowej nie jest możliwe przedstawienie w wyczerpujący sposób wszystkich rozwiązań.

4. Podany wynik analizy akustycznej (diagram „analizy akustyczne” umieszczony na planszy pracy konkursowej) ograniczony jest do charakterystyki częstotliwości czasu pogłosu T30 (...).

Odpowiedź: Odwołujący nie powołuje się na żadne zapisy Regulaminu rodzące obowiązek podporządkowania się przez autorów projektu. W konkursie nie stawiano wymogu obliczeń akustycznych. Odwołujący sugeruje, że zgłoszenie do konkursu będzie zawierać finalne obliczenia akustyczne jak dla pełnego projektu wykonawczego. Jest to całkowicie nierealistyczne. Zaprezentowany diagram ma na celu pokazanie jedynie, że kubatura sali została wstępnie odpowiednio dobrana. Bardziej szczegółowe analizy są konieczne i będą przeprowadzane na etapie pokonkursowym. Praca konkursowa Odwołującego i praca, której przyznano II nagrodę, nie zawierały żadnych obliczeń akustycznych.

5. Na wykresie pokazany jest znaczny rozrzut wartości czasu pogłosu T30. Sugeruje to dużą nierównomierność rozkładu pola akustycznego lub błędnie wybrane parametry analizy akustycznej w modelowaniu zjawiska pogłosowego (...).

Odpowiedź: Odwołujący nie powołuje się na żadne zapisy Regulaminu rodzące obowiązek podporządkowania się przez autorów projektu. W konkursie nie stawiano wymogu obliczeń akustycznych. Odwołujący sugeruje, że zgłoszenie do konkursu będzie zawierać finalne obliczenia akustyczne jak dla pełnego projektu. Jest to całkowicie nierealistyczne. Wartości do dwu miejsc po przecinku są domyślnym ustawieniem oprogramowania, generującego wykres. Praca konkursowa Odwołującego i praca, której przyznano II nagrodę, nie zawierały żadnych obliczeń akustycznych.

6. W pracy konkursowej nr 001 nie wykazano, że parametry projektowanych sal koncertowych spełniają wymagania akustyczne zawarte w „Wytocznych akustycznych”.

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny i ogólnikowy, stanowi prywatną opinię Odwołującego – nie powołuje się na żaden zapis Regulaminu ani konkretne parametry rodzące obowiązek podporządkowania się przez autorów projektu. W konkursie nie stawiano wymogu „wykazania parametrów akustycznych sal”, zaś załącznik M19 pkt 2, str. 5 wskazuje, że po zakończeniu konkursu a na etapie projektu konieczne jest wykonanie symulacji akustycznych z wykorzystaniem uznanych i dobrze udokumentowanych programów komputerowych.

7. Błędne umieszczenie kondygnacji garażowej z miejscami parkingowymi bezpośrednio pod estradą i widownią Sali Filharmonicznej, a także Sali Miejskiej jest niedopuszczalne i uniemożliwia zarówno prawidłowe posadowienie sali jak i rozwiązania techniczne (...)

Odpowiedź: Odwołujący nie powołuje się na żaden konkretny punkt Regulaminu. Potrzebę uszczegółowienia tego zagadnienia wskazano w zaleceniach pokonkursowych, jednakże projekt jest w tej materii zgodny z Regulaminem. Preferencją Zamawiającego było umieszczenie strefy dostaw i estrady na 1 poziomie, nie ma więc potrzeby projektowania podscenicznego magazynu instrumentów. Zważywszy na charakter sali (koncertowa, nie operowa), nie ma również potrzeby projektowania kosztownego, podscenicznego orkiestronu. Projekt zakłada możliwość wykorzystania obszaru przed sceną jako płytka, otwarta fosa orkiestrowa w odpowiedzi na treść załącznika M19 pkt. 3.1: incydentalnie sala może być wykorzystywana dla pozostałych form muzycznych, w tym operowych; pkt 3.1.2: obszar sceny przed lub za jej frontem powinien być również możliwy do wykorzystania jako otwarta fosa orkiestrowa, przeznaczona dla zredukowanego składu orkiestrowego dla innych rodzajów występów. Obszary krzeseł widowni w obszarze fosy powinny umożliwiać łatwy i szybki demontaż i składowanie pod powierzchnią widowni. W zwyczajnej pracy zastosowano rozwiązanie przedstawione na rysunku i fotografiach. Obszar opcjonalnej fosy orkiestrowej może być pogłębiony poprzez lokalne obniżenie stropu nad garażem podziemnym, możliwe ze względu na zapas wysokości pod salą (poziom parking to -4,50 m, a wymagana wysokość parkingu to 2,20 m), jak też rewizję rzutu piwnic. Prostokątny kształt budynku umożliwia łatwe powiększenie garażu o nawet 50% bez wykraczania poza obrys budynku oraz przy zachowaniu jednej kondygnacji podziemnej. Umożliwia to lokalizację niezbędnych urządzeń technicznych bezpośrednio pod salami koncertowymi. Ponadto, układ piwnic nie stanowi o meritum projektu. Jest to drugorzędny element, podporządkowany innym uwarunkowaniom i zostanie uszczegółowiony w etapie pokonkursowym. Zmiany pokonkursowe, zwłaszcza w obrębie stref technicznych, parkingu, piwnic, itp. są naturalnym elementem procesu projektowego.

Poza tym inne prace również zawierają błędy.

8. Wprowadzenie koniecznych rozwiązań związanych z wymaganiami dla sal koncertowych wyeliminuje garaż z kondygnacji -1, tym samym wymusi inne, zupełnie nowe rozwiązanie, co będzie skutkowało inną koncepcją budynku w zakresie funkcjonalności, gabarytów, powierzchni użytkowej i kosztów inwestycji.

Odpowiedź: Zarzut nieadekwatny – przewidywanie rezultatu dalszych prac projektowych stanowi nieuzasadnioną niczym prywatną opinię Odwoływającego. W żadnym wypadku nie ma potrzeby eliminowania garażu z kondygnacji -1. Wprowadzenie koniecznych zmian jest naturalną częścią procesu negocjacji pokonkursowych. Ewolucja koncepcji w zakresie funkcjonalności, gabarytów, powierzchni użytkowej i kosztów inwestycji zdarzała się wielokrotnie w historii prestiżowych konkursów.

9. Błędna dostępność balkonów w Sali Filharmonicznej, wyłącznie przez wewnętrzne, otwarte klatki schodowe jest niedopuszczalne zarówno ze względów ochrony p.poż., jak i dostępności osób niepełnosprawnych. Wyeliminowanie tego rozwiązania wymusi istotną interwencję w przedstawioną koncepcję sali koncertowej i funkcjonalności budynku.

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny. Sugestia Odwoływającego, że posiada wiedzę, jak będzie wyglądał finalny projekt, jest nieprawdziwa.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie uzgadniania projektu budowlanego pod względem ochrony przeciwpożarowej, § 5.1: „Uzgodnienia projektu budowlanego dokonuje się w toku wzajemnej współpracy projektanta z rzeczoznawcą do spraw zabezpieczeń przeciwpożarowych w trakcie sporządzania przez projektanta projektu budowlanego polegającej na: 1) konsultacji rozwiązań projektowych w zakresie oceny ich zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej; 2) wymianie uwag i stanowisk w zakresie projektowanych technicznych środków zabezpieczenia przeciwpożarowego; 3) opracowaniu scenariusza pożarowego dla obiektu budowlanego objętego obowiązkiem stosowania systemu sygnalizacji pożarowej. W przypadku rozpatrywanego obiektu, powyższy etap jeszcze nie nastąpił. Projekt jest koncepcją urbanistyczno-architektoniczną opracowaną na potrzeby konkursu. Szczegółowe rozwiązania ochrony p.poż. będą przedmiotem analizy i uzgodnień z rzeczoznawcą p.poż. oraz Zamawiającym na etapie projektu budowlanego. Istnieją różne sposoby i strategie spełnienia wymogów ochrony ppoż. Dopuszczalna długość dróg ewakuacyjnych, a zatem również ilość i lokalizacja wymaganych klatek schodowych, zależy od zastosowanych w budynku rozwiązań technologicznych (system tryskaczowy, system oddymiania). Ponadto trasy dróg ewakuacyjnych należy rozpatrywać w kontekście podziału budynku na strefy pożarowe. Możliwe jest też skorzystanie z trybu postępowania administracyjnego pozwalającego na uzyskanie odstępstwa od przepisów techniczno-budowlanych, co jest powszechną praktyką, szczególnie w przypadku obiektów o dużym znaczeniu i stopniu skomplikowania. W przypadku obiektu o tej randze, nie wyklucza się

wykorzystania symulacji komputerowych przy opracowywaniu strategii ppoż. Finalne rozwiązania p.poz będą więc rozpatrywane nie tylko w kontekście zgodności z przepisami techniczno-budowlanymi, ale też wpływu na koszt inwestycji i muszą zostać uzgodnione z Zamawiającym. W zależności od obranej strategii, układ funkcjonalny budynku umożliwia wprowadzenie dodatkowych klatek schodowych, potencjalnie w 3 lub 4 narożnikach Sali Filharmonicznej i Miejskiej. Ewentualne zmiany nie muszą wpłynąć na przedstawioną koncepcję Sali Koncertowej.

W kontekście zarzutu nierównego traktowania – również inne prace zawierają błędy.

Jeśli chodzi o dostępność osób niepełnosprawnych, w projekcie przewidziano windy. Dostęp na najwyższy z balkonów Sali Filharmonicznej nie jest wymagany, projekt spełnia wytyczne przedstawione w przytoczonych Regulaminem standardach dostępności pkt 2.3.4 (praca konkursowa ma uwzględniać dostosowanie rozwiązań projektowych do potrzeb wszystkich użytkowników, w tym zapewnienia dostępności dla osób niepełnosprawnych. Zaproponowane przez uczestnika rozwiązania doprecyzowywane będą, w uzgodnieniu z organizatorem, na etapie opracowywania dokumentacji projektowej).

10. Błędna lokalizacja i rozwiązanie sal prób Capelli Cracoviensis i Simfonietty Cracovii pozbawione oczekiwanej funkcjonalności; ich nieprawidłowy kształt, proporcje przeczą przeznaczeniu: ich funkcji i koniecznym, akustycznym walorom (...)

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny. Dwa pierwsze paragrafy stanowią prywatną opinię Odwołującego, nie popartą zapisami Regulaminu. To Zamawiający i powołany przez niego Sąd Konkursowy decyduje, co jest dla niego najbardziej stosowne. Obie sale prób spełniają wymagania Regulaminu – zarówno w zakresie zarówno lokalizacji (na tym samym poziomie, co rampa wyładowcza), jak i parametrów – wysokości, powierzchni i kubatury. Ściany i sufit wykonane są z materiałów rozpraszających dźwięk. Obie sale zgodnie z wytycznymi posiadają płaską podłogę, z możliwością ręcznie ustawianych podestów. Zgodnie z załącznikiem M19 „sala prób może też służyć jako przestrzeń na koncerty dziecięce i inne wykonywane w obsadzie kameralnej przy widowni max. 200-300”. W pracy konkursowej przedstawiono aranżację wnętrza dla tego typu funkcji. Sale prób wyposażone są w płaską podłogę, demontowane krzesła i ręcznie ustawiane postumenty dla orkiestry umożliwiające odbywanie prób w amfiteatralnym układzie. Okno w sali jest jedynie „sugestią orkiestry Capelia Cracoviensis” (pkt 4.2 załącznika M19), a nie bezwzględnym wymogiem. Sala prób umożliwia doświetlenie poprzez panoramiczne okno w ścianie od strony wschodniej. Przeszklenia w stopniu szczegółowości konkursowej nie są pokazywane na rzutach (podobnie jak w pracy Odwołującego).

Projekt spełnia wytyczne przedstawione w przytoczonych regulaminem standardach dostępności. Brak w „Wytycznych akustycznych” wymogu dostępności osób niepełnosprawnych na balkony. W konsultacji z Zamawiającym istnieje możliwość dodania

windy lub przedłużenia pomostu we foyer głównym, umożliwiającego bezstopniowy dostęp na balkony.

Zarzut przechodzenia muzyków przez dok rozładowczy jest nieprawdziwy, przejście jest możliwe przez komunikację ogólną zaplecza muzyków.

Powierzchnie pomiędzy salami mogą służyć jako lokalizacja pojedynczego lub kilku odrębnych przestrzeni foyer z bufetem, w zależności od preferencji Zamawiającego i użytkowników obiektu.

W kontekście zarzutu nierównego traktowania – również praca Odwołującego jest niezgodna z Regulaminem.

11. Błędna lokalizacja Sali Multimedialnej/Studia Nagrań (...)

Zarzut bezpodstawny, stanowi prywatną opinię Odwołującego. Według załącznika M19 pkt 3.4. głównym założeniem tej sali będzie możliwość wynajmowania jej dla zewnętrznych podmiotów, co należy uwzględnić przy lokalizacji tego pomieszczenia w budynku. Sala Multimedialna nie musi być zlokalizowana w pobliżu sal koncertowych.

Studio Nagrań/ Sala Multimedialna celowo odseparowano od innych stref w sposób umożliwiający ich wynajmowanie, dostępne są bezpośrednio zarówno ze strefy zaplecza, kładką na poziomie +2, jak i schodami/windą z głównego foyer oraz poziomu parkingu. Zapewniono bezkolizyjną komunikację ze strefy publicznej oraz strefy zaplecza. Przewiduje wysokość w świetle większą niż 7 m, przekrój w tym miejscu nie jest wymagany.

12. Brak wejść dla muzyków dla FK i SC/CC z wygodną recepcją, foyer dla muzyków, brak bufetu dla muzyków (niezgodność z załącznikiem M17).

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny. Według uzasadnienia jury „decyzja o umieszczeniu przestrzeni obsługujących sale wzdłuż elewacji północnej podkreśla rangę głównego wejścia najbliższego potokom ludzi przybywającym z miasta i umożliwi rozdzielenie ruchu publiczności i muzyków w sposób prosty i łatwo zapamiętywany”. Oprócz rozdzielenia ruchu publiczności i muzyków w rejonie głównego wejścia, przewidziano lokalizację wejść dla muzyków pomiędzy salami, co pozwala na niezależny dostęp nawet w przypadku kilku koncertów jednocześnie. Potrzebę uszczegółowienia tego zagadnienia wskazano w zaleceniach pokonkursowych, jednakże projekt jest w tej materii zgodny z Regulaminem.

13. Błędna lokalizacja przestrzeni edukacyjnej nad restauracją na poziom +1 pozbawiona właściwej dostępności i światła dziennego, brak prawidłowej i koniecznej ewakuacji.

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny, stanowi prywatną opinię Odwołującego, nie popartą żadnymi zapisami Regulaminu. Przyjęty stopień szczegółowości na etapie konkursowym nie definiuje szczegółowej lokalizacji otworów okiennych, podobnie jak w pracy Odwołującego. Czytając plansze w ten sposób można by stwierdzić, że Odwołujący zaprojektował wszystkie przestrzenie biurowe bez okien. Ewakuacyjna klatka schodowa znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie sali. Układ pomieszczeń przewiduje możliwość wykonania dodatkowego

połączenia sali z klatką ewakuacyjną. Projektowane doświetlenie światłem dziennym przestrzeni edukacyjnej i restauracji może odbywać się również poprzez zastosowanie cegły perforowanej, tworzącej ażurową elewację spełniającą wytyczne konkursowe lub zastosowanie standardowych poziomych ciągów okiennych. Ponadto dodatkowe oświetlenie było przewidziane również od strony foyer.

14. Brak prawidłowej dostępności biblioteki naukowej, pozbawionej światła dziennego.

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny, nie poparty żadnymi wymogami Regulaminu. Bibliotekę nutową (nie „naukową”) zlokalizowano w bezpośrednim sąsiedztwie trzonu komunikacyjnego, na który składa się klatka schodowa oraz winda. Biblioteka nutowa nie wymaga dostępu światła dziennego, nie jest to pomieszczenie przeznaczone na stały pobyt ludzi. Ponadto dostęp do światła dziennego możliwy jest pośrednio poprzez okno na hol lub poprzez świetlik dachowy.

15. Błędna lokalizacja restauracji z zapleczem wewnątrz gmachu uniemożliwia jej niezależne funkcjonowanie w tym konieczne dostawy (niezgodne z odpowiedzią na pytanie nr 21).

Odpowiedź: Argument bezpodstawny, zwłaszcza w kontekście zarzutu nierównego traktowania uczestników. Restauracja w pracy nagrodzonej jest najkorzystniej zlokalizowana, tak, aby mogła funkcjonować niezależnie – w bezpośrednim sąsiedztwie fasady szklanej od strony parku. Świadczy o tym uwzględnienie przez projektantów w elewacji południowej wejścia, które tworzy bezpośrednie połączenie Parku i strefy restauracji. Ponadto istnieje możliwość czasowego wydzielania części holu głównego bezpośrednio w sąsiedztwie restauracji. Dostawy do restauracji odbywać się będą z poziomu parkingu podziemnego przy pomocy windy. W zależności od ustaleń z Zamawiającym, istnieje możliwość wydzielenia dodatkowej windy towarowej.

W pracy Odwołującego oraz pracy nagrodzonej II nagrodą zastosowano mniej korzystne rozwiązania.

16. Wejścia dla publiczności, poziom głównego foyer zlokalizowane na tym samym poziomie +1 co estrady (...)

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny, ogólny i nieprecyzyjny. Odwołujący nie wymienia żadnych konkretnych konfliktów. Strefy publiczności oraz rozładunku i transportu instrumentów są w projekcie jasno rozdzielone, a zlokalizowanie rampy rozładowniczej na tym samym poziomie co estrady wszystkich sal koncertowych jest rozwiązaniem rekomendowanym przez Zamawiającego.

17. Błędna koncentracja i krzyżowanie się funkcji dla muzyków, dostępności do wszystkich estrad (...)

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny, ogólny i nieprecyzyjny, stanowi prywatną opinię Odwołującego, nie popartą zapisami Regulaminu. Przytoczony pkt 4.1.5 załącznika M19 jedynie „nie dopuszcza rozwiązań wariantowych”. Wytyczne konkursowe nie wymagają

dwóch niezależnych stref wyładowniczych oraz byłoby to nieekonomiczne. Praca przewiduje prostą, czytelną drogę instrumentów z jednego doku wyładowniczego – na tym samym poziomie i bez zmiany kierunków – do wszystkich sal koncertowych. Droga dostawy i transportu odbywa się w sposób jasny i klarowny. Ponadto jeżeli na dalszym etapie projektu życzeniem Zamawiającego będzie rozładunek pomiędzy salami, miejsce rampy rozładowniczej może być, w prosty i nieingerujący znacząco w plany budynku sposób, przeniesiony.

Droga dostawy zaprojektowana przez Odwołującego jest długa i kręta, w przeciwieństwie do liniowej i klarownej propozycji Przystępującego. Natomiast w projekcie II nagrody jest całkowity brak ramp wyładowniczych w strefie dostaw i niedopuszczalne rozładowywanie dostaw bezpośrednio na ulicę przy zablokowaniu drogi dojazdowej dla autokarów i do parkingu podziemnego.

18. Błędnie rozwiązane wjazdy do parkingu na poziomie +1 (...)

Odpowiedź: Zarzut nieprawdziwy. Spadek rampy powoduje, że bezkolizyjnie wypada pod korytarzem łączącym zaplecze sal koncertowych. Bez problemu możliwe byłoby również ukształtowanie rampy w inny sposób (po łuku, wzdłuż elewacji, po skosie, itp.)

19. Brak poprawnych rozwiązań dla ewakuacji publiczności w budynku, szczególnie w strefie publiczności.

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny, opisano już powyżej.

W kontekście zarzutu nierównego traktowania – w pracy nagrodzonej II nagrodą brak zamkniętych ewakuacyjnych klatek schodowych oraz brak poprawnej ewakuacji sal koncertowych, brak dróg ewakuacyjnych z restauracji .

20. Brak wind towarowych umożliwiającej transport dużych instrumentów do każdej części budynku z funkcjami muzycznymi.

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny, bez powołania się na jakiegokolwiek kryteria czy wymagania Regulaminu. Wszystkie trzony komunikacyjne zaprojektowano z szybem jak dla średniej wielkości windy towarowej. Koncepcja umożliwia dostosowanie wymiaru poszczególnych wind (pomniejszenia do wind pasażerskich lub powiększenia dla ewentualnego transportu fortepianów na wyższe piętra) lub też rezygnacji z części z nich w zależności od kosztorysu i szczegółowych wymagań Zamawiającego.

21. Brak czytelnego podziału przestrzeni w budynku użytkowanym przez dwa podmioty: Filharmonię Krakowską i Simfonię Cracovię wraz z Capellą Cracoviensis. Wspólna strefa dostaw powoduje krzyżowanie się funkcji, uciążliwą logistykę w trakcie obsługi koncertów i wyklucza niezależne zarządzanie obiektem (niezgodnie z „Wytycznymi akustycznymi” pkt 4.1.5.).

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny, stanowi prywatną opinię Odwołującego, nie popartą żadnymi konkretnymi zapisami Regulaminu. Zamawiający nie wymagał 2 oddzielnych stref dostaw. Przytoczony pkt 4.1.5 załącznika M19 brzmi jedynie „nie dopuszcza się rozwiązań

wariantowych”. Praca przewiduje prostą, czytelną drogę instrumentów ze wspólnego doku wyładowniczego – bez zmiany poziomów i bez zmiany kierunków – do wszystkich sal koncertowych. Wytyczne konkursowe nie wymagają 2 niezależnych stref wyładowniczych (pkt 7.1 załącznika M17). Projekt w czytelny sposób dzieli również obiekt na poszczególne części funkcjonalne, zlokalizowane w 5 odrębnych bryłach. Strefa Simfonietty Cracovii i Capelli Cracoviensis wraz z Salą Miejską zlokalizowana jest w 2 bryłach od strony wschodniej. jeżeli życzeniem Zamawiającego będzie rampa pomiędzy salami, miejsce rampy rozładowniczej może być, w prosty i nieingerujący znacząco w plany budynku sposób, przeniesione.

22. Brak czytelnej segregacji ruchu i oddzielenia stref publiczności i muzyków, dotyczy studia nagrań, restauracji i pomieszczenia edukacji.

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny, stanowi prywatną opinię Odwołującego, nie popartą żadnymi konkretnymi zapisami Regulaminu. Restauracja dostępna jest bezpośrednio z holu głównego oraz przez przeszklenie od strony parku. Sala edukacyjna dostępna jest windą i schodami z foyer i parkingu oraz kładką ze strefy zaplecza. Studio nagrań dostępne jest windą i schodami z foyer i parkingu oraz posiada bezpośrednie połączenie kładką pieszą ze strefą zaplecza. Dostęp do zaplecza będzie regulowany poprzez kontrolę dostępu (kod/klucz elektroniczny). Szczegółowy układ trzonu (wyjścia z windy, drzwi na klatkę schodową) może być dostosowany na dalszym etapie opracowania w porozumieniu z Zamawiającym. Dostęp windy na wyższe piętra może być z łatwością regulowany poprzez kod dostępu/klucz elektroniczny. Restauracja posiada czytelny podział na salę konsumpcyjną i strefę zaplecza i jest zlokalizowana bezpośrednio przy trzonie komunikacyjnym zapewniającym połączenie z dostawami poprzez piwnicę. Przewidziano możliwość zastosowania dodatkowej windy dostaw/kuchennej – w uzgodnieniu z Zamawiającym na dalszym etapie opracowania. Strefa publiczności została oddzielona od strefy muzyków, co zostało zobrazowane na schemacie funkcjonalnym.

23. Poszczególne rzuty budynku w dużych fragmentach nie pokrywają się w zasadniczej strukturze. Taka sytuacja wymusi istotne zmiany lub nieracjonalny wzrost kosztów.

Odpowiedź: Zarzut jest bezpodstawny, ponieważ układ konstrukcyjny budynku jest spójny, powtarzalny dla wszystkich kondygnacji. pochyłości niektórych ścian, zastosowanie krzywizn, łuków i wyobleń jest istotą koncepcji nawiązującej do ceglanych sklepień krakowskich piwnic.

24. Brak oznaczeń wielu pomieszczeń (...)

Odpowiedź: Zarzut bezpodstawny i stanowi prywatną opinię Odwołującego. W przypadku pomieszczeń powtarzalnych o numerach 2.6-2.15, 2.18-2.66 stanowiących garderoby, zastosowano zbiorczy schemat numeracji. Pomieszczenia te dodatkowo umieszczone są w szeregu, co pozwala w łatwy sposób oszacować ich liczbę. wszystkie powierzchnie zostały ujęte w zestawieniu powierzchni budynku. Powierzchnie komunikacji poszczególnych stref

i sal koncertowych zostały podane poprzez zsumowanie powierzchni składowych na wszystkich kondygnacjach.

25. Niezapewnienie dodatkowych miejsc postojowych dla rowerów (niespełnienie zapisów MPZP 13.6.6. oraz załącznika M17 poz. 7.28-7.29).

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny. Zapis MPZP § 13.6, 4) „określa się dla nowo budowanych obiektów minimalną liczbę stanowisk postojowych rowerów, wliczając miejsca wewnątrz obiektów, odniesioną odpowiednio do funkcji obiektów lub do funkcji ich części – według poniższych wskaźników: (...) f) budynki kultury: teatry, kina, sale koncertowe – 5 miejsc na 100 widzów (miejsc siedzących)”. Obiekt wymaga 120 stanowisk dla rowerów wymaganych (1400+700+300 = 2400 widzów). W projekcie przewidziano 140 stanowisk postojowych dla rowerów, zlokalizowanych w obrębie placu przed budynkiem. Miejsca postojowe przewidziano w 2 rzędach (2x2x35), przy zastosowaniu jednego z wielu dostępnych na rynku systemów stojaków piętrowych.

W odpowiedzi na zarzut nierównego traktowania wskazał na znaczące uchybienia prac Odwołującego oraz pracy nagrodzonej II nagrodą.

Z punktu 1.4.1 regulaminu konkursu wynika, że budynek powinien być zlokalizowany tylko na działkach nr 173/15 i 173/16. Praca Odwołującego niezgodna jest z przepisami w zakresie odległości od granicy z sąsiednią działką budowlaną: 4 m w przypadku budynku zwróconego ścianą z oknami lub drzwiami w stronę tej granicy lub 3 m w przypadku budynku zwróconego ścianą bez okien i drzwi w stronę tej granicy. Brak też wymaganego w MPZP dojścia pieszego szer. min. 6 m między ul. Skrzatów a Parkiem Miejskim – § 17.5b: nakaz lokalizacji ogólnodostępnego dojścia pieszego w strefie lokalizacji dojścia pieszego, łączącego teren zieleni urządzonej z terenem drogi publicznej klasy lokalnej o minimalnej szerokości dojścia pieszego 6 m.

W pracy laureatów II nagrody rzut budynku (foyer) wykracza poza obręb działek przeznaczonych pod inwestycje i zlokalizowany jest częściowo na terenie ZPf.1, na terenie przeznaczonym pod zieleni co jest niezgodne pkt. 2.1.2 i 2.3.1 MPZP. Również garaż podziemny połową swojej powierzchni wykracza poza obręb działek przeznaczonych pod inwestycję i znajduje się na sąsiedniej działce Akademii Muzycznej, co jest niezgodne z MPZP, pkt. 2.1.2 i 2.3.1 Regulaminu oraz pkt. 3 załącznika nr 8 do Regulaminu („Przedmiotem konkursu jest wykonanie koncepcji budynku (...) Centrum Muzyki na terenie wyznaczonym dla inwestycji obejmującym działki gruntowe o nr ewid. 173/15 i 1273/16 (...) oraz Parku Miejskiego w Krakowie na terenie wyznaczonym dla inwestycji tj. obejmującym działki gruntowe o nr ewid. 173/18, 173/19, 173/20”).

26. Niedopuszczalna zabudowa CM z foyer na terenie zabytkowego fortu Luneta Grzegórzecka (niezgodnie z Regulaminem i odpowiedzią nr 29).

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny. Zgodnie z wytycznymi konkursu: wymagane jest dalsze rozpoznanie poprzez wykonanie badań archeologicznych i stosownie do uzyskanych efektów – wykonanie dokumentacji archeologicznej. W przypadku stwierdzenia pozostałości po partiach murowych projekt architektoniczny Centrum Muzyki winien uwzględniać konieczność nawiązania do zarysu zapola fortu w nawierzchni lub na powierzchni budynku lub terenu, przy czym wskazane jest zachowanie podziemnych relikwów fortu oraz ich uczytelnienie. Dopuszczalne jest również wykorzystanie relikwów do pełnienia nowych funkcji. Wytyczne konserwatorskie wprost zwracają uwagę, iż Plan Miejskowy nie wprowadza zakazu zabudowy w strefie ochrony konserwatorskiej (załącznik M13 – wytyczne konserwatorskie oraz załącznik M8 – opis lokalizacji powołujący się na powyższe wytyczne). Odpowiedź nr 29 jest niejednoznaczna (użycie wyrazu „powinno”) i powołuje się na wytyczne konserwatorskie, które są dokumentem nadrzędnym i obowiązującym i stanowią integralny załącznik do regulaminu konkursu. Projekt budowlany Centrum Muzyki wymagał będzie pozwolenia konserwatorskiego, a zatem projekt koncepcyjny musi być zgodny ze stanowiskiem konserwatora. Ponadto, jak zaznaczono w wytycznych konkursowych, lokalizacja fortu jest pogładowa i będzie ustalana na podstawie badań archeologicznych na etapie późniejszym. Praca konkursowa o numerze 001 (podobnie jak praca, która uzyskała II nagrodę) uwzględnia w swoim projekcie nawiązanie do zarysu fortu w nawierzchni budynku.

27. Praca konkursowa nr 001 zawiera brak opisu szeregu pomieszczeń, brak szeregu rozwiązań funkcjonalnych, co czyni ją niezgodną z obowiązującym Regulaminem, załącznik M17 poz. 3.28-3.31, 4.19-4.23, 5.14, 6.14, 7.19.-7.24, 7.27-7.29. oraz wytycznymi akustycznymi pkt. 3.1.5 – brak pomieszczenia na turbinę dla organów.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny. Załącznik M17 mówi wprost: „jeżeli w projekcie występować będą inne ilości niektórych pomieszczeń np. pomieszczeń socjalnych, sanitariatów, technicznych, porządkowych sal konferencyjnych i innych – tabelę można modyfikować dodając lub usuwając wiersze”. Przytoczone przez Odwołującego pomieszczenia to właśnie te pomieszczenia. Ich ilość i umiejscowienie wynika z układu funkcji, a nie wprost z tabeli M17. Sanitariaty oznaczone na rzutach symbolami WC (kółko i trójkąt).

Pomieszczenie turbiny organów nie zostało zawarte w programie użytkowym Zamawiającego (zał. M17) na liście pomieszczeń do oznaczenia na rzutach. Miejsce na turbinę organów przewidziano bezpośrednio za instrumentem nad balkonem chóru. „Wytyczne akustyczne” przeznaczone są nie jedynie do fazy konkursowej, ale też w dużej mierze do fazy projektowej po zakończeniu konkursu (określają wymagania dla „nowoprojektowanego Centrum Muzyki w Krakowie”). Na obecnym etapie Zamawiający nie przedstawił wymaganych wymiarów pomieszczenia, jego zaprojektowanie będzie możliwe po określeniu typu organów. Potrzebę uszczegółowienia tego zagadnienia wskazano w zaleceniach pokonkursowych.

28. Brak wymaganych w MPZP min. 10% terenu biologicznie czynnego.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny. Powierzchnia biologicznie czynna, zgodnie z załączonym do pracy bilansem terenu – załącznik M18 to 3158 m², co stanowi 10,78 % powierzchni strefy U2 w obrębie działek ewid. 173/15 i 173/16. W regulaminie konkursu nie ma określonego sposobu prezentacji i skali szczegółowości przyjętych rozwiązań dla projektu zagospodarowania terenu. Nawierzchnie przyległe do budynku w strefie U2, oznaczone na planszy konkursowej kolorem brązowym, zostały zaprojektowane w systemie FLEX Brick, który zapewnia 50% powierzchni biologicznie czynnej. Ponadto projekt krajobrazu, w celu nawiązania do elewacji budynku, zakładał liczne trawy, które pozostają żółte i brązowe przez cały rok (turzyca włosowa i turzyca ptasie łapki).

29. W budynku znajduje się 9 wind – rozwiązanie kompletnie nieracjonalne z punktu widzenia budżetu inwestycji.

Odpowiedź: Argument bezzasadny. Praca konkursowa Odwołującego zawiera 10 wind, a praca laureatów II miejsca 11 wind. Praca 001 zakłada trzony komunikacyjno-windowe równomiernie rozlokowane w kluczowych miejscach budynku w sposób zapewniający dogodną komunikację. Dokładne wymiary wind oraz ich liczba będzie przedmiotem uzgodnień z Zamawiającym na późniejszym etapie projektu.

30. Naruszenie zasady równego traktowania uczestników konkursu i zachowania uczciwej konkurencji. Opina do pracy konkursowej Odwołującego.

Odpowiedź: Również praca Odwołującego i laureata II nagrody zawiera znaczące uchybienia.

31. Wysokość sal koncertowych została określona w regulaminie konkursu. Wysokość sali Filharmonicznej powinna wynosić >14-16 m do płaszczyzny sufitu. Uwzględniając niezbędną przestrzeń techniczną nad salami, a także obudowę akustyczną oraz konstrukcję dachu dla dużych rozpiętości sal koncertowych, nie będzie możliwe zachowanie przyjętej w pracy konkursowej wysokości budynku, tym samym zmieni się proporcja całej bryły, kubatura budynku, wielkości fasad w tym szklanej, południowej elewacji itd. Wszystkie te zabiegi, trudne do przewidzenia na tym etapie wymusza nowe rozwiązania oraz nieprzewidywalny wzrost kosztów, co zasadniczo zmieni lub wręcz wyeliminuje podnoszony w uzasadnieniu do wyboru pracy walor obniżonej wysokości obiektu.

Odpowiedź: Zarzut bezzasadny. Nagrodzona praca konkursowa zachowuje wszystkie wymagane wytycznymi konkursowymi parametry sal koncertowych. Sufit w Sali Filharmonii jest transparenty akustycznie, a kubatura sal może zawierać się w wysokości konstrukcji (np. przez zastosowanie kratownic). Oznacza to faktyczną wysokość sali 17,8 m. Dodatkowo, po odjęciu wysokości kratownic i przestrzeni technicznej znajdującej się między nimi, zostaje 16 m wysokości, co wciąż spełnia wymagania regulaminu. Zgodnie z punktem 3.1.1 Regulaminu – Kubatura i czas pogłosu: „całkowite wymiary Sali powinny zostać dobrane

przez projektantów, jednak należy spodziewać się, że będą wynosić w granicach: długość 40-50 m (włączając balkon dla chóru zlokalizowany za sceną) oraz wysokość do płaszczyzny sufitu 16-18 m. Równocześnie możliwe jest zaprojektowanie częściowo sprzężonych kubatur w Sali, co oznacza, że wewnętrzna kubatura Sali (obejmująca scenę, muzyków i widownię) jest otoczona ekranami akustycznymi – za tymi ekranami znajduje się zewnętrzna kubatura, która jest częścią całkowitej kubatury Sali, lecz jest ona tylko częściowo widoczna dla słuchaczy.” Ponadto wysokość i szerokość sali może być w łatwy sposób modyfikowana zgodnie z dalszymi wytycznymi Zamawiającego. Poziom dachu mieści się z dużym zapasem w parametrach określonych w MPZP (25 m) i może zostać podniesiony o nawet o 6 m. W razie potrzeby kubatura Filharmonicznej Sali Koncertowej może być w prosty sposób powiększona, bez ingerencji w szklaną elewację, poprzez uwypuklenie płaszczyzny dachu. Taki zabieg nie zmienia architektury, gdyż z poziomu człowieka lekkie uwypuklenie (2 m – 6 m) nie będzie widoczne.

IV Stanowisko przystępującego WXCA Sp. z o.o.

Przystępujący wniósł o uwzględnienie odwołania oraz obciążenie Zamawiającego kosztami postępowania, a tym samym o nakazanie Zamawiającemu: unieważnienia czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej i przyznania I nagrody oraz uznania, że praca konkursowa nr 001 złożona przez uczestnika konkursu SBS Engineering Group oraz 3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A. jest niezgodna z wymaganiami konkursu i nie spełnia podstawowych warunków i wytycznych.

Interes Przystępującego w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść Odwołującego przejawia się w oczekiwaniu na przeprowadzenie konkursu w sposób prawidłowy, zgodny z przepisami ustawy Prawo zamówień publicznych, co mogłoby skutkować uznaniem pracy konkursowej Przystępującego za najlepszą. Brak uwzględnienia odwołania mógłby z kolei doprowadzić do wyboru pracy, która jest niezgodna z wymaganiami konkursu i nie spełnia podstawowych warunków i wytycznych regulaminu konkursu, godząc tym samym w interes Przystępującego. Wybór pracy niezgodnej z regulaminem konkursu powoduje, że Przystępujący zostanie pozbawiony możliwości uzyskania zamówienia w trybie z wolnej ręki, w sytuacji, gdy jest on zainteresowany udzieleniem mu zamówienia. Może to więc prowadzić do powstania szkody po stronie Przystępującego.

W opinii Przystępującego zarzuty podnoszone przez Odwołującego są zasadne, a odwołanie powinno zostać w całości uwzględnione.

Praca Przystępującego – zgodna z wymaganiami konkursu – nie zawiera błędów pracy, która zajęła w Konkursie I miejsce.

W pracy nagrodzonej I nagrodą istnieją błędy koncepcji dotyczące sal koncertowych. Zaproponowane sale nie zawierają pomostów technicznych nad salami oraz konstrukcji stropu, a ich wysokość jest o 1/3 zaniżona. Są to elementy koncepcji, które nie mogą zostać poprawione lub uzupełnione na dalszych etapach pracy projektowej, co w sposób oczywisty powinno dyskwalifikować pracę zwycięską. W szczególności wysokość sal koncertowych jest elementem na tyle istotnym dla tego typu budowli, że nie sposób przystać na propozycję zwycięzcy konkursu. Ponadto zaproponowane parametry wnętrza sal koncertowych powodują brak możliwości zapewnienia optymalnej w nich akustyki, co w budynkach tego rodzaju wydaje się być kluczowe. Sale koncertowe posadowione na garażu podziemnym charakteryzują się brakiem możliwości oddylatowania (oddzielenia akustycznego) ich konstrukcji od reszty budynku oraz brakiem możliwości realizacji fosy orkiestrowej (załącznik M19 pkt. 4.1.2). Brak również komór rozprężnych pod salami oraz możliwości połączenia sal z pomieszczeniami technicznymi na poziomie -1.

W uzupełnieniu argumentacji Odwołującego: Niezgodnie z Regulaminem posadowiono budynek na obrysie fortu Luneta Grzegórzecka (odpowiedź na pytanie nr 29). Również salonik VIP zrealizowano niezgodnie z załącznikiem M17, jest on oddalony od Sali Filharmonicznej oraz Sali Miejskiej i brak jest bezpośredniego dostępu do niego z widowni; jest on również w dalekiej odległości od kulis, a planowana powierzchnia saloniku została przekroczona ponad dwukrotnie. Brak też bufetu przeznaczonego dla orkiestr i zespołów gościnnych (załącznik M17, odpowiedź na pytanie nr 17 z 18 października 2018 r.). Brak doświetlenia zaplecza kuchennego oraz rozwiązanych zespołów sanitarnych – toalety zaznaczone zostały schematycznie w sposób niespotykany w opracowaniach konkursowych, bez możliwości weryfikacji, czy spełniają wymagania zawarte w Warunkach Technicznych. Nie został rozwiązany problem ewakuacji z budynku. Wyjścia ze wszystkich klatek schodowych prowadzą przez ten sam hol. Brak dwóch kierunków ewakuacji z przestrzeni edukacyjnej.

Brak jest również wymaganych w MPZP min. 10% terenu biologicznie czynnego, a miejsce, w którym obecnie rośnie drzewo ujęte w MPZP jako wartościowe i przeznaczone do zachowania, znajduje się w obrysie budynku.

W aspekcie formy – należy wskazać m.in. niewłaściwą skalę rzutu kondygnacji -1. Rzut ten został przedstawiony w skali 1:500 zamiast skali 1:250 (tak w pkt. 4.2.3.3. Regulaminu w zw. z odpowiedzią na pytanie nr 8 z 10 października 2018 r.). Brak jest wymaganej liczby przekrojów przez teren. Regulamin w punkcie 4.2.3.13. mówi wprost o przekrojach przez teren w liczbie mnogiej, co sugeruje min. dwa przekroje. W pracy nagrodzonej I nagrodą jest tylko jeden przekrój. Ponadto brak jest opisów powierzchni i nazw pomieszczeń umieszczonych bezpośrednio na rzutach, czego wymaga pkt. 4.2.3.3. Regulaminu.

W zakresie pozostałych kwestii projektowych błędem, jaki można zarzucić pracy nagrodzonej I nagrodą, jest m.in. brak koordynacji rzutu parteru i poziomu -1 budynku. Na parterze nie ma zaznaczonych wyjazdów z garażu podziemnego, natomiast właściwe połączenie funkcji poziomów -1 i 0 spowoduje powiększenie budynku i przecięcie rampami strefy dostaw instrumentów do sal koncertowych. W proponowanej wersji budynku znajduje się aż 9 wind, co jest rozwiązaniem powodującym znaczne zwiększenie kosztów realizacji inwestycji.

Zakwestionować należy również uzasadnienie jury, w którym z jednej strony uznano jako korzystną zredukowaną do 18 m wysokość budynku i jednocześnie stwierdzono, iż ze względów akustycznych i konstrukcyjnych wymaga ona podniesienia.

Praca Przystępującego nie zawiera wskazanych wyżej błędów i uchybień. Biorąc pod uwagę powyższe, zarzuty jury do pracy Przystępującego dotyczące rzekomej niezgodności z Regulaminem sal typu „Arena” mają się nijak do zarzutów, jakie należy postawić pracy nagrodzonej I nagrodą. Co więcej zwycięzca konkursu również zaproponował w swojej pracy sale typu „Arena”.

V Stanowisko Przystępującego Q-Arch Sp. z o.o.

Przystępujący poparł stanowisko Odwołującego.

Stwierdził, że praca konkursowa, której przyznano I nagrodę, zawiera ewidentne niezgodności z regulaminem konkursu w zakresie rozwiązań urbanistycznych. W szczególności nie spełnia warunku zgodności projektu z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Grzegórzki – Rejon ulicy Skrzatów” regulamin konkursu pkt 1.3. przywołujący uchwałę nr LXX1XZ1939/17 Rady Miasta Krakowa z 5 lipca 2017 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Grzegórzki – Rejon ulicy Skrzatów” (MPZP) w odniesieniu do bilansu powierzchni biologicznie czynnej.

W obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania terenu „Grzegórzki – Rejon ulicy Skrzatów” w części graficznej rysunku plan pojawia się oznaczenie „drzewa wskazane do zachowania”. Jedno z drzew koliduje z lokalizacją budynku przedstawioną w pracy konkursowej nr 001. Kolidująca ta nie została uwzględniona w projekcie.

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Grzegórzki – Rejon ulicy Skrzatów”. Uwzględnienie w projekcie istniejącego, wskazanego do zachowania drzewa, wpłynie znacząco na zmianę architektury oraz rozwiązania funkcjonalne budynku i parkingu podziemnego.

Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Grzegórzki – Rejon ulicy Skrzatów” wyznaczył w rysunku planu strefę ochrony konserwatorskiej obejmującą zarys

fortu. Ponieważ ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego niejednoznacznie odnosiły się do zakresu ochrony konserwatorskiej reliktyw fortu, Zamawiający określił w załączniku M11, że w przypadku stwierdzenia pozostałości po partiach murowych projekt architektoniczny Centrum Muzyki winien uwzględniać konieczność nawiązania do zarysu zapola fortu w nawierzchni lub na powierzchni budynku lub terenu, przy czym wskazane jest zachowanie podziemnych reliktyw fortu oraz ich uczytelnienie; dopuszczalne jest również wykorzystanie reliktyw do pełnienia nowych funkcji. W związku z wątpliwościami uczestników konkursu dotyczącymi zakresu ochrony fortu w odpowiedzi na pytanie nr 29 z 18 października 2018 r. Zamawiający jednoznacznie doprecyzował, że zgodnie z ww. zapisami obrys pozostałości fortu zaznaczony w MPZP jak również ten, który został wskazany z badań georadarowych, jest obowiązujący i na tym terenie nie powinno się lokalizować budynku zgodnie z wytycznymi konserwatora. Biorąc powyższe pod uwagę, budynek powinien być zlokalizowany poza tym zarysem, a w przypadku, jeżeli w trakcie wykonania badań archeologicznych na terenie wskazanym jw. natrafi się na pozostałości zabudowań po dawnym forcie, tj. partii murowych, będzie należało je uczytelnić, a także do nich nawiązać zgodnie z wytycznymi konserwatora.

Zapis ten nie pozostawia wątpliwości co do konieczności pozostawienia terenu w granicach strefy konserwatorskiej jako terenu wolnego od zabudowy. Ograniczenie to w sposób zasadniczy determinuje kształt bryły budynku i możliwe rozwiązania funkcjonalne. Lekceważąc powyższe ograniczenia autorzy nagrodzonej pracy konkursowej uzyskali dodatkowe możliwości, których pozbawieni byli wszyscy uczestnicy konkursu uwzględniający wymagania wskazane przez samego Zamawiającego w odpowiedziach na pytania. Uwzględnienie w nagrodzonym projekcie konkursowym wskazanej jako obowiązującej i wolnej od zabudowy granicy strefy ochrony konserwatorskiej nie jest możliwe, gdyż spowoduje istotną zmianę bryły budynku w części nadziemnej i podziemnej. Tak istotna zmiana kształtu budynku uniemożliwia realizację koncepcji funkcjonalnej budynku, zarówno w zakresie bryły głównej jak i parkingu podziemnego.

Nagrodzona praca konkursowa nr 001 nie uwzględnia wymagań Zamawiającego dotyczących ochrony konserwatorskiej zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego oraz wskazaniem Zamawiającego zawartymi w odpowiedziach.

Praca nr 001 nie uwzględnia powiązania parkingu podziemnego z drogą dojazdową. W planie zagospodarowania terenu brak jest lokalizacji zjazdów. Próba wrysowania na planie zagospodarowania terenu zjazdów, oznaczonych na rzucie garażu, wskazuje na brak możliwości technicznych realizacji zjazdu (zbyt duże spadki, brak przestrzeni na zjazd w obrysie parteru budynku). Ponadto garaż nie uwzględnia ochrony akustycznej sal budynku oraz wolnej od zabudowy strefy ochrony konserwatorskiej.

Zasadnicza koncepcja funkcjonalna budynku pracy nr 001 nie uwzględnia wymagań Zamawiającego w zakresie funkcjonalnego podziału Strefy Filharmonii i Strefy Miejskiej Sali Koncertowej umożliwiające niezależne funkcjonowanie obu części w ramach jednej bryły. Zasadnicze mankamenty dotyczą lokalizacji strefy rozładunku i możliwości bezkolizyjnego transportu wewnątrz budynku, a także obsługi widzów w strefie szatniowej.

Praca konkursowa oznaczona nr 001 nie uwzględnia rekomendowanego przez Zamawiającego podziału strefy w proporcji 67% do 33%, zgodnie z pkt. 1.7.2 regulaminu konkursu.

Udział procentowy w kosztach realizacji projektu wynosi 67% po stronie Województwa Małopolskiego, do którego należy Instytucja Kultury – Filharmonia Krakowska i 33% po stronie Gminy Miejskiej Kraków, do której należą Orkiestra Królewskiego Stołecznego Miasta Krakowa – Sinfonietta Cracovia oraz miejska instytucja kultury Capella Cracoviensis. Planowana przez uczestnika konkursu projektowana powierzchnia użytkowa, w ramach wskazanych w tabeli zestawienia powierzchni stref 1-7 (zał. nr M 17) musi uwzględniać powyższy podział kosztów pomiędzy przyszłymi użytkownikami obiektu.

Wszystkie wskazane w piśmie zarzuty i zastrzeżenia mają swoją wagę jedynie przy założeniu, że Zamawiający oczekiwał od uczestników ścisłego spełnienia określonych w Regulaminie założeń oraz wytycznych.

Określając tryb oceny prac konkursowych (pkt 5.1.1 Regulaminu) Zamawiający określił, że oceny prac dokonuje sąd konkursowy, na posiedzeniach zamkniętych, oceniając zgodność prac, co do zasady z wymogami formalnymi i merytorycznymi określonymi w niniejszym regulaminie oraz dokonując oceny na podstawie kryteriów określonych w pkt. 5.2 niniejszego rozdziału. A zatem zgodność prac z wymogami, zarówno formalnymi i merytorycznymi, określonymi w Regulaminie postawiona jest co najmniej na równi z oceną dokonaną na podstawie kryteriów określonych w pkt. 5.1.2 Regulaminu. Należy więc przyjąć, że niespełnienie warunku zgodności z wymogami formalnymi i merytorycznymi Regulaminu jest czynnikiem wykluczającym możliwość oceny pracy na podstawie kryteriów Regulaminu. Gdyby tak nie było (gdyby możliwe byłyby odstępstwa od Regulaminu) sąd konkursowy w imieniu Zamawiającego musiałby określić dopuszczalne granice niezgodności z Regulaminem. Dopuszczalny zakres odstępstw powinien być wtedy określony w Regulaminie, tak jak np. dopuszczalne odstępstwa od przyjętych powierzchni (5%).

Zgodnie z rozdziałem 5 pkt 5.1. Regulaminu sąd konkursowy rozstrzyga konkurs dokonując wyboru najlepszej pracy konkursowej.

Nie wskazano w Regulaminie, czego mogą dotyczyć zalecenia pokonkursowe, tj. jakiego zakresu zmian i ingerencji w projekt mogą one dotyczyć. Można się jedynie domyślać np. poprzez analogię z Prawem budowlanym, w którym określony został zakres istotnego lub nieistotnego odstępstwa od projektu budowlanego. Odstępstwa takie wg Prawa

budowlanego nie mogą dotyczyć: zmian w planie zagospodarowania terenu, zmian gabarytów budynku, takich jak kubatura, wysokość, długość, szerokość. Zatem można by uznać, że zalecane przez sąd konkursowy zmiany nie mogą dotyczyć takich parametrów. Dodatkowo można przyjąć, że zmiany takie nie powinny obejmować rozwiązań, które w sposób istotny dotyczą określonych przez Zamawiającego pierwszorzędnych kryteriów oceny takich jak rozwiązania funkcjonalno-użytkowe i rozwiązania akustyczne. W szczególności w zakresie akustyki w punkcie 5.2.5 Zamawiający precyzyjnie określił pięć elementów, które szczegółowo powinny być ocenione w pracach konkursowych: geometria pomieszczeń (kształt, kubatura, wymiary, sposób rozproszenia dźwięku, rodzaj materiałów wykończeniowych); czas pogłosu i możliwości jego zmiany; dla Sal Koncertowych – metoda i jej skuteczność dla zapewnienia wczesnych odbić i wczesnych bocznych odbić dźwięku w kierunku widowni; dla Sal Koncertowych – scena i jej otoczenie, w tym warunki dla muzyków i dostosowalność sceny do przewidzianych funkcji; dla Sal Koncertowych – kształt widowni, w tym układ i rozmieszczenie miejsc w sali oraz maksymalna odległość do sceny. Elementy te winny więc zostać szczegółowo oceniane w każdej z prac z osobna i poddane porównaniu.

Dokonane obliczenia powierzchni biologicznie czynnej na podstawie planu zagospodarowania terenu pracy konkursowej nr 001 wykazują niedobór powierzchni biologicznie czynnej. Zgodnie z przedstawionym zagospodarowaniem terenu w pracy konkursowej nr 001 zaprojektowano 1.244,23 m² powierzchni biologicznie czynnej, co stanowi 4,8% terenu inwestycji położonego w obszarze U.2, podczas gdy zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego „Grzegórzki – Rejon ulicy Skrzatów” minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego określono na 10%.

VI Stanowisko przystępującego Brigitte Metra

Przystępujący poparł stanowisko Odwołującego.

Przystępujący liczył się z porażką, ale na równych zasadach, natomiast sąd konkursowy nierówno potraktował uczestników konkursu.

Przystępujący nie przedstawił własnej szczegółowej argumentacji w kwestiach merytorycznych. Pismo w języku angielskim, ze względu na brak tłumaczenia, ze względów formalnych nie mogło być wzięte pod uwagę, jako że postępowanie odwoławcze prowadzone jest w języku polskim.

VII Ocena prac konkursowych i wytyczne sądu konkursowego

1. Opinia sądu konkursowego dotycząca pracy 001 (Przystępującego SBS), I nagroda – ocena końcowa.

Idea przestrzenna opiera się tu na choreografii ruchu ludzi przybywających zarówno od strony miasta, jak i wiślanych bulwarów, w sposób jednoznacznie wiążący rzekę, park i plac zaproponowany przy nowym rondzie. Przestrzeń publiczna placu wprowadza element miejskiej elegancji, tak charakterystyczny dla krakowskich miejskich enklaw. Dobry jest też pomysł przenikania tego placu z częścią parkową, choć park mógłby mieć tu więcej do powiedzenia, w ten sposób uwzględniając walory istniejącej zieleni.

Przestrzeń parku niesie w sobie tajemnicę dawnych reliktyw, w tym śladowo aktualnie obecnego fortu Twierdzy Kraków „Luneta Grzegórzecka”. Horyzontalna bryła nowego Centrum akcentuje obecność tego świadka historii zniżając się w kierunku Caponiery fortu delikatnym, ale znaczącym obniżeniem dachu. Materiał budowy fortu pojawia się jako podstawowe tworzywo muzycznych przestrzeni uformowanych od strony foyer płynnie, dzięki drobnym gabarytom ceramicznego budulca.

Wspólne foyer bardzo dobrze powiązane z przestrzenią wejściowego placu kieruje do największych sal i parku w sposób czytelny i pozwalający, dzięki transparentnej elewacji, na obecność tak w zieleni, jak i w zamkniętej kubaturze.

Pomimo koniecznych dalszych korekt niektórych parametrów sal, a w szczególności sal miejskich, zarówno pod kątem korekt akustycznych, jak i uszczegółowień funkcjonalnych, są one w ramach założonej idei możliwe. Praca jest jedną z czterech najwyżej ocenionych z grona nadesłanych przez konsultantów ds. akustyki. Sposób prezentacji tych sal, choć dobry w założeniach, jest we fragmentach zbyt szkicowy. Do pracy zostaną sformułowane szczegółowe wytyczne i zalecenia dotyczące funkcjonalności i szczegółowej estetyki, związane z potrzebami użytkownika.

Decyzja o umieszczeniu przestrzeni obsługujących sale wzdłuż elewacji północnej podkreśla rangę głównego wejścia najbliższego potokom ludzi przybywającym z miasta i umożliwi rozdzielanie ruchu publiczności i muzyków w sposób prosty i łatwo zapamiętywalny. Elewacja ta, w opinii Jury, wymaga dalszych działań w obrębie jej artykulacji, przy pozostawieniu przewidzianych już interesujących przebieg widokowych. Decyzja o obniżeniu wysokości obiektu (w stosunku do możliwych 25 m jest tu 18 m) zmniejsza też ewentualną uciążliwość budynku dla sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej, nie generując ruchu wzdłuż całej północnej elewacji, a koncentrując go przy planowanym rondzie. Ograniczona przez projektantów wysokość obiektu, choć lokalnie będzie musiała nieco wzrosnąć ze względu na korekty akustyczne i konstrukcyjne, w ramach idei płynnie podnosząc się i opadając sprzyja utrzymaniu widoku na rzekę dla mieszkańców górnych pięter budynków.

Prosta formalnie koncepcja i planowane materiały odnoszą się do krakowskiego *genius loci* w sposób przydający unikalności projektowi, wyrastającemu w swoich nastrojach i z niepowtarzalnych krakowskich piwnic i z pięknych gwiaździstych kościelnych sklepień.

Zakładając, że obiekt poświęcony kulturze i jej immanentnej części, jaką jest muzyka,

powinien pozwalać mieszkańcom i gościom na identyfikację z miejscem, miastem i jego tradycją, projekt stanowi propozycję klarowną i jednoznaczną.

Romantyzm miękkich i rzeźbiarsko opracowanych, ceramicznych ścian i sklepień daje możliwość odczuwania kameralności, a jednocześnie monumentalnej elegancji, daje sposobność poczucia łączności z przyrodą w przestrzeni i w połączeniu z miastem, będąc jednocześnie od niego, tam, gdzie trzeba, dyskretnie oddzielonym.

Koncepcja ma potencjał uzyskania niepowtarzalności krakowskiego centrum muzyki za pomocą prostych środków przy obietnicy bogactwa różnorodnych wrażeń. A o to przecież w architekturze chodzi najbardziej.

Ocena akustyczna pracy 001

Układ komunikacyjny: Poprawny układ komunikacyjny, zarówno z punktu widzenia widowni, jak i muzyków. Bardzo dobrze rozwiązana komunikacja i wejścia dla słuchaczy. Dobrze rozwiązana strefa dostaw. Dobre możliwości komunikacji i transportu instrumentów. Mała odległość i logiczna droga transportu instrumentów pomiędzy scenami głównych sal (choć można by było ją jeszcze skrócić). Mała odległość pomiędzy scenami sal w obrębie obu niezależnych użytkowników (FK i CC/SC) Wszystkie sceny na jednym poziomie, co jest istotnym plusem tej pracy. Obszerne i czytelne kulisy przy każdej z sal.

Akustyka wewnątrz: Kształt sal spełnia wymagania konkursu (sale pudełkowe, w dwóch przypadkach niewielki odwrócony trapez, co może nie mieć wpływu albo być łatwo zmodyfikowane na etapie projektu). Pomimo że szerokość obu głównych sal w poziomie sceny jest odpowiednio niska, niestety jest zdecydowanie zbyt duża w poziomie balkonów (ok. 30 m). Balkony boczne niepotrzebnie poszerzają salę, zamiast tworzyć niewielkie nadwieszenia. Również zdecydowanie zbyt niska jest wysokość obu sal (ok. 16 m do spodu stropodachu, bez żadnego dostępnego zapasu na instalacje i dźwigary). O ile zwężenie sal wydaje się możliwe, o tyle zwiększenie wysokości może znacząco zmienić proporcje elewacji budynku. Problematiczne jest również, czy będzie możliwość niewielkiego wydłużenia sal (jeśli będzie to potrzebne z punktu widzenia zachowania liczby miejsc). Miejska Sala koncertowa ma w pracy praktycznie identyczną wielkość (w rzucie) jak Sala Filharmoniczna, a powinna być widocznie mniejsza. W obu głównych salach brak niezależnego elementu nadsцениcznego, a próba obniżenia sufitu w jego miejsce nad sceną jest złym rozwiązaniem. Rozwiązanie zmiany wielkości sceny w Miejskiej Sali Koncertowej przez przesuwany „ekran” nie wydaje się przemyślane. Studio nagrań FK (Sala Multimedialna) ma przypuszczalnie zbyt niską wysokość (<6m – brak przekroju to pokazującego).

Akustyka budowlana: Poprawne rozwiązania, możliwość zastosowania układu „pudełko-w-pudełku” dla wszystkich istotnych pomieszczeń, choć dla dwóch głównych sal oraz studia nagrań konieczne będzie dalsze zwiększenie wysokości budynku.

Ocena Ogólna: 4/6. Dobra, z możliwością poprawy na etapie projektowym. Konieczne zmiany szerokości/wysokości sal głównych oraz lokalizacji balkonów bocznych.

2. Opinia sądu konkursowego dotycząca pracy 005 (Przystępującego Brigitte Metra) – ocena końcowa.

Najsilniejszą stroną pracy jest przyjęcie dobrych rozwiązań dotyczących typologii, kształtu i proporcji sal koncertowych, realizujących założenia konkursowe. Rozwiązania w zakresie ich akustyki zostały najwyżej ocenione przez zespół ekspertów. Pozytywnie skomentowano także kompozycje obiektu o skali odpowiadającej zastanemu kontekstowi przestrzennemu: cztery wyższe, oddzielne bryły o rzeźbiarskim charakterze, pozostawiają pomiędzy sobą wolne przestrzenie umożliwiające wglądy w stronę parku z budynków sąsiednich, znajdujących się po stronie północnej. W tych czterech bryłach umiejscowiono poszczególne sale koncertowe i sale prób, które obudowane zostały funkcjami uzupełniającymi i połączone od strony południowej niższym foyer, którego atrakcyjna przestrzeń przenika się z otaczającym go założeniem parkowym. Dach nad foyer został umiejętnie wykorzystany jako ogólnodostępny taras widokowy, przez co poszerzona została powierzchnia rekreacyjno-parkowa.

Za słabsze strony pracy uznano pewne braki w rozwiązaniach funkcjonalno-przestrzennych dotyczących stref technicznych i zaplecza scenicznego. Poziomy sceny umieszczone zostały na różnych wysokościach, co powoduje trudności z transportem instrumentów między salami. Brak czytelnego rozwiązania strefy dostaw, jako pomieszczenia wewnątrz budynku, wydzielonego funkcjonalnie od kulis sal koncertowych, nie zaproponowano w sposób czytelny lokalizacji garażu. Przesądżającą dla umieszczeniu pracy jako numer drugi w konkursie była ocena części jury odnośnie propozycji idei dla architektury obiektu jako manierycznej i odległej od krakowskiego ducha miejsca.

Ocena akustyczna pracy 005

Układ komunikacyjny: Bardzo nieprzemyślany układ komunikacyjny, głównie z punktu widzenia muzyków, transportu instrumentów, organizacji dostaw, jak i wzajemnej lokalizacji poszczególnych pomieszczeń. Praktycznie brak stref dostaw. Lokalizacja pomieszczeń nad sobą wymusza częste użycie transportu pionowego (windy), których jest jedynie po 1 szt w każdym bloku sal. Wszystkie sceny są praktycznie na różnych poziomach, co jest istotnym minusem tej pracy. Obszerne i czytelne kulisy przy każdej z sal.

Akustyka wewnątrz: Wzorcowo rozwiązane akustycznie obie sale główne (lepiej dopracowana sala filharmoniczna) i pozostałe pomieszczenia. Kształt obu sal spełnia wymagania konkursu (sale pudełkowe). Obie sale oferują najlepszą jakość akustyczną spośród wszystkich prac. Wymiary, wysokości i kształt sal bardzo dobry. Uwagi do liczby rzędów na pierwszym

bocznym balkonie Sali Filharmonicznej, która powinna być analogiczna jak na drugim balkonie (węższy pierwszy balkon). Ponadto rzut Sali Miejskiej w poziomie niższego balkonu nie do końca odpowiada przekrojowi. Dobrze rozwiązane studio nagrań FK (Sala Multimedialna), choć kształt samego studia (life room) i relacja do sali prób sekcyjnych chóru mogła by być poprawiona.

Akustyka budowlana: Poprawne rozwiązania, możliwość zastosowania układu „pudełko-w-pudełku” dla wszystkich istotnych pomieszczeń, choć lokalizacja pomieszczeń jedno nad drugim wymagać będzie bardziej skomplikowanych rozwiązań, niż typowo. Konieczność dodania podwójnych ścian przy Sali Multimedialnej.

Ocena Ogólna: 5/6 (ale tylko przy założeniu możliwości wprowadzenia zmian w układzie komunikacyjnym – przy pozostawieniu obecnego układu komunikacyjnego 3/6). Bardzo dobra (nie uwzględniając obecnego układu komunikacyjnego). Konieczne zupełne przeprojektowanie układu komunikacyjnego, ruchu instrumentów i dostaw, Rozważenie relokacji sali prób CC na ten sam poziom, co pozostałych sal. Ograniczenie komunikacji pionowej w ruchu instrumentów.

3. Opinia sądu konkursowego dotycząca pracy 002 (Odwołującego) – ocena końcowa.

W pracy nr 002 wyróżnić należy bardzo dobre – wzorcowe wręcz – rozwiązania funkcjonalne sal koncertowych i ich zaplecza. Najlepszy i najbardziej przemyślany spośród wszystkich prac układ komunikacyjny, zarówno z punktu widzenia muzyków, transportu instrumentów, organizacji dostaw, jak i wzajemnej lokalizacji pomieszczeń. Akustyka sal nie budzi większych zastrzeżeń, obie oferują potencjalnie bardzo dobrą jakość akustyczną. Zastosowano w nich „pływające” balkony z trwale sprzężoną kubaturą, przy zachowaniu zasady sal pudełkowych („shoe box”). Wnętrza sal są bardzo efektowne, choć niepokoi formalne podobieństwo ich wystroju do sali NOSPR.

Najwięcej wątpliwości budzi ogólna dyspozycja funkcjonalno-przestrzenna oraz przytłaczająca, introwertyczna w swoim wyrazie architektura. Obiekt nie oferuje powiązań z otaczającym go terenem parkowym, wręcz się przed nim zamyka. To wrażenie pogłębione jest decyzją o zlokalizowaniu głównego wejścia na wysoko wyniesionym ponad poziom terenu tarasie 1 piętra, na który prowadzą monumentalne schody. Forma masywnej kolumnady frontowej nie została powiązana kompozycyjnie z pociętą horyzontalnie (i nieregularnie) główną bryłą obiektu.

Negatywnie należy ocenić decyzję o budowie dwóch kondygnacji podziemnych, która skutkować będzie gwałtownym wzrostem kosztów budowy obiektu. W kontekście wskaźników techniczno-ekonomicznych razi też bardzo duża powierzchnia i kubatura obiektu, znacznie przekraczająca wymagania funkcjonalne.

Ocena akustyczna pracy 002

Układ komunikacyjny: Najlepszy i najbardziej przemyślany układ komunikacyjny spośród wszystkich prac, zarówno z punktu widzenia muzyków, transportu instrumentów, organizacji dostaw, jak i wzajemnej lokalizacji poszczególnych pomieszczeń. Wyjątkiem jest lokalizacja Sali Recitalowej w większej odległości od pozostałych sal i wydłużenie drogi instrumentów do tej sali (co może być problemem, jeśli ta sala będzie często wykorzystywana jako sala prób FK) – może to być poprawione częściowo przez obrócenie o 90 stopni tej sali. Lokalizacja magazynu instrumentów i wyposażenia Sali Koncertowej jest dosyć odległa (może to nie być problemem, gdyż w pobliżu scen sal są inne zbliżone pomieszczenia). Dobrze rozwiązana komunikacja i wejścia dla słuchaczy. Bardzo dobrze rozwiązana strefa dostaw. Bardzo dobre możliwości komunikacji i transportu instrumentów. Bardzo mała odległość i logiczna droga transportu instrumentów pomiędzy scenami głównych sal. Mała odległość pomiędzy scenami sal w części CC/SC. Wszystkie sceny na jednym poziomie, co jest istotnym plusem tej pracy. Obszerne i czytelne kulisy przy każdej z sal.

Akustyka wewnątrz: Kształt obu sal spełnia wymagania konkursu (sale pudełkowe). Obie sale oferują potencjalnie bardzo dobrą jakość akustyczną. W salach zastosowano „pływające” balkony z trwale sprzężoną kubaturą. Pomimo że szerokość obu głównych sal w poziomie sceny jest odpowiednio niska, jest ona zdecydowanie zbyt duża w poziomie balkonów (zwłaszcza dla Sali Filharmonicznej – ok. 36 m) – wymaga to zmian na etapie projektu. Równocześnie tylni balkon w Sali Filharmonicznej jest zbyt wysoko (albo wysokość nad nim musi być zwiększona). Wysokość obu sal poprawna z łatwą możliwością jej zwiększenia w razie potrzeby na etapie projektu. Wzorcowo rozwiązane studio nagrań FK (Sala Multimedialna), w tym układ pomieszczeń i wysokość. Ciekawy detal sposobu rozwiązania doświetlenia sal światłem naturalnym.

Akustyka budowlana: Poprawne rozwiązania, możliwość zastosowania układu „pudełko-w-pudełku” dla wszystkich istotnych pomieszczeń.

Ocena ogólna: 5/6. Bardzo dobra, z możliwością poprawy na etapie projektowym. Konieczne zmiany szerokości sal głównych oraz częściowe kształtu i lokalizacji balkonów bocznych w celu uzyskania mocnych bocznych odbić dźwięku.

4. Opinia sądu konkursowego dotycząca pracy 006 – ocena końcowa.

Jako największą zaletę pracy odnotować należy interesujące w skali rozróżnienie obiektu i dobre wpisanie go w otaczający teren parkowy. Dostępne dla wszystkich schody, pochylnie i zielone dachy powodują, że cały kompleks Centrum Muzyki oferuje mieszkańcom Krakowa atrakcyjną przestrzeń rekreacyjną o publicznym charakterze. Korzystne jest także rozbieżność kubatury obiektu na niższy w skali cokół i wyższe, wystające z niego skrzynie sal koncertowych. Ciekawe formy architektoniczne, szczególnie w obrębie stref wejściowych

i wewnątrz sal koncertowych. Dyskusyjne jest natomiast samo rozwiązanie parku, z mocno wydobytym zarysem fortyfikacji, które – choć realizowane za pomocą żywopłotów i konstrukcji ziemnych – ingeruje bardzo mocno w istniejącą, malowniczą i organiczną przestrzeń parkowo-leśną.

O wiele więcej wątpliwości budzą jednak podstawowe dyspozycje funkcjonalno-przestrzenne samego obiektu. Decyzja o całkowitym rozdzieleniu funkcjonalnym stref Filharmonii od kompleksu miejskich sal koncertowych i przecięciu ich strefą wejściową założoną na osi północ-południe jest w ocenie sądu konkursowego błędna, gdyż sytuuje główne wejście do obiektu od północy, czyli od drogi dojazdowej o zapleczowym charakterze, a nie od zachodu, czyli od głównego dojazdu i dojść pieszych.

Poprawna organizacja wewnętrznego foyer i wejść słuchaczy, jednak nieprzemysłana i nadmiernie skomplikowana komunikacja w obrębie sal koncertowych, zwłaszcza z punktu widzenia ruchu muzyków i instrumentów. Źle rozwiązana strefa dostaw. Nieprawidłowe pod względem akustyki rozwiązania sal koncertowych: balkony boczne wcięte w bryłę tworzą pułapki dla dźwięku, sale filharmoniczna zdecydowanie zbyt szeroka.

5. Opinia sądu konkursowego dotycząca pracy 007 – ocena końcowa.

Klarowna dyspozycja funkcjonalno-przestrzenna. Wyraźny podział bryły na dwa komponenty: niższego, przeszklonego cokołu mieszczącego foyer i wyodrębnionych z niego ceramicznych brył sal koncertowych jest korzystny w skali, zarówno w relacji z otaczającą zabudową, jak i terenami zielonymi. Dobry układ funkcjonalny obiektu i prawidłowe strefowanie funkcji, z ocienionym foyer, przenikającym się z terenem parku. Architektura elegancka, przestrzenna, dobra w proporcjach, materiałach i w detalu. Jury odnotowało jednak niepokojące podobieństwo architektury obiektu do pracy, która wygrała rozstrzygnięty niedawno konkurs na Centrum Muzyki w Żelazowej Woli.

Budzącym największe kontrowersje elementem pracy jest architektura sal koncertowych: z jednej strony podkreślić należy piękno i oryginalność ich wystroju, z drugiej strony eksperci ds. akustyki stwierdzili, że ich kształty (typu „arena”) nie spełniają wymagań konkursu, szczególnie niekorzystny jest kształt trapezu sali filharmonii, który eliminować będzie boczne odbicia dźwięku. Stwierdzono ponadto, że spektakularne wizualnie rozwiązanie sufitu nie przekłada się na jakość akustyczną i nie daje możliwości poprawy akustyki wewnątrz na dalszych etapach prac projektowych.

6. Wytyczne sądu konkursowego dla pracy 001, Przystępującego SBS, nagrodzonej I nagrodą

Zalecenia i wyjaśnienia ogólne:

1. W oparciu o przedstawiony projekt konkursowy należy opracować koncepcję pokonkursową uwzględniającą pełne i bardziej szczegółowe dostosowanie projektu do wytycznych programowych i wytycznych akustycznych zawartych w Warunkach Konkursowych i do niniejszych zaleceń Sądu Konkursowego.

2. Zalecenia pokonkursowe mają na celu właściwe ukierunkowanie rozwoju projektu konkursowego w celu osiągnięcia optymalnego stanu jego uszczegółowienia, który stanie się podstawą do pracowania kolejnego etapu pracy projektowej, jakim będzie koncepcja wielobranżowa.

3. Koncepcja pokonkursowa winna być opracowana w ścisłej współpracy z Zamawiającym (a poprzez Zamawiającego ze wszystkimi Użytkownikami) i być przez Zamawiającego zatwierdzona (z uwzględnieniem wskazówek Użytkowników) przed przystąpieniem do dalszych etapów prac projektowych.

4. Sugeruje się, aby w opracowaniu koncepcji pokonkursowej aktywnie uczestniczył akustyk (autor koncepcji akustycznej), który w razie zaistnienia wątpliwości projektowych mógłby konsultować je bezpośrednio z Użytkownikiem.

Zalecenia szczegółowe:

1. Urbanistyka:

a. Należy przedstawić uszczegółowienie i korektę rozwiązania komunikacji kołowej dla podjazdów i miejsc postojowych samochodów osobowych, autobusów, dostaw oraz parkingu podziemnego.

b. Należy doprecyzować powiązania ruchu kołowego z ruchem pieszym, układ ścieżek rowerowych i chodników.

c. Należy rozważyć wprowadzenie stref zieleni wysokiej wzdłuż elewacji północnej.

d. Zaleca się wprowadzenie większej ilości zieleni w części placu miejskiego, w szczególności od strony ulicy Stachowskiego i planowanego ronda.

2. Konstrukcja budynku (w zakresie koncepcyjnym):

a. Należy przeanalizować i uzgodnić układ konstrukcyjny w budynku, korekty uwzględnić na rzutach i przekrojach.

b. Należy przeanalizować szacunkowe wysokości układów konstrukcyjnych dla stropów sal i odpowiednie korekty uwzględnić na przekrojach,

c. Należy także uwzględnić odpowiednie przestrzenie i konstrukcje kondygnacji/pomostów technicznych nad salami, jak też dla pomieszczeń mechaniki górnej i dolnej obsługującej sale.

d. Należy przejrzeć i skorygować szacunkowe wysokości konstrukcji dachu właściwe dla założonych rozpiętości i uwzględnić podstropowe przestrzenie niezbędne dla systemów wentylacji / klimatyzacji / oddymiania. Odpowiednie korekty przedstawić na przekrojach;

Przeanalizować dylemat konstrukcyjny: czy ściana osłonowa ma być lekkim elementem, niezależnym od głównej konstrukcji obiektu, czy też jej konstrukcja ma pełnić funkcję nośną.

3. Strefa foyer:

- a. Poprawić funkcjonalność głównego wejścia dla publiczności (płytkie przedsionki, daszki przed wejściami).
- b. Poprawić funkcjonalność szatni dla publiczności, celem unikania ścisku przy ladzie szatni, zgodnie z zapisami konkursowymi.
- c. Rozważyć korektę przestrzeni restauracji i wprowadzić otwarcia widokowe oraz ewentualnie taras przy sali restauracyjnej, przynajmniej w kierunku parku.
- d. Przeanalizować i wyjaśnić kwestię ewakuacji na poszczególnych kondygnacjach.
- e. Przeanalizować i wskazać miejsca w strefie foyer, gdzie może się odbywać recepcja/bankiet, a także miejsca na catering i stoiska z napojami podczas przerw.
- f. Wskazać wejście i drogę VIP do budynku i drogę VIP do sal koncertowych.
- g. Należy przeanalizować kwestię rozwiązania problemu kontroli termicznej foyer w związku z dużymi przeszkleniami, dotyczy to także strefy kulis/zaplecza z uwagi na usytuowanie strefy dostaw.
- h. Zaproponować zgodny z wytycznymi procentowy podział toalet w obiekcie w stosunku 60 procent toalety damskie, 40 procent toalety męskie oraz dla rodziców z dziećmi i dla niepełnosprawnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Toalety dla muzyków muszą być zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie sal koncertowych i sal prób (na tym samym poziomie).
- i. Zaprojektować strefy pomieszczeń rodzica i dziecka.
- j. Należy przedstawić rozwiązanie przegrody dzielącej przestrzeń edukacyjną od foyer, zapewniającą dostęp światła dziennego.

4. Sale koncertowe i ich zaplecza:

Zaplecza:

- a. Relokacja pomieszczeń istotnych z punktu widzenia ruchu instrumentów zgodnie z Wytycznymi Akustycznymi w bliskości sceny (np. „Sala prób perkusyjnych” 2.69 jest obecnie na dalszym piętrze, a powinna być na parterze w pobliżu Sali Filharmonicznej).
- b. Należy zaproponować przestronną i czytelną osobną strefę wejściową dla artystów i pracowników biurowych z łatwym i czytelnym dostępem do stref.
- c. Przeanalizowanie i korekta wymiarów (głównie proporcji szerokości do długości) pomieszczeń magazynowych/garderób w strefach dla muzyków – zbyt wąskie pomieszczenia nie pozwalają na efektywne magazynowanie instrumentów.
- d. Rozdzielenie w salach koncertowych komunikacji słuchaczy od komunikacji dla chóru, tak, aby mogli niezależnie wykorzystywać strefy balkonu dla chóru.
- e. Wprowadzenie lub powiększenie stref relaksu/spotkań wzdłuż stref korytarzy w strefach dla muzyków.

f. Urozmaicenie monotonii długich korytarzy w części dla muzyków.

g. Należy przewidzieć odpowiednią ilość wind towarowych i ogólnego użytku, dostosowanych do przewozu instrumentów, jeżeli ostateczny układ sal będzie takich dojazdów wymagał.

Strefa dostaw:

h. należy przeprojektować dostęp do strefy dostaw – jeden dla wszystkich sal nie jest być może wskazany oraz przemyśleć i przedyskutować z użytkownikami usytuowanie rampy rozładowniczej w relacji do sal prób.

Akustyka wewnątrz:

i. Należy przedstawić logiczną i merytorycznie spójną uszczegółowioną koncepcję akustyki sal koncertowych i sal prób, zgodnie z konkursowymi Wytycznymi Akustycznymi (zaleca się dodatkowo dookreślenie materiałów wykończeniowych i konstrukcyjnych istotnych dla akustyki już na tym etapie).

j. Należy przedstawić logiczną i merytorycznie spójną koncepcję akustyki Sali Miejskiej, odpowiadającej jej (odległej od standardowej) funkcjonalności uwzględniającej specyfikę szerokiego spektrum brzmieniowego – od wykonań muzyki symfonicznej czy też oratoryjnej w wielkoformatowych obsadach, po repertuar orkiestry smyczkowej w 20-osobowym składzie oraz repertuaru zespołu muzyki dawnej grającego na instrumentach „historycznych”.

k. Jeżeli proponowane będzie jakiegokolwiek ruchome rozwiązanie zmiennej akustyki w miejskiej sali koncertowej, konieczne jest przedstawienie popartej badaniami lub sprawdzonych empirycznie przekonujących rozwiązań.

l. Przedstawienie logicznej i merytorycznie spójnej koncepcji zapewnienia wczesnych bocznych odbić dźwięku w głównych salach koncertowych (Sala Filharmoniczna i Sala Miejska), spełniającego wymagania opisane w Wytycznych.

m. O ile szerokość sal w poziomie parteru jest odpowiednia, to konieczne jest znaczne zmniejszenie szerokości obu sal głównych, zgodnie z zapisami Wytycznych Akustycznych – boczne balkony powinny być umieszczane jeden nad drugim, ponad sobą, w celu wytworzenia powrotnych bocznych odbić dźwięku.

n. Po zmniejszeniu szerokości sal, należy przeanalizować, czy wysokość sal głównych pozwala na zapewnienie odpowiedniej kubatury i warunków akustycznych – jeśli nie, to należy ją zwiększyć; Szacunkowe wymagane wysokości sal głównych podano w Wytycznych Akustycznych zawartych w materiałach konkursowych.

o. W projekcie konkursowym w salach koncertowych i salach prób brak jest w uwzględnienia wysokości elementów konstrukcyjnych – należy to uzupełnić.

p. Zaproponowany w pracy w Sali Filharmonicznej „półprzezroczysty” sufit powinien zostać przekształcony w nadsцениczny element odbijający dźwięk, który ma za zadanie poprawić

warunki akustyczne na scenie oraz pozwolić aktywować akustycznie kubaturę znajdującą się ponad sufitem.

q. Nachylenie widowni na parterze głównych sal koncertowych jest analnie zbyt duże i powinno być zmniejszone, przy równoczesnym uwzględnieniu odpowiednich warunków widoczności sceny.

r. Należy wprowadzić rozwiązania w zakresie możliwości zmiany wielkości sceny zgodnie z Wytycznymi Akustycznymi.

s. Obie sale prób Orkiestr Miejskich nie powinny mieć stałych widowni, zgodnie z zapisami Wytycznych Akustycznych.

t. Kształt Sali prób orkiestry Sinfonietta Cracovia (6.1) nie jest optymalny – proporcje szerokości do długości tej sali powinny być bardziej zbliżone do jedności.

u. Należy opisać sposób i lokalizację rozwiązań zmiennej akustyki w poszczególnych pomieszczeniach.

Akustyka budowlana i funkcjonalność sal

v. Zaznaczyć przyjętą metodę dylatacji akustycznej i posadowienia sal muzycznych na przekrojach i rzutach, zgodnie z Wytycznymi Akustycznymi, w tym układy typu „pudełko w pudełku”(box-in-box) w stosunku do wybranych sal.

w. Przedstawić główne sale na przekrojach i rzutach w taki sposób, aby wyjaśnić koncepcję przestrzeni zarezerwowanej dla technologii górnej sal, jak i dla technologii sceny i podscenia.

x. Należy zweryfikować wysokości i wymiary wszystkich sal prób zgodnie z zapisami Wytycznych Akustycznych po uwzględnieniu wpływu na te wymiary rozwiązań budowlanych (grubości ścian, grubości stropów, etc) wymaganych z punktu widzenia izolacyjności akustycznej.

y. Zmiana proporcji sal wiązać się zapewne będzie ze zmianą ich szerokości, długości i wysokości, zatem należy rozważyć sposób miejscowego podniesienia dachu w taki sposób, aby zachować płynny charakter całości formy, zgodny z ideą nagrodzonej koncepcji.

z. Zmiana proporcji sal wiązać się będzie także ze zmianami w obrębie ich wnętrza – rozważyć więc należy wprowadzenie takich zmian do ich wystroju z punktu widzenia ich estetyki i akustyki, tak, aby mogły być one unikatową wizytówką i ikoną Krakowa.

aa. Należy uszczegółwić i dostosować funkcjonalność (i wyraźnie zaprezentować na rysunkach) poszczególnych sal koncertowych i sal prób raz sal prób sekcyjnych do szczegółowych wymogów określonych dla każdej z sal w warunkach konkursowych ze wskazaniem szczegółów dot. lokalizacji takich funkcji jak: strefa inspicjenta, pomieszczenie dla muzyków na zapleczu sal; Dotyczy to w dużej mierze „Strefy Miejskiej” ze szczególnym uwzględnieniem sal prób Sinfonietty Cracovii i Capelli Cracovienisis. Należy szczegółowo przedstawić rozwiązania zawarte w Wytycznych Konkursowych, w tym dotyczące kształtu i geometrii sal prób zbliżonych do tych parametrów estrady sali koncertowej.

bb. Należy uzupełnić brakujące empory i balkony, zaprojektować wielofunkcyjne podesty, oraz rozwiązać problematykę mobilności foteli/krzesel dla publiczności w dostosowaniu do zmieniającej się funkcji sali prób Sinfonietty Cracovii, w sytuacji, gdy może stanowić ona salę dla kameralnych koncertów edukacyjnych itp.

cc. Należy uzupełnić sale prób Orkiestr Miejskich o okna panoramiczne.

dd. Należy zaproponować spójny estetycznie, współczesny projekt wnętrza Miejskiej Sali Koncertowej oraz sal prób – oczekiwany jest rozwój i inna, estetyka dla propozycji przedstawionej na wizualizacjach w pracy konkursowej.

ee. Konieczne jest przedstawienie koncepcji używanej opcjonalnie fosy orkiestrowej dla Sali Filharmonicznej i Sali Miejskiej, jak w wytycznych konkursowych. Projekt musi uwzględniać zaplecza technologiczne.

ff. Wysokość i przestrzeń Sali Filharmonicznej w obszarze za sceną musi umożliwiać montaż i odpowiednie akustyczne funkcjonowanie organów. Należy też przewidzieć pomieszczenia zaplecza technologicznego dla tego instrumentu.

gg. Należy przedstawić propozycję możliwości mocowania oświetlenia, nagłośnienia i sztankietów koniecznych do zamontowania elementów scenografii dla realizacji semiscenicznych przedstawień operowych, widowisk tanecznych oraz interdyscyplinarnych.

hh. Należy przedstawić koncepcję przestronnych kulis, spójnych estetycznie z salami, zapewniających dobrą komunikację z garderobami, salami prób i prób sekcyjnych, z pokojami dyrygenta i solistów, jak też koncepcję składowania instrumentów i skrzyń, również dla zespołów i produkcji gościnnych. Kulisy mają też mieć funkcję stanowiącą miejsce spotkań artystów.

ii. Należy dodatkowo zaproponować i przedstawić podział stref wraz z uwzględnieniem transportu instrumentów – z czytelną nawigacją i możliwością późniejszego wprowadzenia spójnej identyfikacji wizualnej pomiędzy strefami filharmoniczną a miejską, w tym rozgraniczenie pomiędzy strefami Sinfonietty Cracovii i Capelli Cracoviensis. Propozycja musi uwzględniać dogodną komunikację wszystkich pomieszczeń w ramach stref z uwzględnieniem wszystkich ich elementów: sale koncertowe, sale prób, sale prób sekcyjnych, sale pracy indywidualnej, garderoby, przestrzenie socjalne, pomieszczenia biurowe.

5. Strefa zaplecza technicznego i parkingów podziemnych.

a. Wyjaśnić i przedstawić na rysunkach lokalizację (górną i dolną) pomieszczeń technicznych i pomieszczeń dla systemów wentylacji i klimatyzacji budynku.

b. Dostosować projekt parkingu podziemnego do korekt związanych z dylatacjami akustycznymi/sposobem posadowienia sal koncertowych; przedstawić przekrój z zaprezentowanym rozwiązaniem wjazdem na parking. Zaproponować takie rozwiązanie

konstrukcyjne parkingu podziemnego pod salami koncertowymi, które nie wpływa niekorzystnie na akustykę sal.

c. Wyjaśnić/wskazać lokalizację parkingów rowerowych.

6. Wytyczne sądu konkursowego dla pracy 005, Przystępującego Brigitte Metra, nagrodzonej II nagrodą

Zalecenia i wyjaśnienia ogólne:

1. Jeśli w oparciu o przedstawiony projekt konkursowy będzie opracowywana koncepcja pokonkursowa (w wypadku wyboru projektu do realizacji), powinna ona uwzględniać pełne dostosowanie projektu do wytycznych programowych zawartych w Warunkach Konkursowych i do niniejszych zaleceń Sądu Konkursowego.

2. Zalecenia pokonkursowe mają na celu właściwe ukierunkowanie rozwoju projektu konkursowego w celu osiągnięcia optymalnego stanu jego uszczegółowienia, który stanie się podstawą do pracowania kolejnego etapu pracy projektowej, jakim będzie koncepcja wielobranżowa.

3. Koncepcja winna być opracowana w ścisłej współpracy z Zamawiającym i być przez Zamawiającego zatwierdzona przed przystąpieniem do dalszych etapów prac projektowych.

4. Sugeruje się, aby w opracowaniu koncepcji pokonkursowej aktywnie uczestniczył akustyk (autor koncepcji akustycznej), który w razie zaistnienia wątpliwości projektowych mógłby konsultować je bezpośrednio z Użytkownikiem.

Zalecenia szczegółowe:

1. Urbanistyka:

a. Należy przedstawić prawidłowe rozwiązanie komunikacji kołowej dla podjazdów i miejsc postojowych samochodów osobowych oraz parkingu podziemnego.

b. Należy zapewnić odpowiedni dojazd do strefy dostaw (ładowanie tyłem).

c. Należy przewidzieć powiązania ruchu kołowego z ruchem pieszym.

2. Konstrukcja budynku (w zakresie koncepcyjnym):

a. Należy przeanalizować i uzgodnić układ konstrukcyjny w budynku, korekty uwzględnić na rzutach i przekrojach.

b. Należy uwzględnić szacunkowe wysokości konstrukcji dachu właściwe dla założonych rozpiętości i uwzględnić podstropowe przestrzenie niezbędne dla systemów wentylacji/klimatyzacji/oddymiania – i odpowiednie korekty przedstawić na przekrojach.

c. Należy przejrzeć i skorygować szacunkowe wysokości konstrukcji dachu właściwe dla założonych rozpiętości i uwzględnić podstropowe przestrzenie niezbędne dla systemów wentylacji/klimatyzacji/oddymiania. Odpowiednie korekty przedstawić na przekrojach.

d. Przeanalizować dylemat konstrukcyjny: czy ściana osłonowa powinna być lekkim elementem, niezależnym od głównej konstrukcji obiektu, czy też konstrukcja ma pełnić funkcję nośną.

3. Strefa foyer:

a. Rozważyć lokalizację, ilość i wielkość wejść dla publiczności.

b. Poprawić wielkość i funkcjonalność szatni dla publiczności, zapewnić odpowiednią długość lady szatniowej.

c. Należy dostosować ilość i wielkość zespołów sanitarnych do rzeczywistych potrzeb, według polskich przepisów.

d. Należy przeanalizować rozwiązania w zakresie ochrony przeciwpożarowej, a w szczególności ewakuacji (komunikacja pionowa, długości dojsć ewakuacyjnych).

e. Przeanalizować i wskazać miejsca w strefie foyer, gdzie może się odbywać recepcja/bankiet, a także miejsca na catering i stoiska z napojami podczas przerw.

f. zaproponować zgodny z wytycznymi procentowy podział toalet w obiekcie w stosunku 60 procent toalety damskie, 40 procent toalety męskie oraz dla rodziców z dziećmi i dla niepełnosprawnych, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Toalety dla muzyków muszą być zlokalizowane w bliskim sąsiedztwie sal koncertowych i sal prób (na tym samym poziomie).

g. Wskazać wejście i drogę VIP do budynku i drogę VIP do sal koncertowych.

h. Zapewnić dogodny i czytelny dostęp na wyższe kondygnacje osobom niepełnosprawnym.

i. zaprojektować strefy pomieszczeń rodzica i dziecka.

j. Poszerzyć górne foyer dla sal i rozważyć ogólną koncepcję tego foyer – aktualne balkony otaczające sale, dostępne z górnych poziomów widowni są zbyt wąskie i niefunkcjonalne.

4. Sale koncertowe i ich zaplecza:

a. Należy przedstawić odpowiednie rozwiązanie strefy dostaw, pozwalające na bezpieczny transport instrumentów i elementów wyposażenia technicznego i scenicznego.

b. Należy zmienić lokalizację sceny głównych sal koncertowych, Sali Recitalowej i sali prób orkiestry Sinfonietta Cracovia, tak, aby sceny znalazły się na tym samym poziomie, eliminując potrzebę stosowania pochylni, eliminujących możliwość transportu wielkogabarytowych instrumentów.

c. Należy rozważyć relokację pomieszczeń istotnych z punktu widzenia ruchu instrumentów zgodnie z Wytycznymi Akustycznymi w bliskości sceny (np. „Sala fortepianów” 4.12 jest obecnie dosyć daleko od sceny Miejskiej Sali Koncertowej).

d. Rozważyć zwiększenie liczby wind w strefie dla muzyków.

Akustyka wewnątrz:

f. Zwiększenie głębokości pierwszego poziomu balkonów w Filharmonicznej Sali Koncertowej, tak, aby był zbliżony szerokością do drugiego poziomu balkonów.

g. Zweryfikowanie linii widoczności dla wszystkich balkonów w obu salach koncertowych.

Akustyka budowlana i funkcjonalność sal:

h. Należy zweryfikować wysokości i wymiary wszystkich sal prób zgodnie z zapisami Wytycznych Akustycznych po uwzględnieniu wpływu na te wymiary rozwiązań budowlanych (grubości ścian, grubości stropów etc.) wymaganych z punktu widzenia izolacyjności akustycznej.

i. Należy widocznie zaznaczyć lokalizację układów typu „pudełko-w-pudełku” („box in box”) w salach, w których jest to wymagane z punktu widzenia Wytycznych Akustycznych.

j. Należy pokazać założenia w zakresie lokalizacji i zapotrzebowania na powierzchnię pomieszczeń technicznych i instalacyjnych.

k. Lokalizacja obu sal prób Orkiestr Miejskich powinna zostać sprawdzona w kontekście wymagań w zakresie izolacyjności akustycznej.

l. Należy przedstawić propozycję możliwości mocowania oświetlenia, nagłośnienia i sztankietów koniecznych do zamontowania elementów scenografii dla realizacji semiscenicznych przedstawień operowych, widowisk tanecznych oraz interdyscyplinarnych.

m. Należy dodatkowo zaproponować i przedstawić podział stref wraz z uwzględnieniem transportu instrumentów – z czytelną nawigacją i możliwością późniejszego wprowadzenia spójnej identyfikacji wizualnej pomiędzy strefami filharmoniczną a miejską, w tym rozgraniczenie pomiędzy strefami Sinfonietty Cracovii i Capelli Cracoviensis. Propozycja musi uwzględniać dogodną komunikację wszystkich pomieszczeń w ramach stref z uwzględnieniem wszystkich ich elementów: sale koncertowe, sale prób, sale prób sekcyjnych, sale pracy indywidualnej, garderoby, pomieszczenia biurowe.

5. Strefa zaplecza technicznego i parkingów podziemnych:

a. Należy przedstawić lokalizację pomieszczeń technicznych i systemów wentylacji i klimatyzacji budynku.

b. Określić lokalizację i dostosować projekt parkingu podziemnego do obowiązujących przepisów, zapewnić lokalizację odpowiednich pomieszczeń usługowych parkingu, zapewnić wewnętrzną komunikację z budynkiem.

c. Wyjaśnić/wskazać lokalizację parkingów rowerowych.

VIII Ustalenia Izby

Na wstępie Izba stwierdziła, że nie zachodzi żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania, opisanych w art. 189 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych, samo zaś odwołanie podlega kognicji Izby.

Po pierwsze Izba uznała, że odwołanie nie podlega odrzuceniu.

Ustawa Prawo zamówień publicznych w art. 189 ust. 2 określa zamknięty katalog podstaw odrzucenia odwołania. Zgodnie z tym przepisem Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że:

- 1) w sprawie nie mają zastosowania przepisy ustawy;
- 2) odwołanie zostało wniesione przez podmiot nieuprawniony;
- 3) odwołanie zostało wniesione po upływie terminu określonego w ustawie;
- 4) odwołujący powołuje się wyłącznie na te same okoliczności, które były przedmiotem rozstrzygnięcia przez Izbę w sprawie innego odwołania dotyczącego tego samego postępowania wniesionego przez tego samego odwołującego się;
- 5) odwołanie dotyczy czynności, którą zamawiający wykonał zgodnie z treścią wyroku Izby lub sądu lub, w przypadku uwzględnienia zarzutów w odwołaniu, którą wykonał zgodnie z żądaniem zawartym w odwołaniu;
- 6) w postępowaniu o wartości zamówienia mniejszej niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8, odwołanie dotyczy innych czynności niż określone w art. 180 ust. 2;
- 7) odwołujący nie przesłał zamawiającemu kopii odwołania, zgodnie z art. 180 ust. 5.

Uzasadniając swój wniosek o odrzucenie odwołania strona zamawiająca powołała się na art. 189 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (jakkolwiek w trakcie posiedzenia skorygowała swoje stanowisko uznając, że przesłanka z punktu 2. nie zachodzi).

W ocenie Izby w przedmiotowej sprawie nie zachodzi żadna z opisanych powyżej okoliczności, także wskazanych w punkcie 1 i 2.

Krąg podmiotów uprawnionych do wniesienia odwołania został określony w art. 179 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych. Zgodnie z jego regulacją środki ochrony prawnej przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów niniejszej ustawy, zaś wobec ogłoszenia o zamówieniu oraz specyfikacji istotnych warunków zamówienia także organizacjom wpisanym na listę, o której mowa w art. 154 pkt 5 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Odwołujący jest uczestnikiem konkursu, zatem niewątpliwie jest uprawniony do wniesienia odwołania, co wprost wynika z treści art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

W sprawie również mają zastosowanie przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych, gdyż konkurs prowadzony jest właśnie w oparciu o te przepisy.

Błędne jest także stanowisko strony zamawiającej wywodzące wyłączenie możliwości wnoszenia czy też rozpatrywania odwołania z treści art. 180 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych wskazującej na „zamawiającego” czy też pewnej niezależności sądu konkursowego, która wynika z art. 113 ust. 1-3 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Zgodnie z dyspozycją tego przepisu: 1. Sąd konkursowy jest zespołem pomocniczym kierownika zamawiającego powołanym do oceny spełniania przez uczestników konkursu wymagań określonych w regulaminie konkursu, oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac konkursowych. 2. Sąd konkursowy w szczególności sporządza informacje o pracach konkursowych, przygotowuje uzasadnienie rozstrzygnięcia konkursu, a także, w zakresie, o którym mowa w ust. 1, występuje z wnioskiem o unieważnienie konkursu. 3. Sąd konkursowy w zakresie spraw, o których mowa w ust. 1 i 2, jest niezależny.

Z kolei art. 112 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych wskazują, że organizatorem konkursu jest zamawiający, przy czym kierownik zamawiającego powołuje sąd konkursowy oraz określa organizację, skład i tryb pracy sądu konkursowego. Członkami sądu konkursowego mogą być wyłącznie osoby posiadające kwalifikacje umożliwiające ocenę zgłoszonych prac konkursowych, a jeżeli przepisy szczególne wymagają posiadania uprawnień do opracowania pracy konkursowej, co najmniej 1/3 członków sądu konkursowego musi posiadać wymagane uprawnienia (ust. 4).

Zgodnie z art. 114 ustawy Prawo zamówień publicznych kierownik zamawiającego albo osoba przez niego upoważniona sprawuje nadzór nad sądem konkursowym w zakresie zgodności konkursu z przepisami ustawy i regulaminem konkursu, w szczególności: 1) unieważnia konkurs; 2) zatwierdza rozstrzygnięcie konkursu.

Z kolei odwołanie przysługuje wyłącznie od niezgodnej z przepisami ustawy czynności zamawiającego podjętej w postępowaniu o udzielenie zamówienia lub zaniechania czynności, do której zamawiający jest zobowiązany na podstawie ustawy (art. 180 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych).

Jak wynika z przywołanych przepisów ustawy Prawo zamówień publicznych, współistnienie w konkursie zamawiającego i sądu konkursowego jest konieczne.

To, że przepisy odwoławcze *expressis verbis* nie odnoszą się do czynności sądu, lecz zamawiającego, nie oznacza, że odwołanie w konkursie w zakresie oceny pracy konkursowej dokonanej przez sąd konkursowy, zwłaszcza w kwestiach formalnych, tj. zgodności działania sądu z postanowieniami regulaminu konkursu, jest niezgodne z ustawą. Zamawiający sprawuje nadzór nad sądem konkursowym w zakresie zgodności z przepisami oraz regulaminem konkursu, ponosi odpowiedzialność wobec uczestników konkursu za działania sądu konkursowego, a także za podjęcie decyzji o zatwierdzeniu rozstrzygnięcia konkursu. Jak wynika z § 2 ust. 13 i 14 „Regulaminu pracy sądu konkursowego” kierownik zamawiającego stwierdza nieważność czynności sądu konkursowego podjętej z naruszeniem prawa, a na wniosek kierownika zamawiającego sąd konkursowy powtarza unieważnioną czynność. Natomiast w punkcie 1.5.8 regulaminu konkursu wskazano, że rozstrzygnięcie konkursu, w tym propozycję przyznania nagród, wyróżnień i wyróżnień honorowych przygotowuje sąd konkursowy, a zatwierdza kierownik organizatora.

Tym samym sam Zamawiający w Regulaminie potwierdził, że ostateczna decyzja co do rozstrzygnięcia konkursu należy nie do sądu konkursowego, który tylko przygotowuje „propozycję”, lecz do samego Zamawiającego (poprzez jego kierownika).

Przepisy w tym zakresie zredagowane są analogicznie do przepisów dotyczących postępowań przetargowych i komisji przetargowej – pomimo że w rzeczywistości to komisja przetargowa lub pracownicy zamawiającego dokonują faktycznych czynności „zamawiającego”, to odwołanie wnosi się na działania lub zaniechania „zamawiającego” jako instytucji, a nie członków komisji przetargowej, pracowników zamawiającego czy kierownika zamawiającego.

Podobnie w konkursie odwołanie nie dotyczy bezpośrednio działania sądu konkursowego czy decyzji kierownika zamawiającego, lecz „zamawiającego” w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy Prawo zamówień publicznych, tj. jednostki organizacyjnej zobowiązanej do stosowania ustawy.

To, że sąd konkursowy jest w swojej ocenie niezależny, nie oznacza, że ocena ta nie podlega weryfikacji – w pierwszej kolejności kierownika zamawiającego, który może odmówić zatwierdzenia rozstrzygnięcia konkursu (art. 114 ustawy Prawo zamówień publicznych), a na dalszym etapie Krajowej Izby Odwoławczej czy też sądu, jak również instytucji kontrolnych.

Kognicja Izby nie została bowiem w tym zakresie w żaden sposób ograniczona przepisami. Rzeczywiście, w stanie prawnym obowiązującym pomiędzy nowelizacjami ustawy Prawo zamówień publicznych z maja 2006 i października 2008 roku obowiązywał ust. 1b artykułu 179, który stanowił, że środki ochrony prawnej nie przysługują wobec rozstrzygnięcia sądu konkursowego w zakresie oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac konkursowych, lecz został on uchylony jako niezgodny z zakresem uprawnienia do wnoszenia środków ochrony prawnej wymaganym dyrektywą 2007/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. zmieniającą dyrektywy Rady 89/665/EWG i 92/13/EWG w zakresie poprawy skuteczności procedur odwoławczych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych. Jednak z punktu widzenia wykładni historycznej wprowadzenie, a następnie uchylenie tego przepisu wskazuje wyraźnie, że kwestia możliwości podważania oceny prac konkursowych oraz wyboru najlepszych prac konkursowych przez sąd konkursowy została przez ustawodawcę rozważona i celowo rozstrzygnięta w kierunku możliwości korzystania przez uczestników konkursu ze środków ochrony prawnej.

Inną kwestią jest zakres weryfikacji prac sądu konkursowego przez Izbę i czynności podejmowanych przez Izbę samodzielnie, czy też możliwych do nakazania zamawiającemu i sądowi konkursowemu – czy to ze względów prawnych, czy faktycznych.

Izba nie ocenia bowiem prac konkursowych jako takich (nie zastępuje tu sądu konkursowego), lecz prawidłowość prac sądu konkursowego oraz kierownika zamawiającego, który owe prace sądu konkursowego zatwierdził, a tym samym przyjął na siebie odpowiedzialność za ich przebieg i wynik. Jak wynika z art. 180 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych, jest to ocena legalności (niezgodnej z przepisami ustawy czynności lub zaniechania zamawiającego). Analogicznie dzieje się w przypadku oceny ofert – Izba również nie zastępuje komisji przetargowej w ich ocenie, lecz weryfikuje tę ocenę pod kątem zgodności z przepisami prawa, wymaganiami specyfikacji istotnych warunków zamówienia itd. i ewentualnie nakazuje zamawiającemu dokonanie jej korekty.

Izba ustaliła także, iż stan faktyczny sprawy, tj. treść regulaminu konkursu, w tym „Wytycznych akustycznych”, oraz innych dokumentów zawartych w dokumentacji konkursu, zawartość poszczególnych prac konkursowych itd. nie jest sporny między Stronami. W zakresie, w jakim został opisany w punktach poprzedzających, nie będzie powtarzany.

Po zapoznaniu się z przedmiotem sporu oraz argumentacją obu Stron i Przystępujących, w oparciu o stan faktyczny ustalony na podstawie dokumentacji konkursu przedstawionej przez Zamawiającego oraz oświadczeń i dokumentów złożonych podczas rozprawy Izba ustaliła i zważyła, co następuje: odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przede wszystkim Izba stwierdziła, że Odwołujący nie wykazał interesu we wniesieniu odwołania w rozumieniu art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Zgodnie z dyspozycją tego przepisu środki ochrony prawnej przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu, a także innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu danego zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów niniejszej ustawy.

Art. 111 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych określają, że nagrodami w konkursie mogą być zaproszenie do negocjacji w trybie negocjacji bez ogłoszenia co najmniej dwóch autorów wybranych prac konkursowych lub zaproszenie do negocjacji w trybie zamówienia z wolnej ręki autora wybranej pracy konkursowej. Przedmiotem zamówienia jest szczegółowe opracowanie pracy konkursowej.

Dokonując wykładni ww. przepisu przez pryzmat przepisów dotyczących konkursu (art. 110 i nast. ustawy Prawo zamówień publicznych) należy stwierdzić, że, zgodnie z art. 111 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych owym „uzyskaniem zamówienia”, o którym mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych byłoby przyznanie nagrody uprawniającej do zaproszenia do negocjacji – czy to w trybie negocjacji bez ogłoszenia, czy to zamówienia z wolnej ręki.

W niniejszym przypadku Zamawiający przewidział jedynie zaproszenie do negocjacji laureata pierwszej nagrody, ewentualnie – zastępczo i pod ściśle określonymi warunkami (wymienionymi w punkcie 1.5.12 Regulaminu i przytoczonymi powyżej w stanowisku Zamawiającego) laureata drugiej nagrody. Zatem tylko uzyskanie jednej z tych nagród skutkuje możliwością uzyskania zamówienia, choćby potencjalną.

Jak już wielokrotnie podkreślano w orzecznictwie, środki ochrony prawnej nie służą samej abstrakcyjnej idei praworządności czy sprawiedliwości (choć nie można zaprzeczyć, że są to kwestie obiektywnie ważne), lecz związane są z konkretnym interesem danego wykonawcy/podmiotu/uczestnika konkursu i ochroną tego interesu (jak sama nazwa „środki ochrony” wskazuje). Ugruntowana linia orzecznicza wskazuje, że postępowanie odwoławcze przewidziane ustawą Prawo zamówień publicznych ma na celu jedynie ochronę interesów podmiotu wnoszącego środki ochrony prawnej. Konstatacja taka płynie nie tylko z treści przywołanego przepisu, ale i z konstrukcji całego postępowania odwoławczego, które nie ma na celu ochrony interesu publicznego. Interes publiczny leży u podstaw przepisów regulujących postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego (konkurs), ale już nie przepisów mających na celu ochronę interesów konkurentów podmiotu wybranego do wykonania zamówienia (czy też uczestnika nagrodzonego w konkursie).

Interes przywołany w art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych nie jest więc interesem materializującym się w ochronie ogólnie pojętej praworządności i korygowania nieprawidłowości działań czy zaniechań zamawiającego, lecz interesem mającym na celu ochronę konkretnego wykonawcy (uczestnika konkursu), w konkretnym postępowaniu, ukierunkowanym na uzyskanie przez tego wykonawcę (uczestnika konkursu) stanu, w którym dany wykonawca będzie mógł uzyskać dane zamówienie.

I jakkolwiek Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ani Krajowa Izba Odwoławcza nie neguje samej możliwości upatrywania interesu odwołującego w dalszej perspektywie, np. po unieważnieniu postępowania, to również taki interes nie jest abstrakcyjny, lecz każdorazowo rozpatrywany jest w konkretnych okolicznościach konkretnej sprawy.

W niniejszym przypadku konkurs został tak zorganizowany, że Odwołujący – nawet jeśli czuje się pokrzywdzony dokonaną oceną prac i wynikiem konkursu – nie jest w stanie poprawić swojej sytuacji w konkursie (uzyskać nagrody zamiast wyróżnienia), zatem nie ma tu wyznacznika interesu we wniesieniu odwołania w postaci jego własnego zysku, nawet w przypadku anulowania przyznania pierwszej nagrody Przystępującemu SBS, gdyż nie ma możliwości przyznania tej nagrody po raz drugi, czy przesunięcia uczestników na wyższe miejsce w rankingu ocen.

Znajduje to przejaw w żądaniach Odwołującego, który *de facto* nie żąda przyznania mu pierwszej nagrody, czy nawet drugiej. Odwołujący wniósł bowiem o nakazanie

Zamawiającemu: unieważnienia czynności wyboru najlepszej pracy konkursowej i przyznania I nagrody oraz uznania, że praca konkursowa nr 001 złożona przez uczestnika konkursu SBS Engineering Group oraz 3TI Progetti Italia – Ingegneria Integrata S.P.A. jest niezgodna z wymaganiami konkursu i nie spełnia podstawowych warunków i wytycznych.

Należy też zauważyć, że na gruncie postanowień regulaminu konkursu unieważnienie przyznania I nagrody nie musi również prowadzić do unieważnienia konkursu.

W punkcie 1.4.10 regulaminu konkursu Zamawiający wskazał, że konkurs zostanie unieważniony w wypadkach, o których mowa w art. 124 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Jak wynika z treści art. 124 ustawy Prawo zamówień publicznych zamawiający unieważnia konkurs w następujących okolicznościach: 1) jeżeli nie został złożony żaden wniosek o dopuszczenie do udziału w konkursie lub żadna praca konkursowa, a w przypadku, o którym mowa w art. 111 ust. 1 pkt 2, co najmniej dwie prace konkursowe, 2) jeżeli nie rozstrzygnięto konkursu, 3) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 93 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy Prawo zamówień publicznych.

Jeśli nie jest to sprzeczne z danym regulaminem konkursu, przyznanie innych nagród niż pierwsza i wyróżnień, także stanowi rozstrzygnięcie konkursu.

Z punktu 5.2.1 Regulaminu wynika, że sąd konkursowy rozstrzyga konkurs dokonując wyboru najlepszej pracy konkursowej, przy czym, jak wskazują podpunkty 5.1.2.1, 5.1.2.2 i 5.1.2.7 może – osobno – wskazać pracę, która powinna być nagrodzona pierwszą nagrodą (lub odstąpić od przyznania pierwszej nagrody, gdy wszystkie prace konkursowe w istotny sposób nie spełniają wymagań określonych w regulaminie), oraz – osobno – przyznać drugą nagrodę i inne nagrody i wyróżnienia, ewentualnie odstąpić od rozstrzygnięcia konkursu. Zatem anulowanie przyznania I nagrody nie oznacza konieczności wzruszenia werdyktu sądu konkursowego w pozostałym zakresie (przyznania II nagrody i wyróżnień), gdyż nie wynika to z postanowień regulaminu konkursu – Zamawiający nie zawarł żadnej regulacji w tej materii, a nie ma podstaw do przyjęcia, że Zamawiający – z rozwiązań nieopisanych – musi przyjąć najbardziej niekorzystne dla uczestników.

Każda ze złożonych prac konkursowych oceniana była indywidualnie i każdej indywidualnie przyznano nagrodę lub wyróżnienie. Zatem czynność Zamawiającego określana jako „wynik konkursu” w istocie składa się z kilku czynności i każda z nich mogłaby być indywidualnie unieważniona bez wzruszenia pozostałych elementów (nagród) – na co też wskazują żądania odwołania odnoszące się wyłącznie do I nagrody. Zatem konkurs zakończyłby się przyznaniem II nagrody i wyróżnień i nie musiałby podlegać unieważnieniu.

Tym samym jedynym skutkiem uwzględnienia odwołania byłoby anulowanie przyznania I nagrody, czyli – jak określiła to strona zamawiająca – wyłącznie „pokrzywdzenie” wybranego uczestnika, co nie jest celem środków ochrony prawnej. Nie ma tu zaś odniesienia do szkody poniesionej przez Odwołującego. Przy czym art. 179 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych odnosi się do szkody materialnej, a nie moralnej. Dodatkowo, jak wynika z wyjaśnień Zamawiającego, nieprzyznanie Przystępującemu SBS pierwszej nagrody już na etapie oceny prac konkursowych, nie oznaczało jednocześnie przyznania Odwołującemu nagrody I lub II – zatem również w tym zakresie ocena pracy konkursowej Przystępującego SBS nie wpływała na sytuację Odwołującego.

Odwołanie jest niezasadne również z powodów merytorycznych.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 116 w zw. z art. 122 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i punktu 2.1. i 5.2. regulaminu konkursu poprzez ocenę pracy konkursowej nr 001 z pominięciem spełnienia zasadniczych warunków i oczekiwań zapisanych w regulaminie i załączonych wytycznych marginalizując kluczowe dla Zamawiającego – organizatora konkursu aspekty, stanowiące priorytet dla jakości przyszłego kompleksu Centrum Muzyki, nadrzędnej roli rozwiązań funkcjonalnych oraz użytkowych, muzycznej, a szczególnie akustycznej rangi projektu,

2. art. 7 ust. 1 w zw. z art. 116 i art. 122 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych i ocenę pracy konkursowej 001 z pominięciem wielu aspektów, warunkujących prawidłowe funkcjonowanie Centrum Muzyki w pracy konkursowej 001 przy jednoczesnym dokonaniu rażąco nieprawidłowej oceny pracy konkursowej Odwołującego, wraz ze sformułowaniem pod jej kątem zarzutów, które nie zostały podniesione przy ocenie pracy konkursowej 001, podczas gdy nie spełniała ona wielu wymagań konkursowych, co świadczy o nierównym traktowaniu uczestników konkursu i naruszeniu zasad uczciwej konkurencji,

3. art. 122 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez rozstrzygnięcie konkursu i wybór pracy nr 001, która nie może być uznana za najlepszą pracę konkursową, gdyż nie spełnia wymogów regulaminu.

Z art. 116 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych wynika, że zamawiający przeprowadza konkurs na podstawie ustalonego przez siebie regulaminu konkursu.

Art. 122 ust. 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych stanowi, że sąd konkursowy ocenia prace konkursowe zgodnie z kryteriami określonymi w ogłoszeniu o konkursie. Przepis art. 87 ust. 1 stosuje się odpowiednio. Sąd konkursowy rozstrzyga konkurs, wybierając spośród prac konkursowych najlepszą pracę konkursową lub najlepsze prace konkursowe.

Zamawiający przygotowuje i przeprowadza postępowanie o udzielenie zamówienia w sposób zapewniający zachowanie uczciwej konkurencji i równe traktowanie wykonawców oraz

zgodnie z zasadami proporcjonalności i przejrzystości (art. 7 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych).

Odwołujący wskazał także na naruszenie punktu 2.1 i 5.2 regulaminu konkursu. Punkt 2.1 określa cel konkursu (zgodnie z punktem 2.1. celem konkursu jest wybór, zgodnie z kryteriami oceny, najlepszego rozwiązania urbanistycznego, architektonicznego, funkcjonalnego i akustycznego dla nowego kompleksu budynków/dla budynku Centrum Muzyki w Krakowie wraz z przyległym terenem i wewnętrznym układem komunikacyjnym oraz koncepcji programowo-przestrzennej Parku Miejskiego oraz, w efekcie, udzielenie zamówienia publicznego w trybie zamówienia z wolnej ręki), natomiast w punkcie 5.2 wskazano kryteria oceny prac konkursowych.

Postępowanie odwoławcze przed Izbą polega na kontroli legalności działania Zamawiającego i sądu konkursowego, czyli jego zgodności z przepisami prawa i regulaminem konkursu, natomiast Izba na tym etapie nie rozpatruje, czy były one słuszne co do założeń, tzn. czy sama konstrukcja regulaminu była słuszna. I w ocenie Izby, jakkolwiek działania Zamawiającego i sądu konkursowego wzbudziły wątpliwości wielu uczestników konkursu, nie można im zarzucić nielegalności, która w tym wypadku odnosiłaby się do sprzeczności z postanowieniami regulaminu konkursu, co wynikało z konstrukcji tego regulaminu (jego założeń).

Przede wszystkim należy zauważyć, że jakkolwiek Zamawiający przygotował szczegółowe „Wytyczne akustyczne” (dokument równoważny do opisu przedmiotu zamówienia), zawierające wiele wymagań, to nie przewidział konkretnych sankcji za ich niezachowanie na etapie składania prac konkursowych.

Podobnie w rozdziale 4. Regulaminu dotyczącym szczegółowego zakresu, sposobu opracowania, prezentacji i składania prac konkursowych Zamawiający zawarł instrukcję co do zawartości samej pracy konkursowej (część graficzna, model fizyczny, część opisowa itd.) – brak jednak sankcji za ich niezachowanie. Zamawiający wskazał jedynie jedną sankcję – w punkcie 4.1.3: „nie będą rozpatrywane prace konkursowe, które zostały opracowane w sposób umożliwiający identyfikację ich autorów”. Drugą sankcję, częściową, opisano w punkcie 4.2.12: materiały nieobjęte zakresem konkursu nie będą rozpatrywane przez sąd konkursowy – jednak również ona nie oznacza dyskwalifikacji pracy, lecz jedynie wyłączenie ww. materiałów spod oceny.

Sankcje takie są zaś konieczne do skutecznej eliminacji pracy konkursowej z przyczyn dotyczących niezgodności formalnych z regulaminem konkursu (wady w przygotowaniu pracy – nieprawidłowe plansze, makieta, opis, brak płyty CD itd.), czy wymogów merytorycznych (wady koncepcji).

Należy tu przywołać tezy zawarte w postanowieniu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 13 lipca 2017 r. w sprawie C-35/17, który co prawda odnosi się do innego stanu faktycznego, ale wskazuje na tę samą zasadę postępowania. Otóż w postanowieniu tym Trybunał podkreślił swoje wieloletnie stanowisko dotyczące prawidłowego rozumienia kwestii równego traktowania wykonawców i przejrzystości postępowania, z którego wynika, że zasadę równego traktowania i obowiązek przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykluczeniu wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego wskutek niespełnienia przez tego wykonawcę obowiązku, który nie wynika wyraźnie z dokumentacji przetargowej. Trybunał przypomniał, że zasada równego traktowania wymaga, by wszyscy oferenci mieli takie same szanse przy formułowaniu swych ofert, z czego wynika wymóg, by oferty wszystkich oferentów były poddane tym samym warunkom. Po drugie, obowiązek przejrzystości obejmuje wymóg, by wszystkie warunki i zasady postępowania były określone w sposób jasny, precyzyjny i jednoznaczny w ogłoszeniu o zamówieniu lub w specyfikacji warunków zamówienia, tak by, po pierwsze, umożliwić wszystkim rozsądnie poinformowanym i wykazującym zwykłą staranność oferentom zrozumienie ich dokładnego zakresu i dokonanie ich wykładni w taki sam sposób, a po wtóre, by umożliwić instytucji zamawiającej rzeczywistą weryfikację, czy oferty złożone przez oferentów odpowiadają kryteriom wyznaczonym dla danego zamówienia. Wymagają też, by warunki materialne i formalne dotyczące udziału były jasno z góry określone i podane do publicznej wiadomości, zwłaszcza w zakresie obowiązków ciążących na oferentach, tak, aby mogli oni dokładnie zapoznać się z wymogami przetargu oraz mieć pewność, że takie same wymogi obowiązują wszystkich konkurentów.

Oznacza to, że wszyscy uczestnicy konkursu powinni zostać z góry poinformowani – poprzez wskazanie w regulaminie konkursu – że dana wada, czy to w przygotowaniu pracy konkursowej, czy też w jej „treści” (niezgodność z konkretnymi wymogami merytorycznymi), będzie stanowiła podstawę do dyskwalifikacji pracy, np. jej odrzucenia, nierozpatrywania. Bowiern również dyskwalifikacja – pomimo braku stosownych regulacji – byłaby niezgodna z regulaminem konkursu.

Również na gruncie ustawy Prawo zamówień publicznych istnieje konstrukcja: norma i sankcja w przypadku jej niewypełnienia. Normą jest np. art. 82 ust. 3: treść oferty musi odpowiadać treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, a sankcją art. 89 ust. 1 pkt 2: zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia. Podobnie normą jest art. 22 ust. 1: o udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy nie podlegają wykluczeniu i spełniają warunki udziału w postępowaniu, sankcją zaś art. 24 ust. 1 pkt 12: z postępowania o udzielenie zamówienia

wyklucza się wykonawcę, który nie wykazał spełniania warunków udziału w postępowaniu lub nie wykazał braku podstaw wykluczenia.

Bez art. 82 ust. 1 pkt 2 i art. 24 ust. 1 pkt 12 rzeczywista realizacja wymogów art. 82 ust. 3 i art. 22 ust. 1 byłaby nieskuteczna. Pokazuje to wyraźnie rozróżnienie na gruncie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo zamówień publicznych kwestii „wymogów *stricte* formalnych oferty” i „treści *merytorycznej* oferty”, z których pierwsza podstawa nie mieści się w przesłance odrzucenia oferty na gruncie art. 89 ust. 1 pkt 2, nawet jeśli oferta została przygotowana niezgodnie z zaleceniami specyfikacji istotnych warunków zamówienia, gdyż nie jest objęta ww. sankcją.

Można tu też przywołać przykład istniejącego w prawie pojęcia *lex imperfecta* („norma niedoskonała”) odnoszącego się do normy pozbawionej jakiegokolwiek sankcji, która określa pewne normy zachowania, lecz której naruszenie nie spowoduje na gruncie przepisów prawnych negatywnych skutków dla osoby, która ją złamała, przynajmniej bezpośrednio. Przy czym ów brak sankcji nie musi oznaczać błędu prawodawczego, lecz może być celowym zabiegiem ustawodawcy, który nie uznaje za konieczne opatrzenia normy sankcją lub nie znajduje możliwości jej wyegzekwowania.

Tak też wyjaśnił podczas rozprawy Zamawiający – jego celem nie było przyznanie sądowi konkursowemu kompetencji do odrzucania/dyskwalifikacji prac ze względów formalnych, czy nawet merytorycznych, lecz ocena wszystkich złożonych prac. Jednym z powodów takiej decyzji, który można wywieść z wypowiedzi Zamawiającego, było to, że Zamawiający zdawał sobie sprawę z krótkiego terminu na przygotowanie prac i obawiał się wpływu zbyt małej liczby prac konkursowych, przy jednoczesnym założeniu, że konkurs nie będzie mógł być powtórzony – tym samym nie była jego celem dyskwalifikacja prac już na wstępie ze względów formalnych ani z powodów merytorycznych, które da się skorygować na kolejnym etapie opracowywania projektu, lecz ich ocena – i ewentualnie brak przyznania nagród.

O braku sankcji świadczy też fakt – jak zauważyła tu strona zamawiająca – że ani Odwołujący, ani żaden z przystępujących po jego stronie, nie byli w stanie w regulaminie konkursu znaleźć regulacji będącej sankcją w postaci dyskwalifikacji/odrzućcia pracy konkursowej, którą powinien posłużyć się Zamawiający/sąd konkursowy wobec kwestionowanej pracy.

Tym samym wszystkie stwierdzone w pracy konkursowej wady, poza brakiem anonimowości, mogły wpływać jedynie na jej końcową ocenę.

Przy czym należy podkreślić, że nie jest tak, że prace konkursowe, w tym kwestionowana, nie mają na celu realizacji wytycznych Zamawiającego zawartych w regulaminie konkursu, czy też załącznikach, zwłaszcza „Wytycznych akustycznych”, a jedynie mogą je realizować

w sposób bardziej lub mniej udany, jak też w sposób mniej lub bardziej odpowiadający oczekiwaniom i preferencjom członków sądu konkursowego i który tym samym zyskał mniejsze lub większe uznanie sądu konkursowego. Należy uznać, że każdy z uczestników zakładał, że te wymagania realizuje, gdyż w przeciwnym wypadku ryzykowałby, że jego praca zostanie oceniona negatywnie.

Podobnie jeśli chodzi o samo przygotowanie pracy konkursowej – części wizualnej i opisowej – wszelkie niedociągnięcia w tym obszarze mogły skutkować tym, że sąd konkursowy nie dopatrzy się – i nie będzie doszukiwać, skoro nie zostały wprost wskazane – walorów danej pracy, stanowiły więc ryzyko uczestnika konkursu uzyskania niższej oceny.

Po trzecie, ze względu na to, że każde rozwiązanie oceniane było w kilku aspektach, z których każdy jednocześnie nie mógł być doskonały, każdy uczestnik opracowując koncepcję, musiał podjąć decyzję, które z nich uznać za priorytetowe i jaki stopień równowagi pomiędzy nimi zachować, np. uzyskać oryginalność kosztem funkcjonalności, funkcjonalność kosztem estetyki, estetykę kosztem akustyki itd.

Sąd konkursowy oceniał złożone prace według kryteriów oceny wskazanych w regulaminie konkursu, którymi były, zgodnie z punktem 5.2.1 i 5.2.6, kryteria pierwszorzędne i kryteria drugorzędne.

Kryteriami pierwszorzędnymi były: rozwiązania urbanistyczne, rozwiązania architektoniczne, rozwiązania funkcjonalno-użytkowe, rozwiązania akustyczne.

W ramach nich (pkt 5.2.2 – 5.2.5 Regulaminu) sąd konkursowy miał oceniać zarówno oryginalność, jak i trafność koncepcji zagospodarowania terenu ze szczególnym uwzględnieniem powiązań funkcjonalno-przestrzennych z otoczeniem oraz istniejącym i realizowanym obecnie układem komunikacyjnym. W tym zakresie sąd konkursowy miał szczególnie zwracać uwagę na: oryginalność, atrakcyjność i jednocześnie realność proponowanych rozwiązań urbanistycznych oraz racjonalność zaproponowanych rozwiązań komunikacyjnych.

W zakresie wartości estetycznej przyjętych rozwiązań architektoniczno-urbanistycznych sąd miał w szczególności zwrócić uwagę na oryginalność i atrakcyjność oraz racjonalność proponowanych rozwiązań architektonicznych. Ponadto sąd konkursowy miał ocenić walory przyrodniczo-krajobrazowe – ze szczególnym uwzględnieniem spójnego kształtowania najwyższej jakości rozwiązań przestrzennych całego założenia uwzględniającego Centrum Muzyki i Park Miejski w powiązaniu z projektowanymi budynkami Akademii Muzycznej w Krakowie.

Elementami ocenianymi pod względem akustycznym w poszczególnych pracach miały być w szczególności: geometria pomieszczeń (kształt, kubatura, wymiary, sposób rozproszenia dźwięku, rodzaj materiałów wykończeniowych); czas pogłosu i możliwości jego zmiany; dla

Sal Koncertowych – metoda i jej skuteczność dla zapewnienia wczesnych odbić i wczesnych bocznych odbić dźwięku w kierunku widowni; dla Sal Koncertowych – scena i jej otoczenie, w tym warunki dla muzyków i dostosowalność sceny do przewidzianych funkcji; dla Sal Koncertowych – kształt widowni, w tym układ i rozmieszczenie miejsc w sali oraz maksymalna odległość do sceny.

Kryteriami drugorzędnymi były: rozwiązania innowacyjne i energooszczędne, w tym obniżające koszty eksploatacji budynku/budynków oraz sposób nawiązania do kontekstów dalekich i bliskich.

W ramach tych kryteriów sąd konkursowy miał zwracać uwagę na racjonalność przyjętych rozwiązań projektowych pod kątem: kosztów rozwiązań technicznych i materiałowych zarówno dla części realizacyjnej, jak studialnej; kosztów realizacji projektowanych rozwiązań innowacyjnych i energooszczędnych; kosztów budowy zarówno dla części realizacyjnej jak i studialnej, a także kosztów użytkowania i utrzymania obiektów.

Jak wyraźnie widać z opisu kryteriów oceny prac – zostały one wskazane i wydzielono z nich kryteria pierwszorzędne i drugorzędne, ale nie określono ich wzajemnej wagi ani nawet tego, czy poszczególne kryteria pierwszorzędne w ogóle są między sobą równorzędne.

Tym samym można uznać, że ocena sądu była globalna i nie ma tu porównania walorów czy wartości prac – w ocenie sądu konkursowego – jakie dawałoby przyznanie konkretnej liczby punktów, czy choćby opis oceny według jednej przyjętej listy kontrolnej (check-listy).

Znajduje to swoje odzwierciedlenie w opisie ocen prac dokonanych przez sąd konkursowy, które celowo zostały wcześniej zacytowane (pkt VII uzasadnienia), a które w największej mierze charakteryzuje poetycka prezentacja, np.: „idea przestrzenna opiera się tu na choreografii ruchu ludzi przybywających zarówno od strony miasta, jak i wiślanych bulwarów (...) przestrzeń publiczna placu wprowadza element miejskiej elegancji, tak charakterystyczny dla krakowskich miejskich enklaw (...) pomysł przenikania tego placu z częścią parkową, choć park mógłby mieć tu więcej do powiedzenia (...) przestrzeń parku niesie w sobie tajemnicę dawnych reliktyw (...) horyzontalna bryła nowego Centrum akcentuje obecność tego świadka historii zniżając się w kierunku Caponiery fortu delikatnym, ale znaczącym obniżeniem dachu (...) romantyzm miękkich i rzeźbiarsko opracowanych, ceramicznych ścian i sklepień daje możliwość odczuwania kameralności, a jednocześnie monumentalnej elegancji, daje sposobność poczucia łączności z przyrodą w przestrzeni i w połączeniu z miastem, będąc jednocześnie od niego (...) dyskretnie oddzielonym” itd.

Przy tym znaczącym utrudnieniu w weryfikacji oceny prac jest fakt, że jedynie ocena pod względem akustycznym została dokonana w stosunku do wszystkich prac i według jednego szablonu: układ komunikacyjny, akustyka wewnątrz, akustyka budowlana, ocena ogólna – w skali do 6 punktów. Opisowej ocenie ogólnej zostały poddane tylko prace nagrodzone

i wyróżnione, przy czym praca nagrodzona I nagrodą została opisana najszerzej, a prace wyróżnione (w tym praca Odwołującego) jedynie pokrótce. Sąd konkursowy nie zawarł więc na piśmie analizy i krytyki (w znaczeniu „analizy i oceny dobrych i złych stron z punktu widzenia określonych wartości”) prac konkursowych.

Dodatkowo, zgodnie z przyjętą w konkursach konwencją dokonywania opisu oceny prac, sąd konkursowy nie formułuje swojej negatywnej oceny prac, które nie zyskały jego uznania, a, przyznając np. wyróżnienia, wskazuje, za co praca została wyróżniona, nie opisując jej wszystkich wad, które stwierdził w trakcie swoich czynności. Przy czym określenie „wada” niekoniecznie oznacza tu „ujemną cechę charakteru, brak obniżający wartość, czy nieprawidłowości”, lecz rozwiązanie, które samo w sobie może być prawidłowe i uzasadnione, lecz z danych względów nie znalazło uznania w oczach sędziów.

Znalazło to swój wyraz w trakcie rozprawy, podczas której Zamawiający był w stanie wyliczyć konkretne elementy rozwiązania, które zaważyły na ocenie sądu konkursowego, a nie zostały ujęte w ocenie pisemnej lub też zostały ujęte w sposób niejasny, np. co sąd konkursowy rozumiał pod pojęciem „introwertyczności”.

Należy tu jednak podkreślić, że taki sposób opisu oceny prac konkursowych nie stanowił przedmiotu zarzutów odwołania.

I jakkolwiek do takiej konwencji oceny prac – z punktu widzenia czy to uczestnika, czy instytucji kontrolującej – można mieć zastrzeżenia praktyczne, nie można stwierdzić, że jest ona niezgodna z regulaminem konkursu, nie ma bowiem postanowienia regulaminu, które wskazywałoby na inny sposób dokonywania oceny. W odwołaniu nie wskazano także, by sąd konkursowy pominął któryś z aspektów wyliczonych w punkcie 5.2 regulaminu konkursu, ujął inny niż tam wymieniony, czy też nadał mu zbyt niską lub wysoką wagę (która, jak już wskazano, nie została określona). I choć obecnie taki sposób oceny – czy też raczej brak dokładnego opisu oceny – budzi niezadowolenie uczestników, na kwestię tę należało zwrócić uwagę w chwili opublikowania regulaminu i ewentualnie zwrócić się do Zamawiającego o jej korektę lub skorzystać ze środków ochrony prawnej.

Przy takiej konstrukcji oceny prac konkursowych, nawet gdyby uznać, że jedna praca (Przystępującego SBS) powinna być oceniona niżej niż została oceniona, a druga praca (np. Odwołującego) wyżej, nie wiadomo, czy po tej korekcie praca druga byłaby oceniona wyżej niż pierwsza. Nie ma tu bowiem między nimi matematycznego (punktowego) porównania. Jedyne punkty, jakie uzyskały poszczególne prace, zostały przyznane w ramach oceny akustycznej. Przy czym należy zauważyć, że nawet praca, która została uznana za najgorszą pod względem akustycznym (nr 007), otrzymała 3 na 6 możliwych punktów,

podczas gdy praca najlepsza, w której rozwiązania akustyczne określono jako wzorcowe, uzyskała 5 na 6 punktów.

Tym samym również dokonana korekta oceny końcowej w danym aspekcie podnoszonym w zarzutach, nie musiałaby prowadzić do diametralnej zmiany „punktacji”, jaką uzyskała dana praca.

Jak zapewniał Zamawiający podczas rozprawy, praca nagrodzona I nagrodą została uznana przez sąd konkursowy za bezsprzecznie najlepszą (bez zdań odrębnych, do których członkowie sądu konkursowego byli uprawnieni zgodnie z § 7 ust. 9 „Regulaminu pracy sądu konkursowego”) i ich ocena tej pracy jako najlepszej by się nie zmieniła.

Jak podnosił Zamawiający, ze względu na to, że żadna z prac konkursowych nie została uznana za doskonałą, sąd konkursowy oceniał nie tylko obecny kształt koncepcji, ale także potencjał danej pracy i możliwość jej poprawienia i dostosowania do potrzeb Zamawiającego i przyszłych użytkowników. W żadnej z prac sąd konkursowy nie stwierdził też wad, które uznałby za istotne, tj. zawierające istotną i nieusuwalną niezgodność z regulaminem, które by tę pracę dyskwalifikowały np. niezgodności z MPZP w zakresie maksymalnej dopuszczalnej wysokości budynku.

Jak wskazał Zamawiający, sąd konkursowy oceniając prace, a kierownik zamawiającego, zatwierdzając tę ocenę, nie rezygnowali z wymagań zawartych w „Wytycznych akustycznych”, lecz uznali, że dojście do jak najlepszego ich spełnienia nastąpi podczas całego procesu projektowania.

Co do samych zgłoszonych w odwołaniu zarzutów Izba przyjęła wyjaśnienia Zamawiającego i Przystępującego SBS złożone w trakcie postępowania odwoławczego i uznała, że w pracy nie ma wad, które musiałyby spowodować jej diametralnie odmienną ocenę, niż dokonana przez sąd konkursowy. Należy stwierdzić, że większość ze wskazanych przez Odwołującego „wad” (poza tymi, które Zamawiający uznał za brak wady, czy wręcz zaletę), czy to samej pracy, czy zastosowanych rozwiązań, zgodnie z założeniami Zamawiającego zostanie skorygowana, uszczegółowiona lub dostosowana do konkretnie już określonych wymagań Zamawiającego na etapie dalszych prac – w tym zakresie Zamawiający powoływał się na uwagę sądu konkursowego w zaleceniach pokonkursowych dotyczącą potrzeby uszczegółowienia zagadnienia.

Nawet jeśli na etapie pracy konkursowej – koncepcji nie przedstawiono wzorcowo wszystkich rozwiązań, w ocenie Izby nie jest prawdopodobne, by budynku tego typu nie zaprojektowano zgodnie z przepisami prawa – czy to jeśli chodzi o kwestie ewakuacji, czy dostępu dla osób niepełnosprawnych.

Jednym z najistotniejszych zarzutów był zarzut dotyczący niezgodności koncepcji pracy 001 z niedopuszczeniem przez Zamawiającego w odpowiedzi na pytanie nr 29 z 18 października 2018 r. zabudowy na terenie zabytkowego fortu Luneta Grzegórzecka (zarzut nr 26).

Pytanie nr 29 brzmiało: Dotyczy zał. M8, M5, M11, załącznik graficzny do MPZP (zał. M5) oraz załącznik nr 21 do opinii geotechnicznej (zał. M11) przedstawiają inną możliwą lokalizację zarysu fortu. W pkt. 3 zał. M8 zapisana jest konieczność nawiązania do zarysu zapola fortu. Przesunięcie wynikające z badań jest znaczne i może mieć kluczowy wpływ na projekt. Prosimy o jednoznaczne określenie: który obrys fortu jest obowiązujący: przedstawiony w MPZP, czy możliwy przewidywany w badaniach georadarowych? Czy możliwe jest projektowanie na obrysie zasięgu fortu wykraczającym poza granicę stref ochrony konserwatorskiej zaznaczoną w MPZP?

Odpowiedź: Zgodnie z zapisami zał. nr M8 do Regulaminu „...w załączniku graficznym do MPZP przedstawiono najbardziej prawdopodobny zarys fortu Luneta Grzegórzecka, wstępnie rozpoznany na podstawie badań georadarowych. Zgodnie z wytycznymi wydanymi przez Miejskiego Konserwatora Zabytków wymagane jest dalsze rozpoznanie poprzez wykonanie badań archeologicznych i stosownie do uzyskanych efektów – wykonanie dokumentacji archeologicznej. Zakres ten dotyczy części terenu, na której możliwe jest wystąpienie ewentualnych pozostałości po zabudowaniach, to jest partii murowych fortu, które mogą wystąpić zarówno w miejscu wykazanym w MPZP, jak w miejscu wskazanym w „Sprawozdaniu z badań georadarowych”, które przedstawia inną możliwą lokalizację zarysu fortu (ww. dokumenty stanowią załącznik nr M11 do Regulaminu konkursu). W przypadku stwierdzenia pozostałości po partiach murowych: „projekt architektoniczny Centrum Muzyki winien uwzględniać konieczność nawiązania do zarysu zapola fortu w nawierzchni lub na powierzchni budynku lub terenu, przy czym wskazane jest zachowanie podziemnych reliktyw fortu oraz ich uczytelnienie (...). Dopuszczalne jest również wykorzystanie reliktyw do pełnienia nowych funkcji”.

Zgodnie z ww. zapisami obrys pozostałości fortu zaznaczony w MPZP, jak również ten, który został wskazany z badań georadarowych jest obowiązujący i na tym terenie nie powinno się lokalizować budynku zgodnie z wytycznymi konserwatora. Biorąc powyższe pod uwagę budynek powinien być zlokalizowany poza tym zarysem, a w przypadku, jeżeli w trakcie wykonania badań archeologicznych na terenie wskazanym jw. natrafi się na pozostałości zabudowań po dawnym forcie, tj. partii murowych, będzie należało je uczytelnić, a także do nich nawiązać zgodnie z wytycznymi konserwatora.

Analizując powyższe pytanie i odpowiedź należy stwierdzić, że nie do końca jest jednoznaczne, co Zamawiający konkretnie odpowiedział. Jakkolwiek pierwotnie nasuwa się stwierdzenie, że według Zamawiającego „na tym terenie nie powinno się lokalizować

budynku”, jak rozumiał to Odwołujący, to jednak, rzeczywiście – jak wyjaśnił Zamawiający podczas rozprawy – jednocześnie dodał sformułowanie „zgodnie z wytycznymi konserwatora”, który takiego zakazu nie zawarł. Z drugiej strony, jak podkreślał Zamawiający, każdy z uczestników konkursu inaczej zrozumiał odpowiedź i w inny sposób odniósł się do kwestii pozostałości po forcie, przy tym Zamawiający nie dokonał formalnej zmiany regulaminu konkursu, w którym szereg dokumentów (MPZP, wytyczne konserwatorskie) wskazywał, że taka zabudowa jest możliwa – a tak istotna kwestia wymagałaby jasnego określenia.

Strona zamawiająca podniosła też, że możliwe jest przesunięcie samego budynku w terenie, czy też korekta przebiegu jego ściany bez uszczerbku dla samej koncepcji bryły budynku. Po trzecie, jak już wskazano, nie przewidziano sankcji dyskwalifikacji pracy.

Tym samym Izba uznała, że jest to zagadnienie do ustalenia na etapie uszczegółowienia koncepcji, kiedy będzie należało wybrać konkretne rozwiązanie.

Co do kwestii niezgodności koncepcji Przystępującego SBS z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego w zakresie drzewa, które znajduje się w obrysie przyszłego budynku, Izba stwierdziła, że nie została ona objęta zakresem odwołania (została podniesiona w przystąpieniu WXCA Sp. z o.o.), zatem, zgodnie z dyspozycją art. 192 ust. 7 ustawy Prawo zamówień publicznych, Izba nie może orzekać co do tego zarzutu. Może więc jedynie stwierdzić, że w gestii Zamawiającego podczas przyszłego szczegółowego opracowania pracy konkursowej leży ustalenie i sprawdzenie, czy rozwiązanie zaproponowane przez Przystępującego SBS (przesadzenie) jest zgodne z przepisami, realne i bez szkody dla rzeczonoego drzewa.

Co do kwestii zmiany wysokości budynku pracy 001 (zarzut 43.) Izba stwierdziła, że – jak wynika z wyjaśnień Zamawiającego i Przystępującego SBS – po pierwsze dokonanie takiej zmiany nie jest przesądzone, jest to tylko założenie pewnej możliwości. Po drugie, wizualizacje wskazują, że choć przy potencjalnej zmianie zmieni się wysokość budynku, to sama koncepcja bryły pozostanie taka sama. Po trzecie zaś – co do równej oceny prac uczestników konkursu – choć sąd konkursowy rozmiar budynku uznał za jego zaletę, na którą wskazał w ocenie pracy, to zmiana tej wysokości nie zmieniałaby samej oceny dokonanej przez sąd konkursowy i praca ta wciąż otrzymałaby I nagrodę. Poza tym z samej oceny wynika, że wysokość budynku nie została uznana za zaletę wyłącznie ze względu na utrzymanie widoczności na rzekę z sąsiednich budynków (zresztą kwestionowanej ze względu na wysokość okolicznych drzew), ale przede wszystkim ze względu na „zmniejszenie ewentualnej uciążliwości budynku dla sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej, nie

generując ruchu wzdłuż całej północnej elewacji, a koncentrując go przy planowanym rondzie”, czemu pewne podniesienie budynku wydaje się nie szkodzić.

Co do oceny pracy konkursowej Odwołującego przez sąd konkursowy, to, jak wskazał Zamawiający, kwestionowane uwagi nie stanowią wskazania na niezgodność tej pracy z regulaminem konkursu, „Wytycznymi akustycznymi” czy „wady” tej pracy, a jedynie ogólne refleksje sądu konkursowego świadczące o tym, że w opinii członków sądu inne rozwiązania bardziej odpowiadały oczekiwaniom. Z drugiej strony sąd docenił też pewne rozwiązania, jak rozwiązania funkcjonalne, na co wskazał w ocenie.

Podczas rozprawy Zamawiający jednak podtrzymał ocenę ogólną obu prac.

Zamawiający wyjaśnił też, co rozumiał pod pojęciem „introwertyczności” (w szczególności brak usytuowania fasady budynku i wejścia głównego od strony parku), „formalnego podobieństwa do wystroju NOSPR” i z jakich powodów inaczej ocenił taras restauracji w pracy Odwołującego i pracy 005 oraz inne podnoszone przez Odwołującego kwestie.

W opinii Izby taki zakres oceny mieści się w swobodzie oceny sądu konkursowego oraz kryteriach oceny prac konkursowych zawartych w punkcie 5.2 Regulaminu. Zauważyć tylko można, iż ocena ta mogłaby nie wzbudzić takiego sprzeciwu Odwołującego, gdyby została bardziej szczegółowo i jasno przedstawiona, tj. gdyby sąd konkursowy wyjaśnił już w samej ocenie, co rozumiał pod użytymi pojęciami i jaki był skutek danej oceny.

Również zakres zaleceń sądu konkursowego dla pracy nagrodzonej I nagrodą nie jest niezgodny z postanowieniami regulaminu konkursu. Po pierwsze w regulaminie tym takie zalecenia dla pracy nagrodzonej I i II nagrodą przewidziano (pkt 5.1.2.5). Po drugie, nie określono dopuszczalnych granic tych zaleceń. Po trzecie – po zapoznaniu się z treścią tych zaleceń (celowo zostały zacytowane w punkcie VII uzasadnienia) należy uznać, że pomimo ich znacznej objętości, większość z nich odnosi się do kwestii, które musiałyby być rozważone, uzgodnione z Zamawiającym, czy opracowane na etapie uszczegółowienia koncepcji czy też tworzenia projektu, niezależnie od tego, czy zostałyby ujęte w wytycznych, czy też nie. Niekoniecznie odnoszą się też do „wad” tych prac, lecz wskazują na kierunki ich ulepszenia. Powtarzają się też w stosunku do obu nagrodzonych prac. Sam też Zamawiający podczas rozprawy określił tak szeroki zakres zaleceń jako przejaw nie braków prac konkursowych, lecz zaangażowania sądu konkursowego w swoją rolę.

Nieistotne jest, w jakim zakresie takie zalecenia są formułowane w innych konkursach, gdyż Izba nie ocenia przebiegu innych konkursów ani idei konkursu co do zasady, lecz ten konkretny konkurs. Niewątpliwie zakres zaleceń każdorazowo może zależeć od postanowień regulaminu konkursu. W niniejszym konkursie Zamawiający przewidział (być może

w rezultacie nawet dość szeroką) ingerencję własną w przyszły projekt – nie tylko poprzez zalecenia sądu konkursowego, ale też zalecenia zamawiającego i udział w pracach zespołu projektowego własnych ekspertów ds. akustyki.

Tym samym zgłaszanie uwag dotyczących kierunków zmian w pracach konkursowych nie jest niezgodne z postanowieniami regulaminu konkursu. A skoro uwagi takie mogą być zgłaszane, to jako logiczną konsekwencję należy przyjąć, że również skutki, które te uwagi wywrą – w postaci ewentualnej zmiany pewnych założeń koncepcji, czy nadania im kierunku (można przyjąć, że Zamawiający i jego eksperci będą zgłaszać uwagi o wyższej randze niż „nieistotne”) – zostały dopuszczone Regulaminem.

Podnoszona przez Odwołującego kwestia dokumentowania przebiegu prac sądu konkursowego i opisu oceny prac jest zagadnieniem odrębnym i nie była przedmiotem samodzielnego zarzutu odwołania. I choć z punktu widzenia uczestników konkursu, postępowania odwoławczego, czy kontrolnego, bardziej dokładne utrwalenie czynności sądu i podstaw dokonanej oceny prac niewątpliwie byłoby przydatne i bardziej komfortowe, dla prac samego sądu konkursowego dokumentowanie takie nie miało szczególnego znaczenia, ponieważ członkowie sądu uczestniczyli w tych czynnościach i wiedzieli, w jaki sposób zostały dokonane. Przy tym brak szczegółowej dokumentacji wszystkich czynności sam w sobie nie ma wpływu na wynik konkursu.

W związku z powyższym Izba orzekła jak w sentencji oddalając odwołanie.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, zgodnie z § 1 ust. 1 pkt 2, § 3 pkt 1 lit. a i pkt 2 lit. b oraz § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 972), uwzględniając wpis w wysokości 15.000 złotych i wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 3.600 złotych.

Przewodniczący: .....

Członkowie: .....

.....